DEVRİM YOLUNDA
GENÇLİK

GENÇLİĞİN TÜKENMEYEN DEVRİMCİ ENERJİSİ, İŞÇİ SINIFI VE EMEKÇİ HALKIN ENERJİSİYLE BİRLEŞİNCE, DEVRİMİN ZAFERİNİ ENGELLEYEBİLECEK HİÇBİR GÜÇ YOKTUR...

20 AĞUSTOS 1979
FİYATI 750 Kuruş

6

Türkiye Devrimci Komünist Partisi - İnşa Örgütü'nün
Türkiye halkına ve tüm devrimcilere çağrısı

SEÇİMLERİ BOYKOT EDELİM

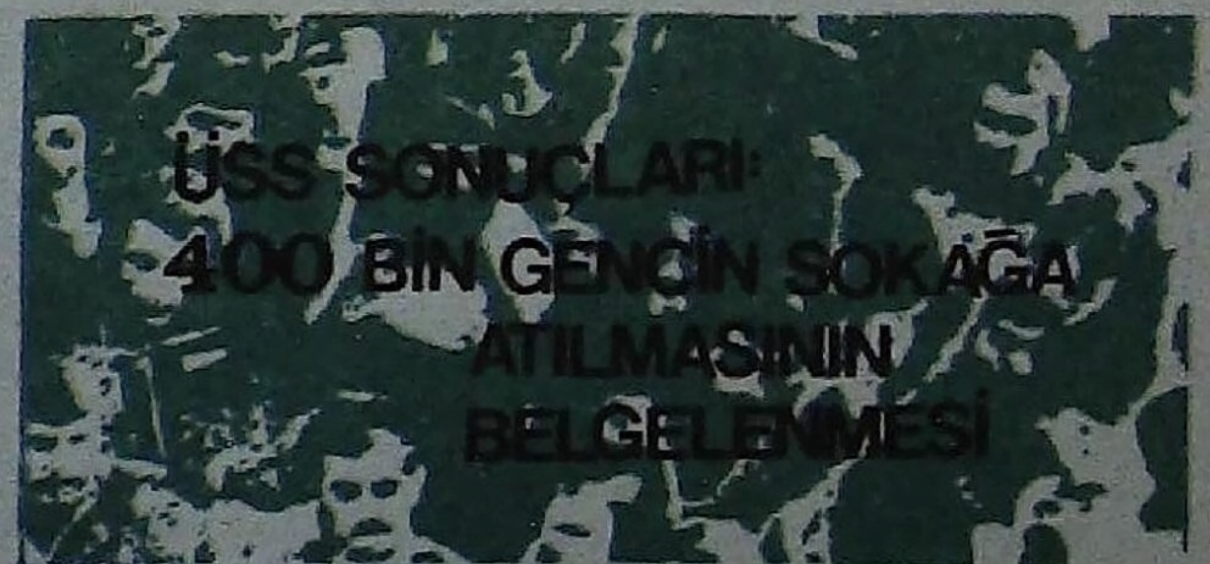
Aralarında TDKP-İÖ'nün de bulunduğu 18 Parti Stalin Yılı hakkında Ortak Açıklama yaptı

YAZISI 8-9. SAYFADA

BİR SINIF SENDİKASI DAHA "DEV-TARIM SEN" KURULDU

YAZISI 7. SAYFADA

ÜSS SONUÇLARI: 400 BİN GENCİN SOKAĞA ATILMASININ BELGELENMESİ

YAZISI 11. SAYFADA

2 Eylül direnişinin 2.yılında

1 Mayıs mahallesi halkı yine direniyor

2 Eylül 1977, faşist diktatörlüğün 1 Mayıs Mahallesi gecekondu halkına azgınca saldırdığı, evlerini başlarına yıkmaya çalıştığı gündür. 1 Mayıs Mahallesi halkının faşist diktatörlüğün saldırısına taşla, sopayla, dişi ve tırnağıyla yiğitçe direndiği gündür.

1 Mayıs Mahallesi, Anadolu'dan topraksızlıktan, işsizlikten İstanbul'a göçmüş emekçilerin barındığı bir gecekondu mahallesidir. Mahalle halkı bin bir zorluk içindeyken sürekli faşist diktatörlüğün saldırılarına hedef oldu. Faşist diktatörlük 2 Eylül 1977 günü polisiyle, panzeriyle, dozeriyle, silahlarıyla bu mahalleye saldırdı. Bu saldırıda büyük, küçük demeden halktan 10'u aşkın kişi katledildi. Yüzlercesi yaralandı. Ondan daha fazlası ise gözaltına alındı ve dövülerek işkence edildi. Evlerin önemli bir bölümü ise yıktırıldı. Bu saldırı 1 Mayıs Mahallesi halkını yıldırmadı. Halk tekrar yaralarını sardı. Mücadeleye devam etti. Halkımız ve gençliği 1 Mayıs Mahallesi halkının mücadelesine olan sempati ve desteğini dile getirdi.

Elektriksiz, susuz, ve harabe halinde olan evlerden oluşan bu mahalleye yönelik saldırılar 2 Eylül saldırısıyla bitmedi. Saldırıların ardı arkası kesilmedi. İkide bir polis - Jandarma mahalleyi kuşattı. Halk üzerinde terör estirildi. Birçok provokasyonlar tezgahlandı. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi, bir de "devrimcilik"adına "gecekondu tüccarları" doğdu. Bunlar birçok provokasyona alet oldu. Faşist diktatörlük bu provokasyonları bahane yapıp mahalleye yeni saldırılar düzenledi. Bunlar da 1 Mayıs Mahallesi halkını yıldırmaya yetmedi.

Bu yılın Haziran ayında ise mahalle yeni saldırılara hedef oldu. Faşist diktatörlük yine polis-jandarmasıyla, panzerleriyle, dozerleriyle, makinalı silahları ve bazukalarıyla 1 Mayıs Mahallesine saldırdı. İlk saldırıda hazırlıksız yakaladığı halkın 3 bin kadar evini yıktı. İkinci bir saldırıya karşı 1 Mayıs Mahallesi halkı proleter devrimcilerle omuz omuza direndi ve evlerini yıktırmadı. Bu saldırı diğer şeylerin yanı sıra, CHP'nin halk düşmanı yüzünü bir kez daha ortaya koydu. Çünkü 2 Eylül 1977 saldırısı MC hükümeti döneminde yapılırken, Haziran 1979 saldırısı CHP hükümeti döneminde yapıldı. Böylelikle CHP'nin 1977'deki yıkım sırasında halktan yana görünme sahtekarlığı açığa çıktı.

2 Eylül 77 direnişinin üzerinden 2 yıl geçti. Bu iki yıl içinde 1 Mayıs Mahallesi halkı dostu ve düşmanını daha iyi tanıdı. Ve yine halk direnmeden hakkın alınamayacağını, gecekonduların korunamayacağını daha iyi kavradı.

Oktay ve Faysal yoldaşlar tüm yurtta anıldı

ADANA

Adana gençliği düzenlediği güçlü eylemlerle Oktay ve Faysal yoldaşları Aydınlık-TİKP çetesince katledilmelerinin 1. yıldönümünde andı.

Tüm Adana yazılarla, duvar gazeteleriyle ve afişlerle dolduruldu. Adana'nın dört ayrı semtinde toplantılar yapıldı. Tek tek evler dolaşılarak Oktay ve Faysal yoldaşların yaşamları, mücadeleleri anlatıldı. Aydınlık-TİKP çetesi teşhir edildi.

30 Temmuz günü ise Oktay yoldaşın evinin önünde bir toplantı yapıldı. Toplantı anında çeşitli marşlar ve ağıtlar söylendi. Tiyatro ekibi sergilediği bir oyunla Aydınlık-TİKP sosyal-faşistlerinin yüzünü açıkladı. Tiyatro ekibinin sergilediği oyunun sonuna doğru üzerinde TDKP yazılı bir bayrak açıldı. TDKP adına bir konuşma yapılarak sosyal-faşist çetenin dünü ve bugünü anlatıldı.

Daha sonra topluca arabalarla Oktay yoldaşın mezarına gidildi. Yoldaşın mezarı başında babasından başka TGKB ve Liseli gençlik adına konuşmalar yapıldı.

Oradan tekrar arabalarla Faysal yoldaşın köyündeki mezarına gidildi. Faysal yoldaşın mezarının başında Oktay yoldaşın babası, bir de anti faşist gençlik adına bir arkadaş konuşma yaptı. Çeşitli marşlar ve ağıtlar söylendi.

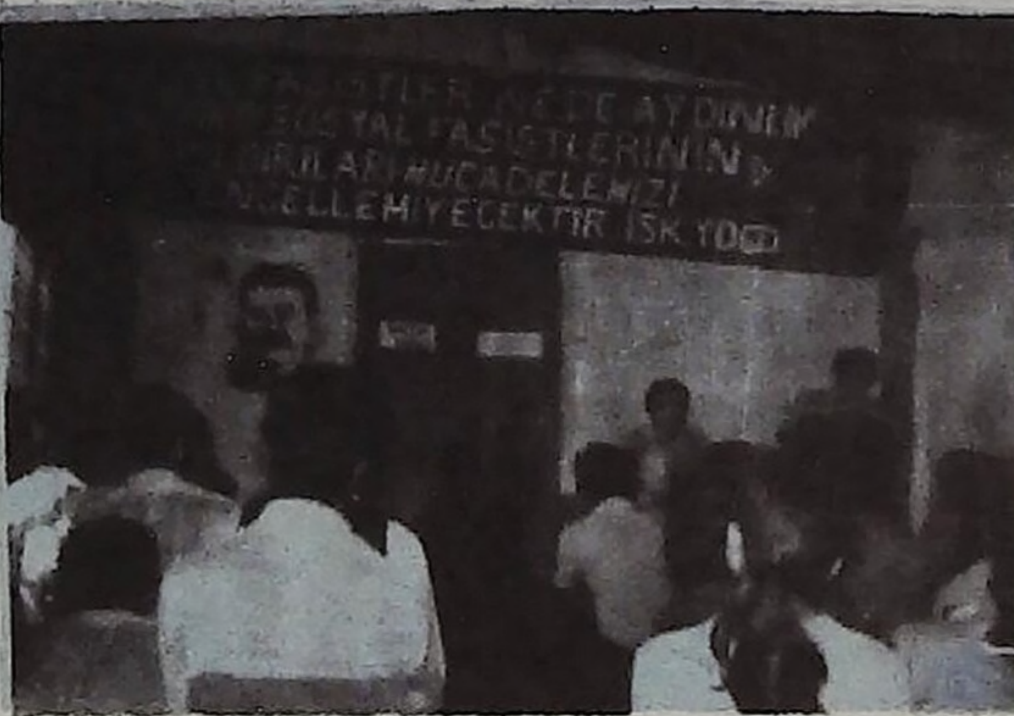
Sonra bir gün önce faşistlerce katledilen Cemil Sabuncu arkadaşın mezarı ziyaret edildi.

ANKARA

Oktay ve Faysal yoldaşlar ülkenin dört bir yanında olduğu gibi Ankara'da da yapılan toplantılarla forumlarla anıldı. Ankara Bademlidere'de, Aktepe'de, Ege mahallesinde, Mamak Tepecik ve Keçikıran'da, Site yurdunda toplantılar yapıldı. Ankara Eğitim Enstitüsünde sınıflarla forumlar yapıldı. Ayrıca Ankara'nın yurtsever devrimci gençliği Aydınlık- TİKP çetesini teşhir eden binlerce bildiri dağıttı. Şehrin çeşitli yerlerine çok sayıda duvar gazeteleri astı.

HATAY

Hatay'da 30 Temmuz Pazartesi günü YDGD, Karbeyaz, Yaylıca, Kuzeytepe, köylerinde yapılan toplantılarla ve Eğitim Enstitüsünde sınıflarda yapılan forumlarla Oktay ve Faysal yoldaşlar anıldı. Yaylıca köyünde yapılan toplantıdan sonra Aydınlık-TİKP çetesinin ihbarı üzerine bir arkadaşın evi jandarma tarafından basıldı. Karbeyaz köyünde yapılan toplantıyı jandarma dağıtmaya çalıştıysa da kitlenin kararlılığı karşısında geri çekildi. Eğitim enstitüsünde yapılan forumlardan sonra ise polisler ve İGD'li sosyal faşistler birlikte yurtsever devrimci gençlere saldırarak 2 arkadaşı yaraladılar.

İSKENDERUN

30 Temmuz'da İskenderun YDGD'de Oktay ve Faysal yoldaşları anma toplantısı düzenlendi. Toplantıda YDGD ve Halkın Kurtuluşu taraftarı gençler adına yapılan konuşmalarla yoldaşların yaşamı ve mücadelesi anlatılarak Aydınlık- TİKP cetesinin dünü ve bugünü sergilendi. Toplantıya katılanlar bir ozan arkadaşla birlikte çeşitli marşlar ve ağıtlar söyledi. Toplantı devrim andının içilmesiyle sona erdi. Ayrıca tüm İskenderun'da yazılamalar yapılıp duvar gazeteleri asıldı. İskenderun YDGD ve LB ortak imzalı bir bildiri yaygın bir şekilde dağıtıldı.

İZMİR-BAYRAKLI

Bayraklı'da 30 Temmuz günü 3 kahvede Oktay ve Faysal yoldasları anma toplantıları düzenlendi. Bu toplantılara 250 civarında emekçi ve genç katıldı. Konuşmalarla yoldaşların mücadelesi anlatıldı.

Mazgirt-Milas ve Gümüşhacıköy YDGD kongrelerinde, Oktay ve Faysal yoldaşların katledilmelerinin 1. yıldönümünde sosyal-faşist Aydınlık-TİKP çetesi teşhir edilerek yoldaşların mücadeleleri anlatıldı.

Dev.Sa.14'te

TİKP tarafından katledilişinin 1. yılında

Yusuf Dal yoldaşı anıyoruz

Yusuf Dal yoldaş bundan 1 yıl önce, 3 Eylül 1978 günü TİKP sosyal-faşistleri tarafından alçakca katledildi.

TİKP sosyal-faşistleri bu cinayeti, henüz Adana'daki iki proleter devrimcinin kanı kurumadan işliyorlardı. Bilindiği gibi, bu çete Adana'da da devrimcilere saldırmış ve 30 Temmuz günü 2 proleter devrimciyi katletmişti. Bu cinayet bir dizi provokasyon sonucu gerçekleştirilmiş ve cinayetten sonra bir yandan cinayetin üstü örtülmek istenmiş diğer yandan ise tüm karşı-devrimciler devrimcilere karşı elele vermişti. Adana'daki cinayetten sonra da ülkenin birçok yerinde yeni provokasyonlar yaratmaya çalıştılar. Bu provokasyonların bir dizisi Dersim'de sahneye kondu. Proleter devrimcilere karşı gericilerle, MİT ajanlarıyla toplantılar yaptılar. Öldürülen azılı bir MİT ajanının dava takipçisi kesildiler. Devrimcilerin astıkları duvar gazetelerini yırtmaya çalıştılar. Taraftarlarının varolduğu 1-2 köyde devrimcilere, köylülere pusu kurdular. Eylül ayının ilk günlerinde ise proleter devrimcilere karşı saldırı ve küfürlerle dolu olan bir bildiriyi dağıtmaya çalıştılar. Mahallelerde kadın ve kızlara silahla saldırdılar. Ama kadın ve kızlar TİKP'ye mensup provokatörleri mahallelerden kovdu. 3 Eylül günü ise Hastane mahallesi'nde kurdukları pusuda Yusuf Dal'ı alçakca katlederken, bir arkadaşını da yaraladılar.

DERSİM HALKI VE GENÇLİĞİ TİKP ÇETESİNİ İÇİNDE BARINDIRMADI.

Dersim halkı katledilen evladına sahip çıktı. İkinci gün düzenlenen cenaze törenine 5 bini aşkın emekçi ve genç katılarak "Kahrolsun Revizyonist Katiller" sloganını haykırdı. Bu bütün gericilerin yüreğine korku saldı. Hainleri içinde barındırmamış olan Dersim halkı, bu geleneğini sürdürerek TİKP çetesini de içinde barındırmadı. Proleter devrimciler Dersim'de bu çeteye yer olmadığını halka açıkladılar. Ve bu çete Dersim'de barınamadı. Kadınıyla kızıyla, büyüyüğle küçüğüyle Dersim halkı bu çeteye lanetler okudu.

Dersim'deki provokasyonlar dizisi ve Yusuf Dal'ın katledilmesi, TİKP çetesinin Adana'da 2 proleter devrimciyi katletmesinin bir rastlantı, bir kaza sonucu olmadığını en açık şekilde ortaya koydu. Yine bu aynı zamanda TİKP'nin devrimci mücadelenin gelişmiş olduğu bölgelerde provokasyonlar yaratmaya çalıştığını ortaya koydu. TİKP'nin devrime karşı faşist diktatörlükle elele çalıştığını ortaya koydu. Onun karşı-devrimci yüzü daha çok açığa çıktı.

DERSİM HALKI, MİT-TİKP-POLİSİN TÜM TERTİPLERİNİ İFLAS ETTİRDİ.

Yusuf Dal'ın katledilmesinden sonra TİKP sosyal faşistleri Dersim'de görünmez oldular. Kimileri ise halkın ve gençliğin tepkisinden TİKP'li olmadıklarını söylediler. Çünkü TİKP Dersim'deki MHP olarak anılıyordu. Birçok iyi niyetli insan bu çeteden ayrıldı.

Geride bıraktığımız yıl içinde TİKP-MİT Polis ve diğer gerici, faşistler birçok tertibe giriştiler. Sahte halk komitelerini kurmaya, provokasyonlara zemin hazırlamaya çalıştılar. Bunlarla dikiş tutturamayınca açıkca sıkıyönetim istediler. Sıkıyönetimin ilanıyla sıkıyönetim milisliği görevini üstlendiler. Böylelikle faşist diktatörlüğün desteğiyle yeniden dirilmeye çalıştılar. Ne var ki, Dersim halkı ve gençliği tüm tertipleri yerle bir etti. Ve TİKP'nin emellerini kursaklarında bıraktı.

Tüm faşist, sosyal-faşist cinayet örgütlerinden olduğu gibi, TİKP sosyal-faşistlerinden de işledikleri cinayetlerin hesabı tek tek sorulacaktır.

Türkiye Devrimci Komünist Partisi-İnşa Örgütü'nün Türkiye halkına ve tüm devrimcilere çağrısı:

SEÇİMLERİ BOYKOT EDELİM

açıklama

Elimize TÜRKİYE DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİ-İNŞA ÖRGÜTÜ'nün yaklaşan seçimlerle ilgili olarak ,Türkiye halkına ve devrimcilere yaptığı çağrısı geçti. Bu seçimlerle ilgili olarak ortaya atılan hayallerin, yalan ve demagojilerin her gün daha da yoğunlaştığı günümüzde gençliğimiz ve bütün devrimciler açısından büyük önem taşıdığını düşündüğümüz bu belgeyi yayınlıyoruz.

Devrim Yolunda GENÇLİK

14 Ekim 1979'da faşist diktatörlük altında yeni bir komedi oynanacak.Bir "seçkinler" topluluğu olan Cumhuriyet Senatosu denilen gereksiz kurumun üyelerinin üçte biri yenilenecek ve beş ilde de "milletvekili" seçilecek.

Seçime katılan ve katılamayan bütün burjuva gerici faşist, reformcu, revizyonist, dinci partiler, halkı düzene bağlamak için demagojilerine hız verdiler.Halkı, faşist diktatörlüğün,emperyalizmin ve komprador-feodal düzenin uysal kölesi olmaya çağırıyorlar. Halkı, parlamentoya ve seçimlere umut bağlamaya sevk etmeye çalışıyorlar.

Her gerici partinin hasmı bir kaç gerici parti var ve birbirlerini keskince karalıyorlar.Ama kokuşmuş düzeni ve asalak devleti savunmak, halkın yükselmekte olan mücadelesini bastırmaya çalışmak tümünün ortak tutumu. Aralarında, bu düzeni ve devleti en iyi kim koruyabilir, halkın çıkarlarını en azgınca kim ayaklar altına alabilir diye çatışıyorlar.

Bu gerici ortak hedefleri, onların, parlamento ve halkın kurtuluşunun parlamenter yolla sağlanabileceği üzerine hayal yaymalarının nedenidir. Halkı seçimlerle avutmaya,pislikleri her geçen gün daha fazla açığa çıkan düzenin tamir edilmesine alet olmaya çağırıyorlar.

Oysa,halkın mevcut düzene olan bağları oldukça hızli bir şekilde kopuyor.Sahte umutlar bir bir yıkılma durumunda.Hayat, kitlelere hiçbir burjuva gerici partinin kurtuluş umudu olamayacağını gösteriyor.Kitlelerin düzene karşı muhalefetleri yükseliyor.Her gün dört bir yanda kitle mücadeleleri, grevler,direnişler, protestolar patlıyor.Kendi deneyleri, kitlelere,parlamentonun faşist diktatörlüğün bir maskesinden başka bir şey olmadığını öğretiyor.Parlamenter hayaller artık pek rağbet bulmuyor.Seçim günü oy kullanmayı kendi çıkarlarını hiç ilgilendirmeyen bir külfet olarak gören ve düzeni protesto edenlerin sayısı artıyor. Parlamentonun yozlaştırıcı etkisinden kurtulan ve doğrudan siyaset yapmaya ve düzene karşı mücadele etmeye girişenler, kitlelerin önemli bir bölümünü oluşturuyorlar.

Bu seçimlerin önemli bir özelliği de, sıkıyönetim altında yapılacak olmasıdır.

Ülkemizde,zaten faşist diktatörlüğün yüzünü gizleyen bir paravan olan parlamento ve onun seçimleri,sıkıyönetim şartlarında tam bir sahtekarlık olacaktır.

Milyonlarca yoksul köylü toprağa bağımlılığı dolayısıyla ağaların isteklerine aykırı olarak kendi özgür iradesi doğrultusunda seçimlere katılamazken,bu durumun nispeten kırıldığı yerlerde karşısına sıkıyönetim dikilmektedir.Grev, refarandum gibi en basit hakları tanınmazken, her türlü yolla siyasetle uğraşmaları ve kendi partileri içinde örgütlenmeleri engellenirken,işçiler,seslerini biraz yükselttikleri her yerde sıkıyönetimin zulmüyle karşılaşıyorlar.Siyasetle uğraşmaları önlenen,sendika kurup grev yapmaları yasaklanan memurlar ve bütün diğer dar gelirliler özel olarak bir de sıkıyönetimin zorbalığına maruz kalıyorlar.Kürt ulusundan halkın kendi kaderini tayin hakkı ayaklar altına alınırken, kendi özgür iradelerini kullanma talepleri azgın saldırılarla bastırılırken; sıkıyönetimin terörü ulusal haklar için en küçük kıpırdanışı ezmenin takviye aracıdır.

Sıkıyönetim altında yapılacak seçimlerde zaten kullanılamayan halkın özgür iradesine hiç yer olmayacaktır.Faşist-feodal baskının sıkıyönetim sopasıyla güçlendirilmeye çalışıldığı şartlarda halkın özgür iradesi gerçekleşemez.

Sıkıyönetim altında seçimler, faşist diktatörlüğü güçlendirmeyi amaçlaması yanında, sıkıyönetimin meşrulaştırılması anlamına gelecektir. Onun terör ve zulmünün, süngü ve dipçiğin aklanması demek olacaktır.Seçime katılan ve katılamayıp parlamenter hayaller yayan,şu veya bu gerici burjuva partinin ya da bağımsızın desteklenmesini öneren bütün partiler bu suça ortak olmaktadırlar.

Halkın mücadelesinin yükseltilmesi ve devrim hedefine yöneltilmesinden,işçi sınıfının devrimci hareketinin gelişmesi, güçlenmesi ve sınıfsız,sömürüsüz bir dünyanın gerçekleştirilmesinin yakınlaştırılmasından başka bir kaygusu olmayan TÜRKİYE DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİ-İnşa Örgütü (TDKP-İÖ) bu şartlarda,Türkiye halkını SEÇİMLERİ BOYKOT ETMEYE ÇAĞIRMAKTADIR.

Bu çağrı,parlamento ve gerici burjuva partilerden her geçen gün daha fazla umut kesen kitlelerin ve onlardan hemen tümüyle kopan kitlelerin ileri kesimlerinin çıkarlarına uygundur.

Bu çağrı, her gün doğrudan siyasetle uğraşmaya ve kitlesel eylemlere daha fazla katılmaya başlayan halkın mücadelesinin yükseltilmesi ve devrimin yakınlaştırılması amacına uygundur. Parlamento seçimlerine katılmak,bugün yükselen mücadelenin hızını kesecektir.

Bu çağrı,sıkıyönetime,onun zulmüne karşı bir mücadele çağrısıdır.

KÜRT VE TÜRK ULUSUNDAN İŞÇİLER, KÖYLÜLER, TÜM EMEKÇİLER,

Parlamento seçimlerini BOYKOT edelim.Gerici,faşist, reformcu, revizyonist,dinci partilerin halk düşmanı programlarını reddedelim. TDKP-İÖ'nün asgari programı,Ulusal Demokratik Halk Devrimi'nin temel talepleri etrafında birleşelim. Demokrası mücadelesini yükseltelim.

DEVRİMCİLER,DEMOKRATLAR,

Bu düzen ve devlete umut bağlanamaz.Parlamento ve seçimler kurtuluş yolu olamaz.Sıkıyönetimli seçimlere katılmak,baskıyı, zulmü, katliamları meşrulaştırmaktır.

TÜM DEVRİMCİ GRUPLAR,

Türkiye halkının temel taleplerinin savunulmasını amaçlayacak bir SEÇİME-BOYKOT BLOĞU oluşturalım.

-Kahrolsun Faşist Diktatörlük, Yaşasın Devrimci İŞÇİ-KÖYLÜ iktidarı.

-Yıkılsın Ağalık, Topraklar Köylünün

-Kürt Ulusuna Kendi Kaderini Tayin Hakkı

-MHP, ÜGD, MİT, KONTR-GERİLLA dağıtılsın

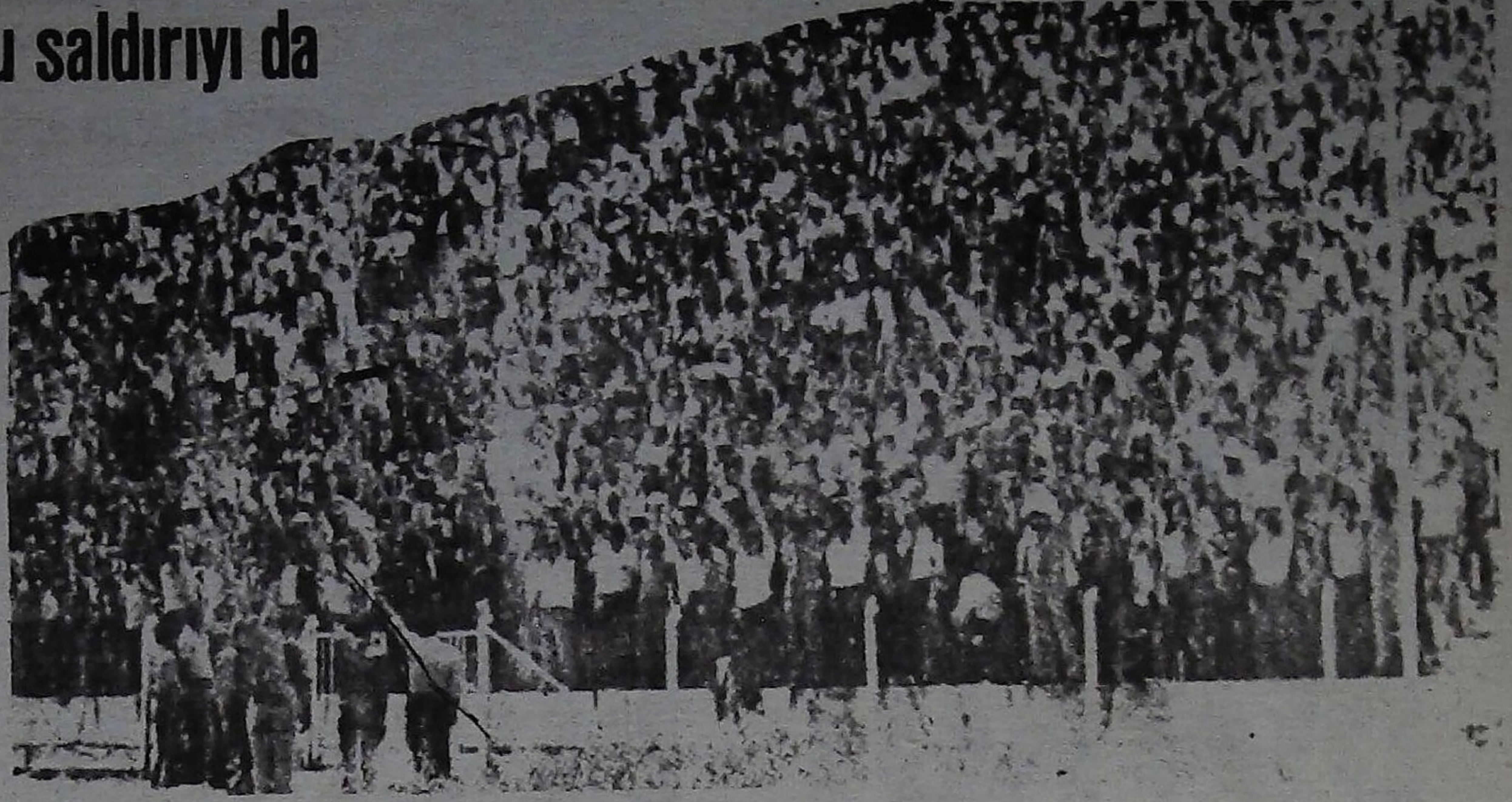
-Sıkıyönetime Hayır

-İşsizlik ve Pahalılığa Hayır

-Genel Grev Hakkı

TÜRKİYE DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİ-İNŞA ÖRGÜTÜ
(TDKP-İÖ)

ODTÜ gençliği bu saldırıyı da püskürtecektir

ODTÜ'nün açılış töreni sırasındaki olayların ardından ODTÜ'ye karşı yoğun bir saldırıya girişildi. Bütün gericiler ve faşistler aynı demagojik yaygaraları hep bir ağızdan tekrarladılar. Bir yandan da jandarma okul içinde saldırılara, tutuklamalara, aramalara giristi. Sıkıyönetim, soruşturmalar açtı.

Bunlar ODTÜ'ye karşı şimdiye dek girişilen faşist saldırıların bir parçasıdır. Bu saldırıların bir devamıdır.

ODTÜ, devrimci mücadelesi ve geleneğiyle her zaman faşizmin boy hedeflerinden biri olmuştur. ODTÜ öğrencileri 1971 döneminde en yoğun faşist saldırıların hedefi olmuşlardır. 1975'lerde sözde "halkçı" Ecevit'in hükümette olduğu dönemde bile ODTÜ öğrencileri, okullarının bir modern hapishane, bir askeri kışla yapılması girişimlerine karşı mücadele vermişlerdir. MC döneminde de ODTÜ'yü faşistleştirmek, faşist diktatörlüğün en büyük sorunlarından biri olmuştur. Üniversiteye öğrenci olarak giremeyince işçi adı altında yüzlerce faşist katil doldurulmuş, öğrencilerin mücadelesini engelleyebilmek için okul kapatılarak aylarca açılmamıştır. ODTÜ öğrencileri, aralarından şehitler vermek pahasına da olsa bütün faşist saldırıları püskürtmeyi başarmışlardır. Hatta Öğrenci Temsilciliği gibi bazı önemli mevziler de elde etmişlerdir.

Faşist diktatörlüğün ODTÜ öğrencilerine karşı saldırıları sinsi veya açıktan, ama her zaman sürmüştür. Sıkıyönetimin ilanından sonra ODTÜ üzerindeki baskılar da yoğunlaştırıldı. Öğrencilerin büyük mücadeleler sonunda eğitim alanından attığı jandarma, tekrar sokulmaya, fiilen elde ettiği serbest toplantı, gösteri, propaganda hakları ortadan kaldırılmaya çalışıldı. Çeşitli tertiplerle öğrencilerin örgütü olan ÜTK örgütlenmesini ortadan kaldırmaya giriştiler. ÜTK örgütüne saldırı ve baskılarını yoğunlaştırdılar.

Faşist diktatörlük, ODTÜ öğrencileri üzerinde akademik ve siyasi baskıyı önümüzdeki dönem daha da artırmayı amaçlıyor. Sıkıyönetim, ODTÜ'yü bir hapisane ve askeri kışlaya dönüştürmeye çalışıyor. İşte daha dönem başından faşist diktatörlüğün bütün yardakçılarını kullanarak kopardığı yaygaralar işte bunun bir parçasıdır. Ama ODTÜ öğrencileri, devrimci geleneklerini yaşatma ve bu saldırıları da püskürtme konusunda kararlıdırlar.

Bütün faşist ve gerici mihraklar, hep bir ağızdan yoğun bir demagoji kampanyası yürütürken, sözde ulusal bağımsızlığın sembolü olan Bayrak ve İstiklâl Marşı konusunda yaygaralar kopararak, ulusal değerlerin ve bağımsızlığın kendilerini baş savunucuları olarak göstermeye çalıştılar. Emperyalizmin çanak yalayıcıları, IMF'nin emirerleri, ulusal bağımsızlığın savunucuları olabilirler mi? Ülkenin bütün değerlerini ve zenginliklerini emperyalistlere peşkeş çekenler, ulusal değerlerin savunucusu olabilir mi? Onların bu sahtekarlıkları ulusal değerlerin ve bağımsızlığın düşmanı gerçek yüzlerini gizleyemeyecektir.

ODTÜ'deki olay bütün gericilerin enternasyonalizmden nasıl öcü gibi korktuklarını da ortaya serdi. Emperyalizmin uşakları elbette ki dünya proletaryası ve halklarının enternasyonal dayanışmasından korkacaklar, enternasyonalizme azgınca saldırarak bu konuda da efendilerine hizmetten geri kalmayacaklardır. Hele hele, ülkemiz gibi birden fazla ulusun bulunduğu ve ezilen ulus üzerinde kopkoyu bir milli zulmün uygulandığı bir ülkede egemen sınıflar entarnasyonal dayanışmadan çok daha fazla korkacaklardır.

TİKP çetesi bu olayda da karşı devrimci yüzünü en açık bir şekilde sergiledi. TİKP çetesi, ODTÜ üzerindeki baskıların daha da artırılması için toptan ODTÜ öğrencilerine saldıran karşı-devrim cephesi içinde yer almakla kalmadı, onun şampiyonluğunu da ele geçirmek için elinden geleni ardına koymadı. ODTÜ öğrencilerine yönelen faşist demagojileri daha da güçlendirmek için elinden ne geliyorsa yaptı. Amerikan-Çin emperyalizminin uşaklığını yapan karşı-devrimin bu taze güçleri bu görevlerini yerine getirirken hâlâ ODTÜ öğrencileri içinde barınabiliyor olmalarından büyük ölçüde yararlandılar. TİKP'li hainler, ODTÜ'de bir daha dönmemek üzere atılan faşistlerin yerini doldurmaya çalışıyorlar. Bu sosyal-faşist çetenin sonu da faşistlerinkinden farklı olmayacaktır. ODTÜ öğrencileri, onların yüzündeki maskeyi mutlaka indirecek ve faşistlerin yerini doldurma işinde ilerlemelerine izin vermeyecektir.

Faşist cinayet yuvalarını kitlelerin mücadelesi dağıtacaktır

Türkeşçi faşist çapulcuların bir kısmının suç kanıtlarıyla yakalanıp tutuklanması karşısında, bütün revizyonist ve reformistler demagojik bir propaganda başlattı. Revizyonistlerin gazete ve dergileri bununla dolup taştı. Revizyonistler Türkeşçi faşist çapulculardan bazılarının yakalanmasının "faşistler tutuklanıyor", "faşistlerden hesap soruluyor", "bunların kaynağına inmek gerekir" vb. şekilde propagandasını yaptı. Cinayet yuvalarında hesap sorulması için Cumhuriyet Başsavcılığı vb. kurumlara çağrılar yaptı. T'K'P, TİKP, TİP, TSİP vb. revizyonist mihraklar bunu hâlâ en hararetli şekilde yapmaktadır.

Bazı faşistlerin suç kanıtlarıyla birlikte yakalanması, revizyonistlerin göstermeye çalıştığı gibi cinayet yuvalarının dağıtılıp hesap sorulmasının bir kanıtı değildir. Hele onların kökünün kazınmasının asla kanıtı değildir. Olsa olsa kitlelerin anti-faşist potansiyelini bertaraf etme çabası yüzündendir. Çünkü öncelikle şunu belirtelim ki faşist diktatörlüğe dayanılarak ne cinayet yuvaları dağıtılıp hesap sorulur, ne de onların kökü kazınır. Bugüne kadar yaşanan örneklerin de kanıtladığı gibi, faşist diktatörlüğe dayanılarak, değil cinayet yuvalarının kökünü kazımak, onlar sürekli korunup güçlendirilmiştir. Ne zaman ki, cinayet yuvalarının açığa çıkarılmasında ve hesap sorulmasında ileri bir adım atıldıysa, faşist diktatörlük hemen MİT, Kontrgerilla, ordu, polis-jandarmasıyla duruma müdahele etmekte ve cinayet yuvalarını kollamaktadır. Bunun somut örneklerinden biri MHP örneğidir. MHP'nin tezgahladığı bir çok cinayet ve katliamın belgeleri ortaya döküldü ve MHP'nin yüzü önemli ölçüde ortaya çıktı. Kitleler diğer cinayet yuvaları gibi, bu cinayet yuvasının da dağıtılıp hesap sorulması talebini çok daha yükseltti. Bunun karşısında faşist diktatörlük, MİT, Kontrgerilla, polis-jandarma ve ordusuyla harekete geçti. MHP'yi kurtarma operasyonları düzenledi. Bütün gerici faşist partiler MHP'yi korumada birleşti. Diyalog çağrıları yapıldı. Yine suç kanıtlarıyla birlikte yakalanan MİSK yöneticileri, cinayet için kiralık katil tutan Çelik-İş yöneticileri ve cinayet işleyen MHP Gençlik Kolları yöneticileri ordunun en yetkili mahkemeleri tarafından serbest bırakıldı. "Faşist katiller tutuklandı, yargılandı, kökü kazındı" diye yaygara yapan revizyonistler bunları geçiştirmeye çalıştı. MHP'li faşistler ise sırtını faşist diktatörlüğe dayayıp, suçsuz olduklarının ispatlandığını propaganda etmektedir. Türkeş ise yeni tehditler savurmaktadır.

Neden faşist diktatörlüğe dayanılarak cinayet yuvaları dağıtılıp hesap sorulamaz, bunların kökü kazınamaz. Çünkü cinayet yuvaları faşist diktatörlüğün kurumlarıdır. Bugün MİT, Kontrgerilla, MHP, OGD, Polis, Jandarma Komando Birlikleri vb. birer cinayet yuvalarıdır. Bunların tümü faşist diktatörlüğün kurumlarıdır. Bunlardan herhangi birinin yiyeceği bir darbeyi aynı zamanda faşist diktatörlük yemiş olacaktır. Bu yüzden faşist diktatörlük bu kurumlardan herhangi birine yönelecek bir saldırının karşısına hemen dikilmekte ve bu saldırıyı en ucuz şekilde bertaraf etmeye çalışmaktadır. Bundan dolayı bugün faşist diktatörlüğe dayanarak MHP'den hesap sorulması için "mücadele" edenler, halkın ve gençliğin MHP'ye yönelen mücadelesini faşist diktatörlükle birlikte en ucuz şekilde bertaraf etmeye çalışanlardır. İşte bugün T'K'P, TİKP, TİP, TSİP vb. revizyonist mihrakların yaptığı tam da budur. Ayrıca bugün bütün revizyonistler cinayet yuvalarını MHP-OGD ile sınırlamakta ve diğer cinayet yuvalarını gizlemeye çalışmaktadır. Oysa MHP-OGD'nin faaliyetleri MİT, Kontrgerilla, polis vb. kurumların faaliyetleriyle içiçedir. Hangisinin faaliyetinin nereden başlayıp nereden bittiği belli değildir. Bütün bu cinayet yuvalarını gizleyenler, onlarla birleşenler MHP ile mücadele edemez.

Her türden revizyonistin MHP-OGD üzerine kopardığı yaygara, cinayet yuvalarının dağıtılması ve hesap sorulması için değil, halkın ve gençliğin "cinayet yuvaları dağıtılsın, hesap sorulsun", "MİT, Kontrgerilla MHP, OGD dağıtılsın" talebini küllendirmek içindir. Bu yaygara anti-faşist potansiyeli bertaraf etmek içindir. Zaten revizyonistlerin görevi, devrim ateşini söndürmek için itfaiyeciliktir.

Can güvenliği, cinayet yuvalarının dağıtılarak hesap sorulması faşist diktatörlüğü yıkmanın, demokrasi mücadelesini ilerletme ve siyasi hak ve özgürlükleri genişletme mücadelesinin bir unsuru olarak ele alınmalıdır. Bu temelde mücadele yükseltilmelidir. Eğer bu yapılırsa cinayet örgütlerini dağıtmada önemli adımlar atılır, faşist diktatörlüğe darbe vurulur ve mücadelede başarı kazanılır. Aksine hareket edenlerin yeri, revizyonistlerin bugünkü yeridir. Bugün halkımızın ve gençliğimizin mücadelesi yükselmekte ve proleter devrimci hareketin, devrimci demokrat hareketlerin bu mücadelede önemli bir yeri vardır. Ve önemlisi reformizm ve revizyonizm bu mücadeleden tecrit olmaktadır. İşte halkımızın ve gençliğimizin bu mücadelesi cinayet yuvalarını dağıtacak ve hesap soracaktır. Cinayet yuvalarının sonu SAVAK'ın ve Somoza'nın ULUSAL MUHAFIZLAR'ının sonu ile aynı olacaktır.

EREĞLİ ESKİŞEHİR

Ecevit'in Gezileri

Geçtiğimiz günlerde Başbakan Ecevit, temel atarak, açılış törenleri yaparak. seçim propagandası yapmak amacıyla geziler düzenledi. Yapılan törenlerde göze çarpan ilk şey, CHP reformizminin kitleler üzerindeki etkisinin büyük ölçüde kırıldığıdır. Birçok yerdeki törenler sırasında devrimciler ve halk taleplerini içeren sloganlar haykırdılar. Faşist cinayet yuvalarının dağıtılmasını, zamların geri alınmasını, Toplumsal Anlaşmanın iptal edilmesini, asgari ücretin yükseltilmesini, ürün taban fiyatlarının yükseltilmesini istediler. Bunlar karşısında Ecevit, çaresizlik içinde ucuz demagojilere başvurdu, devrimcilere saldırdı. Bütün bunlar onun daha da fazla teşhir olmasına yol açtı. Konya Ereğli'de ve Eskişehir'de bu mitinglere kalabalık bir şekilde katılan yurtsever devrimci gençler, devrimci sloganlar haykırarak reformist hükümeti ve faşist diktatörlüğü teşhir ettiler.

EREĞLİ'DE HALK, FARUK SOKAN'I KONUŞTURMADI

B.Ecevit, reformist demagojilerini kusmak için Konya Ereğli'ye de geldi. Yurtsever devrimci gençler, buna karşı hazırlıklara girişerek , mitingden birkaç gün öncesinden CHP yi hükümeti ve reformizmi teşhir eden bildiriler dağıttılar, sözlü propaganda yaptılar. Örneğin mitingden birkaç gün önce, bir köyde Orhan Alp ve bazı bakanların yaptığı toplantıya yurtsever devrimciler de katıldılar. Burada söz alarak hükümeti, reformizmi ve bakanların konuşmalarını teşhir ettiler. Bunun karşısında Orhan Alp, köyü terk ederek kaçmak zorunda kaldı. Yurtsever Devrimcilerin bu faaliyetleri CHP yöneticilerinin büyük tepkisine yol açtı.

Miting günü 800 kişilik bir kitleyle mitinge gelen yurtsever devrimcileri mitinge almak istemediler se de bunu başaramadılar.Miting alanına gelen Ecevit, bütün halkın haykırdığı "Zamlar Geri Alınsın" sloganı ile karşılandı. Ecevit, bu duruma son derece kızdı. Daha sonra bir konuşma yapmak isteyen F.Sükan'ı halk yuhalayarak, sloganlar söyleyerek konuşturmadı. Daha sonra demagoji ve yalanları söylemek için mikrofonu eline alan Ecevit, söylediklerinin atılan sloganlarla açığa çıkarılması üzerine çaresizlik içinde sinirlenerek not defterini yere çaldı. Konuşacağı şeyleri bir yana bırakarak devrimcilere saldıran bir konuşma yapmaya başladı. Bu sırada da faşizmin mecliste yıkıldığı şeklinde basit demagojilere başvurarak daha fazla teşhir oldu. Bu olaylar reformizmin daha fazla teşhir olmasına, halkın yurtsever devrimci gençlere olan güveninin daha da artmasına yol açtı.

ESKİŞEHİR

Kütahya'nın ilçelerinde yaptığı temel atma" törenlerinden sonra Eskişehir'e uğrayan Ecevit, yaptığı konuşmalarda komprador burjuvazi ve toprak ağalarının, emperyalistlerin koltuk değnekliğini nasıl üstlendiğini bir kere daha gösterdi.

4 bine yakın halkın dinlediği konuşmasında açız diye bağıran, Ücretler yükseltilsin, zamlar geri alınsın diyerek haykıran, işçilere emekçi halka sinirlenerek sesi kısılan Ecevit, utanmadan "Türkiye'de işçi ücretleri demokratik ülkeler içinde en yüksek düzeydedir" diyerek halkın geniş protestosu ile karşı karşıya kaldı.

Halkımızı "özveri"ye çağıran Ecevit'in "Asgari Ücret Yükseltilsin Zamlar Derhal Geri Alınsın" sloganlarıyla konuşması kesildi. "Faşist katillerin tek tek yakalanıp adalet önüne çıkarıldığını" söyleyen Ecevit, "MHP, ÜGD Kapatılsın, MİT, KONTR-GERİLLA DAĞITILSIN", "FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORULSUN" sloganlarıyla şaşkına döndü. "Kalıplaşmış sloganların esiri olanlar", "3-5 öğrenci", "hangi partinin, hangi derneğin kapatılacağına karar verecek olan bağımsız yargı organları vardır" diyerek telaşını dile getirirken, proleter devrimcilerin önderliğindeki, yurtsever devrimciler (500'ü aşkın) bu sefer de "Kahrolsun Faşist Diktatörlük, Faşizme Ölüm Halka Hürriyet" sloganlarını haykırarak geniş kitlelerin desteği ile de sahte halkçı maske bir kere daha düşürüldü. Bu arada; "Bir avuç aşarı solcu", "3-5 öğrenci" dediği halkın arasına Deniz Baykal geldi, "sizinle tartışmak isterdim" vb. demagojisi halkın nefretini iyice üstlerinde topladı.

Bu arada Ecevit, Valilikte yetkililerle Eskişehir'in sorunlarını görüşeceğim diyerek mikrofonu terk etti. İçi kof saldırılarını diğer "temel atma" törenlerinde burjuva yayın organlarına, devrimcileri şikayet eden Ecevit, bol bol atıp tut maktan geri kalmadı.

Ecevit'in gezilerinin ortaya koyduğu gerçekler

Geçtiğimiz günlerde Başbakan Ecevit seçim yasaklarının başlamasından önce peşpeşe seçim bölgelerini gezdi ve temeller attı.Emekçi halkı kandırmak için "kalkınma", "refah" nutukları attı. Bu mitingler sırasında görülenler bir dizi gerçeği de ortaya koyuyordu.

Bu mitingler sırasında çeşitli yerlerde, devrimciler özellikle de Proleter Devrimci Hareketin taraftarları zamların geri alınması, taban fiyatlarının yükseltilmesi sıkıyönetimin kaldırılması, faşist cinayet şebekelerinin dağıtılması gibi halkın somut ve acil taleplerini içeren sloganlar haykırdılar. Bu sloganlar geniş halk kitlesi içinde büyük bir yankı buldu. Halk bir bütün halinde bu sloganları haykırdı. Bunun karşısında Ecevit çaresiz kaldı ve telaşa kapıldı, sinirlendi. Devrimcilere karşı saldırılara girişti ve emekçilerin yaşam koşullarının düzeldiği ya da faşizmin 1977'de Meclis'te yıkıldığı gibi basit demagojilere başvurdu. Bunlar onu halkın önünde daha da teşhir ve tecrit etti. Bu olaylar Proleter Devrimci Hareketin günümüz koşulları için ortaya koyduğu taktik platform ışığında yürütülen bir faaliyetin nasıl geniş kitleler arasında yankı bulduğunu, tüm halkın bu acil ve somut talepler etrafında nasıl birleştiğini ortaya koydu. Bunun karşısında tüm karşı devrimcilerin, reformistlerin gerçek yüzünün somut olarak açığa çıktığını ve bunun karşısında onların çaresiz kaldığını gösterdi. Öte yandan seçimler döneminde Proleter Devrimci Hareketin ortaya koyduğu taktik platform doğrultusunda bir faaliyetin tüm gericilerin ve düzen partilerinin niteliğinin sergilenmesindeki önemini vurguladı.

Bu mitinglerde görülen bir diğer olgu da, CHP'nin mitinglerine geçmişte olduğuna göre çok daha az bir kitlenin katılmasıydı. Ki bu mitinglere katılanların önemli bir kesimi de oraya taleplerini dile getirmek amacıyla gelen işçiler, köylüler ve gençlerden oluşuyordu. Bu reformizmin kitleler üzerindeki etkinliğinin hızla kırıldığının ve bunun yanısıra kitlelerin düzen partilerinden giderek umudunu kestiğini ortaya koymaktadır.

Yaygaralar polisi şirin gösterebilir mi?

Ecevit'in geçtiğimiz mitinglerinin birinde devrimci sloganlar haykıran kitleye polis saldırdı. Buna karşı, devrimcilerin " Polis dışarı" diye slogan atması üzerine Ecevit, "Polis dışarı diyemezsiniz. Polisler bu memleketin en şerefli evlatlarıdır. Onlar can güvenliğimizi sağlıyorlar" dedi. Reformist hükümet, en başta da Ecevit ve İçişleri Bakanı halkın ve gençliğin gözünde iyice teşhir ve tecrit olmuş olan polisi bu durumundan kurtarmak için tüm karşı devrimcilerle birlikte yoğun bir demagojik faaliyet yürütüyorlar. Ecevit'in bu sözleri de bunun çaresizlik içinde tekrarlanan bir parçasıdır.

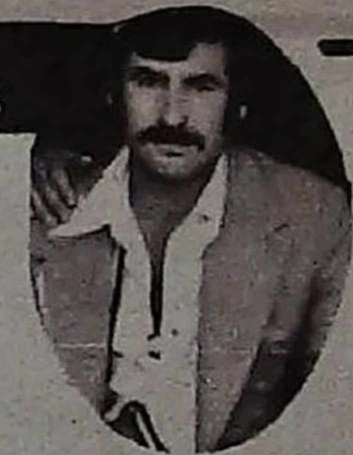
Polis kurumu özellikle de 68'lerden sonra siyasi polisi,MİTi toplum polisi ile bütün olarak hızla tecrit oldu. Gençlik ve halk kitleleri hergün daha geniş bir şekilde polisin kendi çıkarlarının bir koruyucusu değil, halka karşı bir baskı, terör ve cinayet örgütü olduğunu, her zaman mücadelesinin önüne dikildiğini gördü. Faşist diktatörlüğün resmi bir kurumu olan polisin, diğer faşist cinayet şebekeleriyle Kontr-gerilla, MHP, ÜGD, ETKO vb. ile içiçe çalıştığını birçok somut olayda açık olarak gördü. Bugün gençlik ve halk grevlerde, gösterilerde, okullarda halka azgınca saldıran, kurşunlayan ve onları katleden polise büyük bir kin ve nefret duymaktadır.

Bütün gericiler ve faşistler, faşist diktatörlüğün önemli bir baskı ve törür aygıtı olan polis kurumunun böylesine tecrit olmasından son derece korkuyorlar. Her türlü yalan, demagoji ve sahtekarlığa başvurarak polis kurumunun gerçek niteliğini gizlemeye,polisi halkın dostu olarak göstermeye çalışıyorlar, polisi düştüğü tecritten kurtarmaya çalışıyorlar.

Her türden revizyonist te bu karşı devrimci kampanyaya omuz veriyorlar. En basta TKP ve TİKP revizyonistleri olmak üzere bütün revizyonistler halkın gözünü boyamak için ortaya bir "iyi polis"-"kötü polis" ayrımı atıyorlar. Onlar bütün suçların sorumlusu olarak polis içine "sızmış"(!) olan bir miktar "kötü polis"i gösterek, polis kurumunu aklamaya çalışıyorlar. Sanki içinde yer alan tek tek kişilerin durumu, devletin (faşist diktatörlüğün) önemli bir diktatörlük aracı olan. halka karşı örgütlenmiş faşist bir baskı, terör ve cinayet örgütü olan polis kurumunun bu özelliğini değiştirebilirmiş imajını yaratmaya çalışıyorlar. Böylece halkın polis kurumunun dağıtılması ve parçalanması için verdiği mücadeleyi saptırmaya, durdurmaya ve faşist diktatörlüğün bu kurumunu kurtarmaya çalışıyorlar.

Bütün bu çabalar boşa çıkacaktır. Bu demagojik faaliyetler halkın ve gençliğin polise karşı olan kin ve nefretinin giderek daha da büyümesini polisin daha fazla tecrit olmasını engelleyemeyecektir. Çünkü halkın ve gençliğin düzene karşı tepkisi ve mücadelesi ve onun bir parçası olan polisin
delesi giderek daha da yükselmekte ve onlar bu mücadele içinde devletin ve onun bir parçası olan polisin gerçek niteliğini açık ve somut olarak görmektedirler.

ADANA

BİR FAŞİST CİNAYET DAHA

Adana'nın Karayusuflu köyünde Cemil Sabuncu adlı bir yurtsever devrimci genç, 29 Temmuz 1979 günü MHP'li ÜGD'li sivil faşistler tarafından kahpe bir pusuya düşürülerek Necati Bengül, Zeydan Bengül,Mehmet Dalmış adlı faşist katiller tarafından delik deşik edilerek katledildi.

O, her zaman yurtsever devrimci gençlik mücadelesine omuz vermiş, içerisinde yer almıştır.

1978 ortalarında Adana'da Sıtma Savaş işçilerinin direnişlerinin örgütlenmesinde yer almış, sosyal-faşist sendikacılara karşı uzlaşmaz bir mücadele vermiştir. Bu yüzden işten atılmıştır. İşten atıldıktan sonra köyüne giden yoldaş, çalışmalarını orda da sürdürmüştür.Nitekim köylerinde faşistlerle girdiği ve bir faşistin ölümüyle sonuçlanan çatışmadan Adana Cezaevine düşmüştür. Orada da çalışkanlığıyla, dürüstlüğüyle yoldaşlarına bağlılığıyla her kesin sevgisini kazanmıştır.Mahkumların talepleri uğruna yükselttiği mücadelede aktif olarak görev almış bu yüzden cezaevi müdürü tarafından "tehlikeli", "ortalığı karıştıran" birisi olarak nitelenmişti. 10 ay içerde yattıktan sonra cezaevinden çıkmış ve köyüne dönmüştür. Köye dönüşünün 10. gününde faşist katiller tarafından tuzağa düşülerek kalleşçe katledilmiştir. Onu katleden katillerden Necati Bengül hâlâ Adana Sıtma Savaş'ta çalışmaktadır.

Karayusuflu köylüleri evlatlarına sahip çıkmış bir avuç MHP'li,ÜGD li faşisti köyden tecrit etmiştir.

Yurtsever devrimciler 30 Temmuz da Faysal Kelleci'nin mezarını ziyarete gittiklerinde yoldaşlarına sahip çıkarak Cemil Sabuncu'nun mezarını ziyaret ederek kısa bir konuşmadan sonra saygı duruşunda bulunmuşlardır.

Ankara E.Enstitüsü'nde Dolmabahçe 68 anıldı

Ankara Eğitim Enstitüsü'nde 24 Temmuz günü yapılan toplantılarla gençliğimizin Dolmabahçe' 68 eylemi anıldı. Toplantılar tüm sınıflarda yapılan saygı duruşuyla başladı. Daha sonra yapılan konuşmalarda 6.Filo'nun erlerinin 68 Temmuzunda Dolmabahçe'de denize dökülüşü anlatıldı. Revizyonistlerin bu mücadelenin önüne barikat kurdukları anlatılarak, onların bugün ise emperyalizme doğrudan uşaklık ettikleri vurgulandı. Deniz Geçmiş'lerin Cihan Alptekin'lerin önderlik ettiği bu mücadelelerin gerçek mirasçısının proleter devrimci hareket ve onun önderliğindeki YDGF olduğu açıklanarak, TKP'li ve TİKP'li sosyal faşistlerin sahtekarca bu mücadeleye sahip çıkıyor görünmeleri teşhir edildi. Sosyal-faşistler yayın organlarında yaptıkları sahtekarlıkları burada da yapmaya cesaret edemediler.Geçmiş gençlik mücadelesine sahip çıkma iddiasında olan D.Yol'un ise bu konuda hiçbir şey söylememesi dikkat çekiciydi.

D. Yol taraftarları Çıraklık Yasası'nı savunuyorlar

Reformist bakış düzen savunuculuğuna götürür

Devrimci Yol taraftarları, Ankara'da onbinlerce genç işçi ve çırağın çalıştığı siteler'de duvarlara "Çıraklık Yasası tam uygulansın", "Fazla işe fazla ücret" şeklinde sloganlar yazıyorlar. Bu sloganların çok sığ bir bakışın ürünü oldukları açıktır. Bu sloganlar tamamen gerici bir öze sahiptirler.

Burjuvazinin, faşistlerin, sosyal faşistlerin, reformistlerin çırakları, genç işçileri avutmak, aldatmak ve yollarını şaşırtmak için kullandıkları demagojileri açığa çıkarmak yerine, onları güçlendirmeye yaramaktadır. Bu sloganları kullanmak işçiler üzerindeki emek sömürüsünü artırmanın bir yöntemi olan daha fazla çalıştırmayı ve feodal bir kurum olan çıraklığı meşrulaştıran Çıraklık Yasası'nı savunmak anlamına gelir. Bu sloganları kullananlar işçiler üzerindeki yoğun sömürüye çıkmak yerine onu savunmak; feodalizme ve onun bir kurumu olan çıraklığa kökten karşı çıkmak yerine onu savunmak konumuna düşüyorlar.

Çırakların içinde bulunduğu durumu kısaca özetlemek ve Çıraklık Yasası'nın hangi amaçla çıkarıldığını, neyi değiştirdiğini ortaya koymak, bu sloganların özünün ne kadar gerici olduğunu, mevcut düzeni savunduğunu, egemen sınıfların bu yasa hakkında çıkardıkları yaygara ve demagojilere destek olduğunu, çıkarların yolunu şaşırtmaya hizmet ettiğini hemen gözler önüne sercektir.

ÇIRAKLARIN DURUMU

Çırakların çoğu 16 yaşından küçüklerden ve çocuklardan oluşmaktadır. Yoksulluk ve sefalet onları daha oyun ve okul çağındayken ağır işlerde çalışmak zorunda bırakmıştır. En ağır ve sağlığa zararlı işlerde sabahın 7'sinden gecenin geç saatlerine kadar 10-12, hatta 15 saat aralıksız çalışırlar. Ne doğru dürüst uyuyabilirler, ne dinlenebilirler, ne de yeterli beslenebilirler. Öte yandan patronların ağır baskısı altındadırlar. Dayak ve küfür üzerlerinden eksiz olmaz. Ayrıca patronun her türlü işine koşmak, zorundadırlar.

Ağır ve yoğun çalışmanın yanısıra angaryayla da karşı karşıyadırlar. İş kazalarına karşı hiçbir tedbir alınmaz ve çıraklara işkazalarına karşı gerekli eğitim verilmez. İş yerleri gerekli sağlık koşullarından yoksundur. Bütün bunlar çıraklarda büyük bir fiziki ve ruhi çöküntüye yolaçmaktadır. Küçük yaşta ağır işlerde ve sağlığa zararlı koşullarda 10-15 saat çalışan yeterli olarak dinlenemeyen ve beslenemeyen çıraklar bedensel olarak gelişememekte, zayıf kalmakta ve çeşitli hastalıklarla karşı karşıya kalmaktadır.

Bütün bu ağır çalışma, yoğun sömürü, dayak, küfür, angarya, feodal bağımlılık ve baskı "mesleki eğitim verme" bahanesiyle örtülmeye çalışılmaktadır. Oysa gerçekte çıraklar en ağır bir şekilde çalıştırılırken, onlara hiçbir mesleki eğitim verilmez. Üstelik patronlar onların meslek öğrenmelerini, kalifiye bir işçi haline gelerek çeşitli haklar ve daha fazla ücret istemesine karşıdırlar. Çıraklar ne öğrenirlerse, ancak kendi çabalarıyla öğrenebilmektedir.

Bunların karşılığında ise çıraklar çok düşük bir ücret almaktadırlar. Her türlü demokratik ve sosyal haktan yoksundurlar. En başta da sendika, sigorta ve örgütlenme hakları yoktur. Bu durum onları patronlar karşısında daha da güçsüz bırakmaktadır.

ÇIRAKLIK YASASI HANGİ AMAÇLA ÇIKARILDI?

Ülkemizde milyonlarca çırak bulunmasına rağmen bu konuda bir yasa yoktu. Çırakların içinde bulundukları bu sefalete karşı tepkileri ve mücadeleleri giderek büyüyordu. Çırakların içinde bulunduğu duruma kamuoyunun da geniş bir tepkisi vardı. Bu durumda egemen sınıflar bu tepkileri ortadan kaldırmak amacıyla "çırakların mesleki eğitimini garanti altına almak", "çıraklara sigorta hakkı tanımak" vb. yaygaralar altında Çıraklık Yasası'nı çıkardılar. Oysa Pratikte çırakların durumunda hiçbir değişiklik, yoktu. Bu iğrenç demagoji ve yaygaraların ardında yapılan tek şey feodal bir kurum olan çıraklığa yasallık tanımak, meşruluk kazandırmaktı.

Burjuvazi hiçbir zaman çıraklık kurumunu ortadan kaldırmayı istemez. Burjuvazi için çıraklık aşırı derecede ucuz işgücü elde etmenin bir kaynağıdır. Burjuvazi bu yolla işgücünü alabildiğine ucuz bir şekilde sağlıyarak maliyeti düşürmekte ve daha fazla kâr elde etmektedir. Bu yüzden burjuvazi, feodal bir kurum olan çıraklığa karşı çıkmamakta; aksine onu korumaya ve güçlendirmeye uğraşmakta, feodal bağımlılık ilişkilerini zor ve angaryayı en geniş bir şekilde kullanmaya çalışmaktadır.

İşte bu yüzden ülkemizde de egemen sınıfların devleti Çıraklık Yasası'nı çıkararak yalnızca feodal "lonca" ve "ahilik" sisteminin bir kalıntısı olan çıraklığa yasallık kazandırdı. Böylece çıraklık kurumunu daha da sağlamlaştırmaya çalıştı. Bu ülkemizde devletin aynı zamanda feodal bir devlet olduğunun ve feodalizmin koruyucusu olduğunun da açık bir göstergesiydi.

Çıraklık Yasası'nın çıkarılmasındaki amaç çırakların içinde bulundukları kötü durumu ve çıraklık kurumunu meşrulaştırırken, çırakları ve kamuoyunu yanıltmak ve tepkilerini ortadan kaldırmaktı.

YASA NEYİ DEĞİŞTİRDİ?

Yasa çırakların durumunda bir değişiklik getirmemiştir. Yasa bazı maddeleriyle çırakların bugünkü durumunu meşrulaştırmış, hatta çeşitli açılardan daha da kötüleştirmiştir. Örneğin feodal çıraklık kurumuna yasallık kazandırılmıştır, sendika hakkı gasbedilmiştir, çırak, öğrenci sayılarak işçilik hakları gözardı edilmiştir, çırakların fazla ve gece çalıştırılmaları yasayla tanınmıştır, çırakların 6 saat iş, 2 saat mesleki eğitim hakkı ortadan kaldırılmıştır, çıraklara asgari ücretin çok altında bir ücret verilmesi yasallaştırılmıştır, çırakları işten atmak için kolaylıklar yasal olarak tanınmıştır, vb.vb. öte yandan yasa gerçekte tamamen kağıt üzerinde kalan bazı sözde uygulamalar getirmiştir. Çırakların sigortalanması (ki bu sınırlı bir sigortalanmadır, örneğin çıraklık dönemi emekliliğe sayılmamaktadır, çırakların ailelerinin bakımı yapılmamaktadır.) Ücretlerin 6 ayda bir %5 artırılması uygulamaları bunlara bir örnektir. Yasa çıkartılırken, onun çırakların mesleki eğitimini garanti altına alacağı büyük tantanalarla öne sürülmüştü. Yasa çıkalı iki yılı geçmesine rağmen bu konuda çıraklar açiki yılı geçmesine rağmen bu konuda çıraklar açısından değişen en ufak bir şey yoktur. Sadece lerde çırakları eğitecek olan ustaları eğitmek için kurslar açılmıştır. Tek başına bu bile yasanın tamamen çırakları avutmak ve aldatmak amacını taşıdığını ortaya koymaya yeterlidir. Yasa çırakların eğitim, kültür, spor, beslenme, gelecek garantisi gibi birçok sorununa ise hiç değinmemektedir.

Bunlar Çıraklık Yasası'nın çıraklara birşey vermediğini, aksine feodal çıraklık kurumunu meşrulaştırdığını ve çırakların haklarının gasbedilmesini yasal hale getirdiğini açıkca göstermektedir.

ÇIRAKLIK YASASI İPTAL EDİLMELİDİR

Çıraklar feodalizmin bir kalıntısı olan ve dizginsiz bir sömürü ve baskı demek olan çıraklığın kurum olarak tamamen ortadan kaldırılması ve yasaklanması için mücadele etmek zorundadırlar. İşte bu mücadeleye bağlı olarak ve onun bir parçası olarak bugün Çıraklık Yasası'nın iptal edilmesi için mücadele etmek gerekmektedir. Çünkü bu yasa çıraklara birşey vermemekte, öte yandan çıraklık kurumunu meşrulaştırmakta ve çırakların birçok hakkını gasbetmektedir. Çıraklar bugün için en başta;

- Çıraklık Yasası'nın iptal edilmesi,
- Sendika sigorta, toplusözleşme ve grev haklarının tanınması,
- Baskı, dayak, küfür ve angaryaya son verilmemesi,
- 6 saat iş, 2 saat mesleki eğitim,
- Gece çalışmanın yasaklanması,
- Sağlığa zararlı ve ağır işlerde çalışmanın yasaklanması,
- İş kazaları ve meslek hastalıklarına karşı gerekli tedbirlerin alınması,
- İşyerlerinin sağlığa uygun hale getirilmesi,
- İşten atmalara son verilmesi,
- Gelecek garantisi ve iş garantisinin sağlanması

olmak üzere bütün talepleri uğruna mücadeleyi yükseltmelidirler. Bu mücadeleye bağlı olarak, yasaya göstermelik olarak konulan, gerçekte ise hiç uygulanmayan kısmi bazı hakların (örneğin kısıtlı da olsa sendika hakkının) uygulanması için de mücadele etmelidirler.

Sosyal-faşistler bu noktada karşı- devrimci yüzlerini ortaya koymakta ve Çıraklık Yasası'nı savunarak çırakların mücadelesini engelleme çabalarına katkıda bulunmaktadır. Onlar, çıkmasından bu yana geçen iki yıl içerisinde yasanın gerçek niteliğinin pratik olarakta tamamen açığa çıkmış olmasına rağmen, "yasa yine de bir aşama sayılmalıdır, tamamen karşı çıkılmamalıdır, bazı düzenlemeler yapılmalıdır, vb." diyerek yasanın gerçek niteliğini gizlemeye ve savunmaya çalışıyorlar. Böylece onlar egemen sınıfların demagojilerini güçlendiriyorlar ve çıraklık kurumunu, feodalizmi savunuyorlar.

D. Yol taraftarları da, "Çıraklık Yasası uygulansın" sloganını duvarlara yazarak çırakların demagojilerle yolunun şaşırtılması, düzene karşı yükselen tepkilerinin törpülenmesine hizmet etmektedir. Ayrıca Çıraklık Yasası'nın uygulanmasını istemek, çıraklar üzerindeki ağır sömürü, feodal baskı, küfür, dayak ve angaryayı sendika-sigorta haklarının ve 6 saat iş, 2 saat mesleki eğitim talebinin gasbedilmesini meşru görmek anlamına gelir.

"FAZLA İŞE FAZLA ÜCRET" SLOGANI ÜZERİNE

Fazla işe fazla ücret sloganına gelince, bu slogan görünüşte "adalet" i sağlamaya yönelik gibi görünüyor. Ama gerçekte işçiler üzerindeki ağır sömürünün savunulmasından başka bir anlamı yoktur. Burjuvazi, işçiler üzerindeki sömürüyü artırmak için emek yoğunluğunu artırma ve işgününün daha da uzatılması gibi yöntemlere başvurur. Bu uzatılan süre için daha fazla ücret vermeye bile hazırdır. Ayrıca bantları hızlandırarak, üretim tekniğini geliştirerek, parça üzerine iş vererek işçilerin daha hızlı ve uzun çalışmalarını sağlayarak sömürüsünü yoğunlaştırmaya çalışır. Bunlar işçiler üzerindeki artı değer sömürüsünü daha da artırmaya yarayan yöntemlerdir. Bunun için patronlar bir miktar fazla ücret vermeyi çoğu zaman kabul ederler. Yukarıdaki slogan da bu uygulamalara hizmet edecek bir slogandır. Öte yandan bu slogan ücretli köleliği reddeden bir bakış açısının ürünü değil, onu meşru gören bir anlayışın ürünüdür.

Bizim bu konudaki sloganımız "Eşit işe eşit ücret" ve " 8 saatlik işgünü" olmalıdır. İ z işgününü uzatmaya yönelik her türlü girişime karşı çıkmalıyız. Hatta genç işçilerin gelişme ve eğitim çağında olmalarından dolayı 18 yaşından küçükler için 6 saatlik işgününü savunuyor ve bunu hayata geçirmek için mücadele ediyoruz.

Burjuvazi, çocuklara, gençlere, kadınlara aynı işi yapmalarına rağmen daha az ücret vermeye çalışmaktadır. Hatta değişik yörelerden, değişik uluslardan, değişik ırklardan işçilere farklı ücretler vermektedir. Burjuvazi bunu hem sömürüsünü daha da artırmanın bir aracı olarak, hem de işçileri bölmenin-hatta birbirine karşı kışkırtmanın- bir aracı olarak kullanmaktadır. Burjuvazinin bu çabalarına karşı- bir yerde buna hizmet eden- "fazla işe fazla ücret" sloganı için değil, "eşit işe eşit ücret" talebi için mücadeleyi yükseltmeliyiz.

Bir sınıf sendikası daha

Dev-Tarım Sen kuruldu

Zor koşullar altında, düşük ücretlerle çalıştırılarak ağır bir baskı ve sömürü altında ezilen TARIM ve ORMAN işçileri, bugüne kadar işkolumuzdaki her boydan sarı sendikalar arasında tercih yapmak zorunda kalmışlar dır. Bunun yanında, tarım işçilerinin özellikle mevsimlik olarak çalışan çok büyük bir kesimi de halen sendikasız bulunmaktadır. Her iki halde tarım ve orman işçilerinin ekonomik-demokratik mücadelesine önemli ölçüde zarar verdiği gibi, Türkiye işçi sınıfının sömürüden kurtulma mücadelesini de olumsuz yönde etkilemektedir.

Bu durumu değerlendiren bir kısım tarım ve orman işçileri; önce kendi işyerlerinde yaptıkları toplantılarda DEV TARIM-SEN'in kurulması kararını almışlar, daha sonra da oylamalar yaparak adaylar arasında sendikanın kurucularını seçmişlerdir. Böylece, sınıf sendikacılığının temel ilkesi olan "TABANIN SÖZ VE KARAR SAHİBİ OLMASI" daha sendikamızın kuruluşu öncesinden hayata geçirilmeye başlanmıştır.

DEV TARIM-SEN'in ana tüzüğü, sınıf sendikacılığının tüm temel ilkeleri ışığında kurucular tarafından hazırlanmış ve ana tüzüğe; "Sendikanın tüm organ ve yöneticileri seçimle işbaşına gelir", "ilgili işyerinde sendikaya üye işçilerin çoğunluğunun onayı olmadan toplu iş sözleşmeleri imzalanamaz", "... sendika yöneticilerinin normal aylık ücretleri, sendikaya üye işçilerin aldığı ortalama ücret ve yan ödemeler toplamından fazla olamaz", "mali sekreter üç ayda bir tüm sendika organlarına sendikanın giderleri hakkında bilgi verir", "Denetleme kurulu tüm denetlemelerden sonra hazırlayacağı raporun bir özetini veya gerekli gördüğünde tümünü sendika organlarına gönderir" vb. hükümleri konularak, sınıf sendikacılığının temel ilkelerinin işlerliği güvence altına alınmıştır.

Sendikamız kurulalı daha bir kaç gün olmasına karşın, Ankara'da örgütlenme çalışmalarının sürdürüldüğü 9 işyerinde üye kayıtları tamamlanmış, bunlardan 6 işyerinde işçiler önceden üyesi bulundukları sarı sendikalardan istifa masraflarını da kendileri karşılamak suretiyle istifa etmişlerdir. 5 işyerinde ise üye kayıt işlemleri devam etmektedir.

SENDİKA AĞALIĞINA SON!
YAŞASIN SINIF SENDİKACILIĞI!
YAŞASIN TARIM VE ORMAN İŞÇİLERİNİN DEVRİMCİ BİRLİĞİ !
YAŞASIN DEV TARIM-SEN !

İstanbul:

Asansör fabrikasında işçi kıyımı

Biz Tekimal Sinetes Kol. Şirketinde çalışan işçileriz. Toplusözleşme 4 aydan beri sürüyor. Süren toplusözleşmeden işçiler habersiz. Toplusözleşme taslağı gizli olarak hazırlanmış ve biz işçilere sunulmadı.

Düzen sendikası Otomobil-İş işverenle anlaşarak bir ay içinde toplam 9 tane arkadaşımızı işten attılar. Otomobil-İş'in uşakları işçi temsilcileri bölge ayırımını körükleyerek işçileri birbirine düşürüyorlar.

İşten atılmalar oluyor, sendika işyerine uğramıyor. Sorunlarımıza sahip çıkmıyor. Grev kararı asılalı 20 gün oldu. Henüz bir ses seda yok. Sendika grevlerin sakıncalı olduğunu söylüyor. "Hayat çok pahallı, grevde size vereceğimiz 1500 lira sizin boğazınızı doyuramaz"diyor.

Yemekler dışardan getirildiği için yenilmiyor. Müthiş derecede kokuyor.

Sendikaya gittiğimizde hor görülüyoruz, ve dışarı atılıyoruz.

Biz Asansör fabrikasında çalışan bir grup işçi olarak, artık bu patron sendikasına güvenmiyoruz. Bu oyunlar karşısında yılmıyacağız. Sendika ağalarına karşı devrimci sendikal muhalefeti yükselteceğiz.

YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ !
KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI !

İstanbul :

Tezsan'da işten atmalar

● MADEN-İŞ'Lİ SENDİKA AĞALARI İŞTEN ATMALARA KARŞI İŞÇİLERİN DİRENMESİNİ ENGELLİYORLAR.

Biz Tezsan'da çalışan genç işçileriz. Fabrikada 500 işçi çalışıyor. İşçiler üzerinde yoğun bir baskı var. İşveren üretimi arttırmak için bazı işçilere prim veriyor. Bazılarına ise prim vermiyor. Buradan kalkarak işçileri birbirine düşürmeye çalışıyor.

Çalıştığımız işyerinde bu bir ayda 3 arkadaşımız sudan bahanelerle işten atıldı. Biz atılan arkadaşların tekrar geri işe alınmaları için şartelleri indirecektik, direnişe geçecektik. Fakat Maden-İş'in uşağı Adlem Şimsek "Bu direniş kanunlarına aykırıdır. kanunsuzdur" diyerek işçileri direnişten vaz geçirdi. Ayrıca işten atılan arkadaşlar için sendikanın(Maden-İş) tavrı şu oldu. "Bizim elimizde bir şey yok. Biz birşey yapamayız. İşten atılanlar boşuna atılmazlar. Rahat durmadıkları için atılmışlardır" dediler. Göstermelik olarak ilk işten atılan arkadaş için 1 günlük yemek boykotu önerdiler ve yapıldı.

Fabrikada verilen yemekler yenilmiyor. Ayrıca karnımızı doyuracak kadar yemek yiyemiyoruz aç karnına çalışıyoruz.

Banyo olduğu halde, bu hak bize tanınmıyor. Banyodan bile yararlanamıyoruz. Banyoya gönderilmiyoruz.

Fabrikada iki kişinin yanyana gelmesi yasak. İki dakika birbirimizle konuştuğumuzda hemen ihtar veriliyor.

İş güvenliğimiz yok. Bir arkadaş numara vururken gözüne kaçan bir çapak arkadaşı gözünden etti. Gözü sakat kaldı, görmüyor. Bunun karşısında sendika tavırsız kaldı. "Dikkatli olsaydı gözünden olmazdı" diye cevap verdiler.

Döküm hollerinde çalışan işçiler her an zehirlenmeyle karşı karşıyayız. Bir yoğurt bile verilmiyor. Havalandırma tesisatı olmadığı için toz yuta yuta ciğerlerimiz kömür gibi.

Geçen toplusözleşmelerde işçiler açıkca satıldı. Toplusözleşme gizli kapılar arkasında yapıldı. 1 gün kala haklar işçilerin bazılarına duyuruldu. Sendika, işverenle anlaşarak stok olduğu için göstermelik olarak grev kararı aldı. Stoklar bitince grev de bitti ve işçiler açıktan açığa satıldı.

Bu yılki toplu sözleşmeler de ise (1 Eylül) geçen sözleşmede yaptıkları rezilliklerini örtmek için "toplusözleşme komiteleri" adı altında oyunlar tezgahlanmaya ve işçileri satmanın yolunu bulmaya çalışmaktadırlar.

Maden-İş'in tüzüğünde göstermelik olarak "işçiler söz ve karar sahibi" ilkesini güya hayata geçirmek için başvurdukları bir oyundur.

Tezsan'da çalışan genç işçiler olarak işten atılmalara baskılara ve sendika ağalarının oyunlarını boşa çıkarmak için mücadele edeceğiz.

Taleplerimiz:
- Asgari ücret net en az günlük 600 lira olsun
- 6 ikramiye
- İş garantisi
- Kıdem tazminatı 60 güne çıkarılsın
- Evlenme parası 2000 lira olamaz.
- İşten atılmalara son
- 13, 17, 24 vb. maddeler iptal edilsin.
- Toplumsal anlaşma kaldırılsın

Tezsan'da çalışan genç işçiler

İskenderun :

BİR İŞ CİNAYETİ

İskenderun Karaağaç köyünden limanda çalışan Ahmet Ağlamış adlı işçi arkadaş geçirdiği "iş kazası"nda öldü. Ahmet arkadaş limanda "iş kazası"nda ölen sayısız arkadaştan sadece sonuncusudur. Şu ana kadar bir çok işçi hayatını kaybederken işveren hiç bir önlem almamış, sendika ağalarıda bu duruma sürekli sessiz kalmış ve mücadele yürütmemiştir.

İskenderun YDGD üyeleri Ahmet arkadaşın " iş kazası " sonucu ölmesi üzerine sessiz kalmayarak tüm köy gençliğiyle bir toplantı yaptılar. Bu toplantıda bir bildiriyle ve sözlü propagandayla Ahmet arkadaşın neden öldüğünü açıklama kararı aldılar. Aldıkları bu karar üzerine bildiri bastırılıp yaygın bir şekilde limanda ve Karaağaç köylerinde dağıttılar. Bu bildirinin dağıtılması üzerine işçilerin ve köylülerin sendika ağalarına ve işverene karşı tepkileri yükseldi. İşveren ve sendika ağaları teşhir oldu.

Bunun üzerine sendika ağası ve aynı zamanda köy muhtarı olan Ali Tümkaya köyden 7 kişiyi jandarmaya ihbar etti. Yurtsever devrimci gençler 7 kişinin sendika ağası ve aynı zamanda köy muhtarı olan Ali Tümkaya tarafından ihbar edilmesi üzerine teşhir faaliyetlerini daha da yoğunlaştırdılar. Tek tek yapılan sözlü propagandalarla, kahve toplantılarıyla ve duvar gazeteleriyle sendika ağası ve ihbarcı muhtar teşhir edildi.

Kızıldere köyünde karpuz işinde çalışan 150 genç işçi direnerek haklarını aldılar.

100. DOĞUM YILINDA

stalin

Araiarında TDKP-İÖ'nün de bulunduğu 18 Parti Stalin Yılı hakkında Ortak Açıklama yaptı

AFGANİSTAN KOMONİST PARTİSİ/ML'İ İNŞA ÜRGOTO
ALMANYA KOMONİST PARTİSİ/ML
ANGOLA KOMONİST ÜRGOTO(GEÇİCİ) MERKEZ KOMİTESİ (yurtdışı)
AVUSTURYA MARKSİST-LENİNİST PARTİSİ
BREZİLYA KOMONİST PARTİSİ
DAHOMEY KOMONİST PARTİSİ
DANİMARKA KOMONİST PARTİSİ/ML
FRANSA KOMONİST İŞÇİ PARTİSİ
İRAN İŞÇİ KÖYLO KOMONİST PARTİSİ
İSPANYA KOMONİST PARTİSİ/ML
İTALYA KOMONİST PARTİSİ/ML
JAPONYA KOMONİST PARTİSİ(SOL)
KANADA KOMONİST PARTİSİ/ML
KOLOMBİYA KOMONİST PARTİSİ/ML
MEKSİKA KOMONİST PARTİSİ/ML
PERU KOMONİST PARTİSİ/ML
PORTEKİZ KOMONİST PARTİSİ (YENİDEN KURULMUŞ)
TÜRKİYE DEVRİMCİ KOMONİST PARTİSİ-İNŞA ÜRGOTO

Mücadeleci yaşamı ve eserleri ilham kaynağımızdır

Gençlik, Stalin adını yıllar boyu unutmayacak

Bu yıl, proletaryanın büyük öğretmeni ve önderi J.Stalin'in 100. doğum yıldönümüdür. Dünya proletaryası ve gençliği büyük öğretmeni ve önderini bir kez daha anacaktır. Hem de her türden burjuva-revizyonist saldırıya karşı daha anlamlı, daha inançlı ve daha kararlı olarak anacaktır.

Stalin'in 100. doğum yılı Dünya Komünist Hareketi tarafından Stalin Yılı ilan edildi. Bu sayımız da aralarında Türkiye Devrimci Komünist Partisi-İnşa Örgütü'nün (TDKP-İÖ) de bulunduğu 18 Komünist Partisi'nin konuyla ilgili ortak açıklamasını aynen yayınlıyoruz.

Bu bakımdan Stalin'in 100.doğum yıldönümünün Dünya Proletaryası ve gençliği için daha anlamlı bir önemi vardır. O, bu yıl Stalin'in mücadeleci yaşamından ve ölümsüz eserlerinden daha çok şey öğrenecektir. O, Stalin ve O'nun şahsında Marksizm-Leninizme yönelen her türlü burjuva - revizyonist saldırıya karşı mücadeleyi çok daha şiddetlendirecektir. Diğer tüm saldırıların yanısıra, Kruşçev revizyonizminin, Çin revizyonizminin ve Titocu revizyonizmin saldırılarını yere çalacak ve onların ihanetini daha çok açığa çıkaracaktır. Ve önemlisi Stalin adı bu yıl yine tüm karşı-devrimcilerin yüreğine korku salacaktır.

Stalin'in 100.doğum yıldönümünde Dünya Gençliği, özellikle Komünist Gençliği, büyük öğretmen ve önder Stalin'i daha iyi tanıyacak ve ondan daha çok şey öğrenecektir. Devrim, sosyalizm ve Komünizm davası için O'nun yaşamını, mücadelesini ve eserlerini kendisine ilham kaynağı olarak alacaktır. Gençlik STALİN adını, Komünizm için mücadele sürdüğü müddetçe her zaman anacaktır.

Gazetemiz de bu konuda Stalin'in eserlerinden ve yaşamından öğrenmek amacına hizmet etmek üzere sürekli bir yayın faaliyeti izleyecektir. Bu yayın faaliyeti süresince, Stalin'in gençlik üzerine yazdığı - büyük çoğunluğu henüz Türkçe olarak yayınlanmamış olan - çeşitli makaleleri yayınlayacağız.

Komünist

RUSYA LENİNİST KOMÜNİST GENÇLİK BİRLİĞİ'NİN 7.YILDÖNÜMÜ DOLAYISIYLA "KOMSOMOLSKAYA PRAVDA"* REDAKSİYONUNUN SORULARINA YANIT. 29 Ekim 1925

-I-

Sovyetler Birliği'nin şimdiki uluslararası ve iç durumundan Komünist Gençlik Birliği için genel olarak hangi görevler doğuyor?

Soru çok genel olarak konulmuş; bu nedenle yanıtı da yalnızca çok genel olabilir. Sovyetler Birliği'nin şimdiki uluslararası ve iç durumu Komünist Gençlik Birliği'nin genel olarak tüm ülkelerin ezilen sınıflarının devrimci hareketini ve Sovyetler Birliği proletaryasının sosyalizm inşası, proleter devletin özgürlüğü ve bağımsızlığı için mücadelesini desteklemesini zorunlu kılıyor. Bundan şu sonuç çıkıyor: Komünist Gençlik Birliği bu genel görevini yalnızca tüm çalışmasına Komünist Enternasyonalin ve Rusya Komünist Partisinin talimatlarının rehberlik etmesine izin verirse başarabilir.

-II-

Komünist Gençlik Birliği'nin tasfiyecilik(sosyalist inşanın bakış açısının yitirilmesi) tehlikesi ile ilişkili olarak, milliyetçilik(uluslararası devrim bakış açısının yitirilmesi) ve Partinin rehberliği rolünün azalması, yani "sorular ve Yanıtlar" adlı broşürde vurgulanan o tehlikelilerle ilişkili olarak önünde hangi görevler durmaktadır?

Kısacası, Komünist Gençlik Birliği'nin bu alandaki görevleri işçi ve köylü gençliğimizi Leninizm ruhu içinde eğitmektir. Ama bu, gençliği Leninizm ruhu içinde eğitmek ne anlama gelmektedir? Birincisi, bu, onda, ülkemizde sosyalizmin inşasının zaferinin olanaklı ve zorunlu olduğu bilincini yerleştirmek anlamına gelir. İkincisi, bu, onda işçi devletimizin uluslararası proletaryanın bir çocuğu olduğu, tüm ülkelerde devrimin gelişmesinin temelini oluşturduğu, devrimimizin nihai zaferinin uluslararası proletaryanın bir davası olduğu inancını sağlamlaştırmak anlamına gelir. Üçüncüsü, bu, gençliği Rusya Komünist Partisine güven ruhu içinde eğitmek anlamına gelir. Komünist Gençlik Birliği içinde öylesine kadrolar ve öylesine bir faaliyet yaratmak gerekir ki, bunlar gençliğin eğitimini tam da bu yönde gerçekleştirebilme yeteneğine sahip olmalıdırlar.

Genç komünistler inşa çalışmasının her alanında görevlidirler: Sanayide, tarımda, kooperatiflerde, Sovyetlerde, kültür ve eğitim örgütlerinde vb. Her genç komünist görevlinin inşa faaliyetinin tüm alanlarındaki günlük çalışmasını sosyalist toplumun kurulması bakış açısıyla birleştirmesi zorun-

ludur. O
gerçekle
kavramas
Genç
ler ve k
nist Gen
gü bir B
Birliğin
nist Gen
yonalizm
lan RKP'
tadır. K
yön vere
etkinliğ
gelmekte
Gençlik
ludur. U
şarıları
lincinde
ları ve
Genç kom
tam ters
ferine d
öğrenmel
Komü
parti ön
nist bir
ve köylü
lan Komü
önderliğ
Görev-ge
laştırma
tin önde
Partinin
Komünist
temel ve
dır. Gen
Komünist
ve köylü
münizm.
lincinde

Kom
günümüz
genel o
lü genç
minin s
da esas
lesinin
dir?
Sor
biri he
diği öl
yoksul
larını
lik Bir
Gençlik
nüşümü
münist
prolete
vin ger
yolu iz
dır. Am
gençliğ
Birliği
denle p

Stalin yılı dolayısıyla ortak açıklama

"Stalin'in adını ve eserlerini savunmak tüm gerçek komünistlerin görevidir"

Bu yıl Josef Stalin'in doğumunun 100 yıldönümüdür. Stalin büyük bir komünist önder, yarım yüzyıldan fazla bir süre Bolşevik Partisi'nin ve uluslararası komünist hareketin en ön saflarında bulunan bir savaşçıydı. O'nun adı Ekim Devrimi, dünyadaki ilk sosyalist ülkede sosyalizmin inşası ve Nazi faşizminin yenilmesiyle birleşmiştir. Eserleri uzun bir dönem boyunca beş kıtadaki devrimci mücadeleyle ilgilidir, çünkü Stalin yıllarca tüm dünyadaki devrimci proletaryanın öğretmeni, önderi ve esin kaynağı oldu.

Stalin Marks, Engels ve öğretmeni ve mücadele yoldaşı Lenin'in öğretileri temelinde birçok yönde geliştirdiği ve derinleştirdiği Marksist-Leninist teorinin bir ustasıdır.

Proleterlerin ve gerçek komünistlerin böylesine sevdiği Stalin'in adı bugün gerici burjuvazi ve her renkten revizyonistler tarafından ayaklar altına alınmakta, lanetlenmekte ve lekelenmektedir. Tüm revizyonistler Stalin'e saldırılarında birleşiyor, bu saldırıda burjuvaziyle güçlerini birleştiriyor, ve tiz bir koro halinde iftira edip, yalanlar söylüyorlar Emperyalistlerin ve işçi sınıfı hareketi içindeki ajanlarının birlikte yürüttüğü Stalin'in adına ortak saldırı yalnızca geçmişteki bir kişiye ya da kişiliğe yöneltilmiş bir saldırı değildir: Stalin'e esin veren ve bugün milyonlarca kadın ve erkeğin mücadelesinde yaşayan ilkelere, ideallere, ruha saldırıdır. Leninizme, proleteryanın devrimci teorisine saldırıdır.

Stalin tüm yaşamı boyunca proleter enternasyonalizmini, tüm dünyadaki proleterlerin mücadelesinin birliğini, tüm dünyadaki komünistlerin çelikten birliğini, dünya devrimini savundu, O, Komünist Enternasyonal'in büyük bir önderiydi. Bu nedenle, "sosyalizme giden ulusal yol"u, şovenist sosyal emperyalizmi vaaz eden tüm revizyonistler, Komünist Enternasyonal'in eserlerine iftira edenler, "sınırlı egemenlik" teorisyenleri Stalin'in eserlerine saldırıyor ve iftira ediyor.

Stalin, teori ve uygulamada ezilen ulusların kendi kaderlerini tayin hakkının ve emperyalizme bağımlı halkların bağımsızlığının kararlı bir savunucusuydu. Bu nedenle tüm şovenistlerin ve emperyalistlerin saldırılarının hedefi oldu, hâlâ da olmakta.

Stalin Leninist parti kavramının, partinin irade ve eylem birliğinin proleter devrimini sonuna dek götürmek için partinin tarihsel gerekliliğinin, öncü rolünün yılmaz bir savunucusuydu. Bu nedenle, tüm revizyonistler, "parti içinde çeşitli çizgileri", "tüm halkın partisi" ni savunanlar, proleter sınıf niteliğini yadsıyanlar, parti içinde liberalizmi teori haline getiren ya da partinin devrimci niteliğini bürokrasiyle yıkmak isteyenler sınırsız bir biçimde Stalin'e saldırıyor.

Stalin sınıf mücadelesinin tüm biçimlerinin Marksist-Leninist kavrayışının mücadelenin devrimci ruhunun savunucusuydu. Bu nedenle, tüm pasifistler, uzlaşmacılar ve uzlaşmadan yana olanlar O'na saldırıyor.

Stalin proletarya diktatörlüğü ilkelerinin savunucusuydu, ve Sovyetler Birliği'nde bu ilkeleri sürekli olarak uyguladı. Proleterya önderliğinde silahlı devrimi savundu ve SBKP'nin başında sömürücü sınıfların tasfiyesini ve sosyalizmin inşasını gerçekleştirdi. Bundan dolayı tüm revizyonistler, özellikle SBKP 20.kongresinden itibaren Sovyetler Birliği'nde Stalin'in eserlerini tahrip eden, kapitalizmi restore eden ve Sovyetler Birliği'ni emperyalist bir ülkeye dönüştüren Kruşçev revizyonistleri ve tüm güçlerini ülkelerinde sosyalizmin inşasını engellemek ya da kapitalizmi yeniden inşa etmek için harcayan Çinliler, Yugoslavlar ve öteki hain revizyonistler Stalin'e saldırıyor. Bu saldırıya bugün dünyada sosyalizmin varlığını yadsıyanlar, sosyalizmin inşası olanağına karşı çıkanlar, gerici sınıfların sosyalizmle "bütünleşmesini" ya da kapitalizmin sosyalizme "dönüştürülmesini" vaaz edenler de katılıyor. Stalin tüm yaşamı boyunca Marksist-Leninist ilkeleri, yüzeyselliğe karşı teorik ve ideolojik olarak katı ve açık olmayı, kararsızlığa karşı ideolojik kararlılığı, burjuva siyasetlere karşı proleter siyaseti, oportünizme karşı devrimci uygulamayı savundu.

Bu nedenle, bundan 30 yıl önce, Stalin yoldaşın yaşadığı dönemde olduğu gibi bugün Stalin'in adını savunmak Marksizm-Leninizmi, proleter devrimini, sosyalizmi dünya proleteryasını savunmak anlamına gelir.

Bu nedenle, büyük komünist önder, dürüst devrimci ve büyük Marksist-Leninist Josef Stalin'in 100.doğum yılının anlam-

De.Sa.14'te

...ünist Gençlik Birliği'nin Görevleri Üzerine

ludur. Onun, günlük çalışmasını bu bakış açısını gerçekleştirme ruhu ve yönü doğrultusunda yapmayı kavraması zorunludur.

Genç komünistler, çeşitli milliyetlerden işçiler ve köylüler arasında çalışmaktadırlar. Komünist Gençlik Birliği, belli bir anlamda kendine özgü bir Enternasyonal oluşturmaktadır. Bu yalnızca Birliğin ulusal bileşiminden değil, ayrıca Komünist Gençlik Birliği'nin proleter dünya enternasyonalizmin en önemli savaş müfrezelerinden biri olan RKP'ne doğrudan dayanmasından da kaynaklanmaktadır. Komünist Gençlik Birliği'nin faaliyetine yön veren temel düşünce enternasyonalizmdir. Onun etkinliği buradan gelmektedir. Onun gücü buradan gelmektedir. Enternasyonalizm ruhunun Komünist Gençlik Birliği'nde her zaman canlı kalması zorunludur. Ülkemiz proletaryasının mücadelesindeki başarıların ve yenilgilerin genç komünistlerin bilincinde uluslararası devrimci hareketin başarıları ve yenilgileri ile birleşmesi zorunludur. Genç komünistlerin devrimimizi amaç olarak değil, tam tersine tüm ülkelerdeki proleter devriminin zaferine destek ve yardımcı bir araç olarak görmeyi öğrenmeleri zorunludur.

Komünist Gençlik Birliği, biçimsel olarak bir parti örgütü değildir. Ama o aynı zamanda komünist bir örgüttür. Bu, biçimsel olarak işçilerden ve köylülerden oluşan Parti dışında bir örgüt olan Komünist Gençlik Birliği'nin yine de Partinin önderliği altında kalması gerektiği anlamındadır. Görev-gençliğin Partimize olan güvenini sağlamlaştırmak, Komünist Gençlik Birliği'nde Partimitin önderliğini sağlamlaştırmaktır. Genç komünist Partinin önderliğinin güvence altına alınmasının Komünist Gençlik Birliği'nin tüm çalışmasında en temel ve en önemli şeyi oluşturduğunu unutmamalıdır. Genç komünist böyle bir önderlik olmaksızın, Komünist Gençlik Birliği'nin temel görevini- işçi ve köylü gençliğin proletarya diktatörlüğü ve komünizm ruhu içinde eğitmeyi- başaramayacağının bilincinde olmalıdır.

-III-

Komünist Gençlik Birliği'nin gelişmesi sorunu günümüzde nasıl ortaya konmalı: Bundan sonra da genel olarak tüm işçi, tarım işçisi ve yoksul köylü gençliğin ve orta köylü gençliğin en iyi kesiminin saflara kazanılması çizgisi mi izlenmeli yada esas dikkat Birlik içinde bulunan gençlik kitlesinin korunması ve eğitilmesine mi yöneltilmelidir?

Sorun böyle ele alınmamalı: Şu ya da bu, Hem biri hem de öteki yapılmalıdır. Olanaklar elverdiği ölçüde Gençlik Birliği tüm işçi gençliğini ve yoksul köylü ve orta köylü gençliğinin en iyi unsurlarını kapsamalıdır. Ama aynı zamanda Komünist Gençlik Birliğinin faaliyeti sonucu kazanılan Komünist Gençlik Birliğinin yeni üyelerinin eğitimi ve dönüşümü üzerine dikkatler yoğunlaştırılmalıdır. Komünist Gençlik Birliği'nin en önemli acil görevi proleter çekirdeğin güçlendirilmesidir. Bu görevin gerçekleştirilmesi Gençlik Birliği'nin doğru yolu izlemesinin güvence altına alınmasına bağlıdır. Ama Komünist Gençlik Birliği yalnızca işçi gençliğin bir örgütü değildir. Komünist Gençlik Birliği işçi, köylü gençliğin bir örgütüdür. Bu nedenle proleter çekirdeğin güçlenmesi ile birlikte

J.V.STALİN
1894

köylü gençliğin en iyi unsurlarının kazanılması proleter çekirdek ile Komünist Gençlik Birliği'nin köylü kesimi arasında sağlam bir ittifakın güvence altına alınması çalışması yapılmalıdır. Bu yapılmaksızın Birlik içinde köylü gençliğe proleter çekirdek tarafından önderlik edilmesi olanaksızdır.

-IV-

Rusya Leninist Komünist Gençlik Birliği'nden bazı bölge komiteleri Kadınlar delege toplantısı örneğine dayanarak, sürekli bir bileşime sahip partisiz köylü gençliğinin delege toplantılarını örgütlemeye yöneldiler. Bu toplantıların rolü köylü, özellikle orta köylü gençlik faaliyetinin Komünist Gençlik Birliği'nin önderliği altında toplanması biçiminde olacaktır. Böyle bir tutum doğru mudur ve bu örgütlenme- delege toplantılarının Gençlik Birliği'mize karşı çıkabilecek bir çeşit partisiz köylü gençlik birliği biçiminde yozlaşması tehlikesini içinde barındırmıyor mu?

Kanımca böyle bir tutum yanlıştır. Niçin? Şu nedenlerden ötürü:

Birincisi, bu düşüncenin ardında orta köylülükten belli oranlarda korkma duygusu, orta köylü gençliğini kendinden uzak tutma çabası ve onları bir el hareketiyle bir kenara itme girişimi gizleniyor. Böylesine bir çaba doğru mudur? Elbetteki değil. Orta köylü gençliği kendimizden uzak tutmamalıyız, tam tersine onu kendimize yaklaştırmalıyız, Komünist Gençlik Birliği'ne yaklaştırmalıyız.. Yalnızca bu yolla köylü gençliğinde işçilere karşı güven, Komünist Gençlik Birliği'nin proleter çekirdeğine karşı güven, Partimize karşı güven uyandırabilmek olanaklıdır.

İkincisi, hiç kuşku yok ki, Komünist Gençlik Birliği'nde orta köylü gençliğinin özel delege toplantıları, köylülükteki tüm grupların canlandığı günümüz koşullarında kaçınılmaz olarak orta köylü gençliğin özel bir örgütüne dönüşürdü. Böyle olunca bu özel örgüt zorunlu olarak mevcut Gençlik Birliği'ne ve onun önderi RKP'ne karşı çıkmak durumunda kalırdı, Komünist Gençlik Birliği'nin köylü kesimini kendi yanına çekmeye çalışır ve bu anlamda Komünist Gençlik Birliği'nin iki örgüte - işçi gençliğin birliğine ve köylü gençliğin birliğine bölünme tehlikesi ortaya çıkardı. Böyle bir tehlikeyi gözardı edebilir miyiz? Doğaldır ki, gözardı edemeyiz. Böylesine bir bölünmeye, hele hele bugünkü durumda, hele hele gelişmemizin şimdiki koşullarında gerek var mıdır? Elbetteki yoktur. Tam tersine bizim şimdi gereksinme duyduğumuz şey, köylü gençliğin Komünist Gençlik Birliği'nin proleter çekirdeğinden uzak tutulması değil, ona yakınlaşmasıdır; bozuşukluk değil, ikisi arasındaki sağlam ittifaktır.

Üçüncüsü, orta köylü delege toplantılarının yaratılması kadın işçilerinin ve kadın köylülerinin delege toplantılarının varlığına işaret edilerek haklı gösterilemez. Komünist Gençlik Birliği biçiminde özel bir örgüte sahip olan işçi ve köylü gençliği özel bir örgüte sahip olmayan kadın işçiler ve kadın köylüler ile aynı kefeye konamaz, nasıl ki işçi sınıfının bir bölümünü oluşturan kadın işçilerin orta köylü gençliği ile karıştırılmaması gerektiği gibi. Orta köylü gençliğinin delege toplantılarının varlığı Gençlik Birliği için bir tehlike oluşturmaktadır. Oysa kadın işçilerinin ve kadın köylülerinin delege toplantıları hiç kimse için bir tehlike oluşturmamaktadır, çünkü burada sözkonusu olan Gençlik Birliği'ne benzer kadın işçiler ve kadın köylülerden oluşan kendine özgü, özel ve sürekli bir örgüt değildir.

- Bu nedenden ötürü Komünist Gençlik Birliğinde orta köylü gençliğinden oluşan özel delege toplantılarının yaratılmasını gereksiz buluyorum.

Kanımca, Komünist Gençlik Birliği'nin IV.Kongresi, bir maddesini kırsal alanda Komünist Gençlik Birliği'etrafında yardımcı örgüt olarak kendi kendini eğitim çevreleri, tarımsal gruplar vb. yaratmakla sınırlandırarak doğru bir biçimde hareket etti.

-V-

Günümüz koşullarında Komünist Gençlik Birliği'nin faaliyeti açısından pratik çalışmayı Marksizmin ve Leninizmin ayrıntılı bir incelemesi ile bağdaştırmak olanaklı mıdır? Ve Komünist Gençlik Birliği'nin örgütleri ve tek tek komünistler bu yönde ne yapmalıdır?

Birincisi, Marksizm ve Leninizm üzerine kısa bir açıklama: Sorun bu biçimde ortaya konulduğunda, Marksizm ve Leninizmin iki farklı şey olduğu Marksist olmadan da Leninist olunabileceği akla gelebilir. Ama böyle bir düşünce kesinlikle doğru değildir. Leninizm, Leninist öğreti eksi Marksizm değildir. Leninizm, emperyalizm ve proleter devrimleri çağının Marksizmidir. Başka bir deyişle, Leninizm, Marks'ın öğrettiği bütün her şeyi ve ayrıca yeni olanı, Lenin'in Marksizmin hazinesine katarak onu zenginleştirdiği ve Marks'ın bütün öğrettiklerinin zorunlu bir sonucu olan her şeyi (Proletarya diktatörlüğü öğretisi, köylü sorunu, ulusal sorun, parti, reformizmin toplumsal kökenleri sorunu, komünizmde belli başlı sapmalar sorunu vb.) kapsar. Bu nedenle, Marksizm ve Leninizmden söz etmek yerine, sorunu, (temelde bir ve aynı şey olan) *Marksizm ya da Leninizm* biçiminde koymak daha iyi olurdu.

İkincisi, hiç kuşku yok ki, genç komünist faaliyetin pratik çalışmasının teorik ön hazırlığı ("Leninizmin incelenmesi") ile birleştirilmeksizin, Komünist Gençlik Birliği içinde herhangi bir anlamlı komünist çalışma tümüyle olanaksızdır. Leninizm tüm ülkelerin işçilerin devrimci hareketinin tecrübesinin genelleştirilmesidir. Bu tecrübe, uygulayıcılara günlük çalışmalarında yollarını aydınlatan ve onlara yönlerini gösteren o rehber yıldızdır. Bu uygulayıcılar, bu tecrübeyi en azından asgari bir düzeyde benimsememişlerse ne çalışmalarına güven duyabilirler ne de çalışmalarının doğru olduğu bilincine varabilirler. Eğer uygulayıcılar Leninizmi incelemezlerse, eğer Leninizmi benimsemeyi amaçlamazlarsa, eğer pratik çalışmayı zorunlu teorik ön hazırlık ile birleştirme isteğine sahip değillerse, o zaman, el yordamiyle karanlıkta yürümeye ve aramaya mahkumdurlar. Bu nedenle Leninizmin incelenmesi, Leninist öğretim, bugünkü genç komünist faaliyetin milyonlarla sayılan komünist gençliğini proletarya diktatörlüğü ve komünizm ruhunda eğitebilme yeteneğine sahip gerçek bir Leninist faaliyete dönüşmesi için kaçınılmaz bir ön koşuldur.

Ama, genç komünist faaliyetin fazla çalışmayla yüklü olduğu şimdiki koşullarda teori ve pratiğin böyle biçimde birleştirilmesi olanaklı mıdır? Evet, olanaklıdır. Açık ki, bu zor bir iştir. Ama tümüyle olanaklıdır, çünkü bu çok gereklidir. Çünkü ön koşul olmaksızın Komünist Gençlik Birliği'nde gerçek bir Leninist faaliyetin yaratılması olanaksızdır. Biz zorluklardan kaçan ve kolay iş arayan zayıf insanlar olmamalıyız. Zorluklar, tam da onlara karşı mücadele edilmesi ve aşılması için vardır. Bolşevikler, kapitalizme karşı mücadelelerinde zorlukların üstesinden gelmeyi öğrenmemiş olsalardı, mutlaka yenilgiye uğrarlardı. Komünist Gençlik Birliği zorluklardan korksaydı, Komünist Gençlik Birliği olamazdı. Komünist Gençlik Birliği, faaliyeti muazzam bir görevi üstlendi. Bu nedenle o, hedefe giden yoldaki tüm ve her türlü zorlukların üstesinden gelebilecek güce sahip olmalıdır.

Sabırla ve ısrarla Leninist eğitim - işte Komünist Gençlik Birliği faaliyetinin izlemesi gereken yol, eğer milyonları içeren gençlik faaliyetini proleter devrim ruhunda eğitmek istiyorsa.

"Leninizmin Sorunları", Birinci Kitap, s.291-298

Bu makale "Lenin und Stalin Über die Jugend" (Lenin ve Stalin Gençlik Ozerine) adlı kitabın Almanca baskısından (Mart 1977-Roter Morgen Yayınevi) dilimize çevrilmiştir. Almanca baskısı SSCB Yabancı İşçiler Yayın Birliği (Moskova 1937) tarafından hazırlanan derlemeye uygundur.

*SSCB Komünist Gençlik Birliği Organı - Red.

Revizyonist İYG gençliğin birliğinin gelişmesini engelleyemeyecektir

Rus uşağı sosyal-faşist "İlerici Yurtsever Gençlik-İYG" dergisi, gençlik saflarında gelişen birlik eğiliminden büyük bir telaşa kapılmış durumda. Sürekli olarak sayfalarında buna yer ayırıyor. Değişik yazılarında, çeşitli biçimlerde konuya değiniyor. Özellikle de Proleter Devrimci Hareket taraftarı gençlerle diğer gençlik grupları arasında gelişen birliğe İYG çok büyük tepki duyuyor. 1 Mayıs'ta D.Yol ile gerçekleştirilen birlik, gençlik saflarında olumlu bir etki yarattı ve birlik isteğini daha da güçlendirdi. İYG bunun karşısında büyük bir korkuya kapıldı. Bunun üzerine Proleter Devrimci Harekete adice saldıran ve D.Yol'a tehditler savuran bir yazı yayınladı. Bu yazıyı geçen sayımızda ele alarak teşhir etmiştik. İYG daha sonraki sayısında da Kurtuluş üzerine bir yazı yayınladı. Yazıda Kurtuluş'un 1 Mayıs'ta İzmir'de TKP'nin düzenlediği resmigeçite değil de, Karşıyaka'daki Devrimci 1 Mayıs mitingine katılması ele alınıyor.

İYG'nin gençliğin birliği diye bir sorunu yoktur. O, gerçekte gençliğin birliğinin en azılı bir düşmanıdır. Çünkü sosyal-faşistler, düzene ve faşist diktatörlüğe karşı değildirler, onun savunucularıdır-lar. Bu yüzden onlar her zaman gençliğin devrimci mücadelesinin önüne dikildiler, dikiliyorlar. Gençliği devrimci mücadeleden alıkoymak için onu reformist-revizyonist yalanlarla kandırmaya çalışıyorlar. Bir yandan da, gelişen devrimci mücadeleyi bölmek, pasifleştirmek, yozlaştırmak saptırmak için yüzlerine taktıkları "devrimci" maskesini de kullanarak sinsi bir faaliyet yürütüyorlar. Gençliğin devrimci mücadelesini bunların hiçbiriyle durduramayınca, bu sefer provokasyonlara başvuruyorlar ona açıkça cepheden saldırıyorlar. Gençliğin mücadelesinin giderek daha da yükseldiği, faşistlerin hiç bir etkinliklerinin olmadığı ve gençlik içinde birliğin giderek daha da geliştiği bir yer olan İzmir'de sosyal-faşistlerin okullara, evlere, kahvelere dışarıdan silahlı çeteler le baskınlar düzenleyerek tüm kitleye ateş etmesi bunun örneklerinden birisidir.

Gençliğin mücadelesinin böyle önüne dikilenler, elbette, gençliğin mücadelesini daha da yükseltecek olan ve gençliğin mücadelesinin yükselmesinin bir ifadesi olan birlikten ölesiye korkacaklardır. Bu nedenle sosyal-faşistler, devrimci gençlik güçlerinin ve gençlik kitlelerinin birliğini ellerinden geldiğince engellemeye ve bozmaya çalışıyorlar. Her zaman gençlik içinde bölücülüğü, sekterliği kışkırtıyorlar. Onların 1 Mayıs'ta gerçekleştirilen birliğe saldırmaları, Kurtuluş'un birlik konusundaki gerici tavrını desteklemeleri ve bu tavrı daha da geliştirmeye çabalamaları, D.Sol vb. grupların devrimcilere karşı saldırgan tutumlarını kışkırtmaları bunun ifadeleridir. Onlar, devrimci gençlik saflarındaki bu zaaflardan en iyi bir şekilde yararlanmaya ve bu zaafları kışkırtmaya büyük çaba harcıyorlar.

İYG, Kurtuluş'un birlik konusundaki bilinen gerici tutumundan cesaret ve güç alıyor. Onlara, bu gerici tavırlarını daha da geliştirmelerini öğütlüyor. Kurtuluş, İzmir'de büyük ölçüde devrimci tabanın zorlamasıyla 1 Mayıs mitinginde ve İGD'lilerin Ege Üniversitesi öğrencileri üzerine kurşun yağdırmaları üzerine devrimcilerle birliğe girdi. Kararsız da olsa bu adımlar olumlu adımlardı. Fakat birlik konusundaki gerici tavrı yüzünden, hayatın zorlamasıyla gerçekleşen bu birlikleri, Kurtuluş hemen terk etti. Daha sonradan Devrimci 1 Mayıs Mitingine katılmasının yanlış olduğunu söylemeye başladı ve İGD'nin Ege Üniversitesi öğrencilerine silahlı saldırısı üzerine girdiği birlikten ise hemen geri çekildi. İşte İYG, Kurtuluş'un bu kararsız adımlarından bile korkmaktadır.

İYG, Kurtuluş'un birlik konusundaki gerici tutumundan cesaret alıyor. Kurtuluş'un, birliğin önüne dikmeye çalıştığı gerici ilkeleri ele alarak, onun bu birliklere girmekle ilkesizlik ettiğini, kendi ilkelerini çiğnediğini söylüyor. Revizyonist İYG'ye Kurtuluş'a akıl vermek konusunda bu derece cesaret veren bizzat kendisinin birlik konusundaki olumsuz tutumu ve gerici düşünceleridir.

Fakat şunu da hatırlatmak gerekir ki, birlik konusundaki bütün gerici düşünce ve tutumların kaçınılmaz olarak iflas edeceği açıktır. Gelişen süreç de bu gerçeği vurgulamaktadır. Buhran derinleşmekte ve gençliğin düzenden kopuşu ve mücadelesi hızlanmaktadır. Öte yandan gençliğin bu mücadelesini ezmek için faşist diktatörlüğün saldırıları giderek daha da azgınlaşmaktadır. Bu gerçekler geniş gençlik yığınları içinde ve devrimci gençlik kesimi içinde birlik eğilimini ve isteğini güçlendirmektedir. Öte yandan gençlik saflarında birliğin geliştirilmesi için proleter devrimci hareketin bilinçli ve kararlı bir çalışması vardır. Ve onun elinde bütün gençliği devrimci bir şekilde birleştirecek bir platform da vardır. Bu koşullarda gençliğin birliği önündeki hiçbir engelin yıkılmadan kalamayacağı açıktır. Kurtuluş, revizyonistlere cesaret veren gerici tutumunu bir an önce terk etmeli, bu kaçınılmaz gelişmenin önüne dikilmeye artık son vermelidir. Gençliğin, halkın ve devrimin yararına olan tutum da budur.

Sosyal-faşistler, bir yandan gençliğin birliğini böyle engelleme ye çalışırken, bir yandan da gençliğin birlik isteğini istismar etmek için birlik istiyor gibi görünüyorlar. Ama onların "birlik" dediği şey, gençliğin çıkarlarını savunmak ve mücadelesini geliştirmek amacını taşıyan devrimci bir birlik değildir. Aksine gençliğin mücadelesini engellemek, yozlaştırmak ve saptırmak amacını taşımaktadır. Onlar sahte platformlar ortaya atarak gençliğin yükselen ve düzene yönelen mücadelelerini pasifleştiremeye, düzen sınırları içine hapsetmeye ve reformcu bir platforma sokarak düzeni ve faşist diktatörlüğü kurtarmaya çalışıyorlar. Onlar sadece gençliğin mücadelesini bastırmaya ve yozlaştırmaya çalışmakla kalmıyor, gençliğin potansiyelini peşlerine takarak kendi Rus uşağı sosyal-faşist emellerine de alet etmeye çalışıyorlar. Onların istediği "birlik" işte bunlara hizmet eden bir birliktir. Gençlik, mücadelesini bastırmak için sosyal - faşistlerin ortaya attığı bu sahte birlik laflarına kulak asmayacaktır. Sosyal-faşistlerin bu çabaları gençliğin mücadelesini engellemeyi ve peşlerine takmayı hiçbir zaman başaramayacaktır. Çünkü sınıf mücadelesi keskinleşiyor, gençliğin mücadelesi yükseliyor. Bunun kaçınılmaz bir sonucu olarak aynılar aynı yerde, ayrılar ayrı yerde toplanıyorlar. Sosyal-faşistlerin sahte "devrimci" maskeleri düşüyor, gençlik düşmanı, karşı-devrimci yüzleri hayatın içinde her gün daha da açığa çıkıyor. Bu, artık onların gençliği daha fazla kandırabilmeleri imkanını ortadan kaldırıyor. Bu yüzden revizyonistlerin bütün çabaları iflas etmeye mahkumdur.

İYG'nin Kurtuluş'u çağırdığı "birlik" işte böylesi bir birliktir. Düzeni korumayı amaçlayan ve devrimcilere yönelen karşı devrimci bir birliktir. Kurtuluş, üzerindeki reformist-revizyonist etkiyi kırdığı ölçüde ve böyleşi karşı devrimci birliklere karşı çıktığı ölçüde devrime yararlı olacak ve devrimci kalabilmeyi başaracaktır. Diğer yolun sonu ise karanlıktır.

Dün barikat kuranlar bugün Dolmabahçe-68'e sahip çıkıyorlar

Rus uşağı "İlerici Yurtsever Gençlik" gazetesi yayınladığı bir yazıda gençliğin geçmiş mücadelesinin gerçek mirasçılarının kendileri olduğunu iddia ediyorlar. Bu yazıyla birlikte "TKP'nin Sesi" radyosu yayınlarından Temmuz 1968'deki 6.Filo eylemleriyle ilgili bir pasajı yayınlamışlar. Yazı, sahtekarlık ve yüzsüzlüğün ancak böylesi sosyal faşistler tarafından ortaya konulabilecek bir örneğini sergiliyor.

Yazıda şöyle diyorlar:

"Dolmabahçe'ye çıkmaya yeltenen Amerikan askerleri, gençliğin direnişiyle karşılaştı. Ulusal Kurtuluş Savaşımızda emperyalist saldırganların denize dökülmesi gibi, Amerikan askerleri de Dolmabahçe'de denize döküldü.

"1968 Temmuz ayındaki direnişler, bugün de gençliğin yoluna ışık tutuyor."

Bu hainler herkesin bildiği gerçeklerin artık unutulduğunu mu sanıyorlar? Yiğit gençliğimiz 1968'de ABD askerlerini denize dökmüşlerdir. Bu mücadelelere o dönemin yiğit gençlik önderi Deniz Gezmiş önderlik etmiştir. Bu revizyonistler ise o zaman emperyalizme karşı şahlanan gençlik selinin önüne barikat kurmaya kalkışanlardır. Denizler gençliğin emperyalizme karşı kinini bilemeye çalışırken, bu revizyonistler onu köreltmeye çalışıyorlardı. Denizler gençliğin emperyalizme karşı mücadelesini geliştirmeye çalışırken, onlar bu mücadeleyi durdurmaya pasifize etmeye çalışıyorlardı. Bunu başaramayınca da son çare olarak, o mücadelenin önüne dikilmeye kalkıştılar. Amerikan askerlerini denize dökmeye koşan gençlik önce bu revizyonistlerin kurduğu barikatla karşılaştı. Tabii ki gereken dersi aldılar. Barikat parçalandı ve Amerikan askerleri denize döküldüler. O zaman bu revizyonistler gençliğin bu eylemine provokasyon diye, "solculuk" diye saldırdılar., küfrettiler. Ona önderlik edenlere ise "polis", "kışkırtıcı" dediler.

Bu eylemde her iki safta berrak bir şekilde ayrılmıştır. Ve bu saflaşma da kimin ne tarafta yer aldığı da herkes tarafından bilinmektedir. Ve yine bilinmektedir ki, o zaman gençliğin bu eylemlerinin önüne dikilenler, barikat kuranlar, bugün Dolmabahçe 68'e sahip çıkmaya kalkışan TKP'nin şefleri arasında yer almaktadırlar.

Bu hainler o zaman ABD emperyalizmine karşı yükselen mücadelenin önüne dikiliyorlardı. ABD emperyalizmine karşı teslimiyeti savunuyorlardı. Gençliğin emperyalizme karşı giderek yükselen mücadelesini pasifize etmeye çalışıyorlardı. Bugün ise onlar açıkca emperyalizme uşaklık yapıyorlar. Dünya halklarının eli kanlı baş düşmanlarından biri olan sosyal-emperyalist Rusya'nın yardakçılığını yapıyorlar. Ülkemizin Rusya'nın hegamonyası altına girmesi için uğraşıyorlar.

Bugün ruhlarını emperyalizme satmış olanlar, emperyalistlere uşaklık edenler, ülkemizin emperyalist bir ülkenin hegamonyası altına girmesi için çalışanlar, gençliğin emperyalizme karşı mücadelesine sahip çıkabilirler mi? Elbette sahip çıkamazlar. Bu hainlerin yüzsüzlüğü bu kadar da değildir. Onlar aynı zamanda dün önüne dikildikleri mücadeleye sahip çıkmaya kalkışıyorlar. Böylesi yüzsüzlüğü, sahtekarlığı her halde ancak her türlü insani değerden yoksun emperyalizmin beslemeleri becerebilirler.

Sosyal-faşist hainler gençliğin geçmiş mücadelesine neden sahip çıkıyor görünmeye çalışıyorlar?

Tüm karşı devrimciler her zaman tarihi çarpıtmaya, tarihi gerçekleri gizlemeye çalışmışlardır. Bunu, emekçiler üzerindeki sömürü ve zulümlerini sürdürebilmenin bir aracı olarak kullanmışlardır. Bu Rus uşakları da tamamen karşı devrimci amaçlarla böyle yapıyorlar.

Onlar böylece kendilerini sözde anti-emperyalistmiş gibi göstermeyi amaçlıyorlar. Emperyalist bir süper devletin beslemeleri olduklarını gizlemeye çalışıyorlar. Aynı zamanda efendileri Rusya'nın da dünya halklarını ezen ve sömüren, hegemonya peşinde koşan sosyal - emperyalist bir ülke olduğunu gizlemeye çalışıyorlar.

Onlar öte yandan gençliğin geçmiş şanlı mücadelelerinin gençlik yığınları üzerinde yarattığı olumlu etkiyi de istismar etmeyi amaçlıyorlar. Gençliğin geçmiş eylemlerine sahip çıkıyor. görünerek hem kendi karşı-devrimci yüzünü gizlemeye, kendini "devrimci" gibi göstermeye çalışıyorlar. Hem de gençliğin geçmiş şanlı mücadelelerinin gençlik üzerinde yarattığı etkiyi, kendini geçmiş mücadelenin gerçekleştiricisi ve mirasçısı olarak göstererek istismar etmeyi ve böylece gençliği peşine takmayı amaçlıyorlar.

Karşı-devrimciler halkın mücadelesinin mirasçısı olamazlar. Geçmiş mücadelenin mirascısı olmak, o mücadelenin yolunu izlemek, onu daha da ileri götürmek için çalışmak demektir. Her zaman halkın ve gençliğin mücadelesinin önüne dikilenler tarihin mirasçıları olamazlar. Halkın geçmiş mücadele tarihinin bütün olarak gerçek mirasçısı, o mücadeleyi kararlılıkla sürdüren ve ileriye götüren işçi sanıfı ve onun temsilcileri proleter devrimcilerdir. Komünistler tarihte ilericilik adına ne varsa hepsinin gerçek mirasçılarıdırlar.

Gençlik, bugün proleter devrimci hareketin önderliğinde geçmiş devrimci mücadele geleneğine sahip çıkmakta ve onu yaşatmaktadır. Gençlik mücadele geleneğini yaşatmaya, dün önüne barikat kuranları nasıl ezip geçtiyse, bugün de önüne kurulmaya çalışılan barikatları parçalamaya kararlıdır.

USS sonuçları

400 bin gencin sokağa atılmasının belgelenmesi

ÖSS cevap kağıtlarının "değerlendirilmesi" sonuçlandı. Puan kartları sınava giren gençlere gönderilmeye başlandı. Böylece 400bin gencin sokağa atılması belgelenmiş oldu. 400 bin genç elenerek, sokağa atıldı. Faşist feodal eğitim sisteminin eleyici çarklarından buraya kadar elenmeden gelmeyi başarabilen gençlerin % 90'ından fazlası olan 400 bin gençte böylece bir defada elenmiş oldu.

Faşist-feodal eğitim sistemi bu gençlerin uzun yıllarını, onca emek, çaba ve enerjilerini alıp götürmesine rağmen, onlara bir bilgi ve beceri kazandırmamıştır. Bu sınavda elenen gençlerin önünde hayatın bütün yolları tıkanmıştır. Onlar sonu hiç belli olmayan karanlık bir geleceğe terkedilmişlerdir. Hayat pahalılığının hızla arttığı, mevcut işçilerin sokağa atıldığı, üniversite mezunlarının bile iş bulamadığı günümüzde, bu gençlerin durumunun çok daha kötü olacağı ve onları işsizliğin ve sefaletin beklediği açıktır.

Bir yüksek öğrenim kurumuna girebilenler için de bunun bir kurtuluş olmadığı ortadadır. Çünkü onları da giderek karşılanması imkansızlaşan eğitim giderleri, beslenme, barınma sorunları, siyasal baskı, faşist terör, ezberci eğitim sonucu hiçbir bilgi ve beceri kazanamama, çeşitli yollarla okuldan atılma ve mezun olduktan sonra da işsizlik gibi yüzlerce sorun beklemektedir.

Gençler bu sınavla bilgi ve becerilerinin ölçüldüğüne, bir yüksek okula girebilenlerin başarılı, giremeyenlerin ise başarısız öğrenciler olduğuna inandırılmaya çalışılıyorlar. Böyle 3 saatlik bir testin insanın başarısını ölçemeyeceği açıktır. Öte yandan öğrencilerin sınavdaki başarısı her ne olursa olsun 400 bin gencin eleneceği kesin olduğuna göre, zaten amaç, öğrencilerin bilgisini ölçmek değil, göz boyamak ve yüzbinlerce gencin elenmesine kılıf bulmaktır. ÖSS öğrencilerin bilgisini ölçmenin değil, yüzbinlerce gencin elenmesinin bir aracıdır. ÖSS puanları da öğrencilerin başarılarının bir belgesi değil, sonucu baştan belli olan bir sahtekarlığın son sahnesidir.

ÖSS sonuçları eğitim sisteminin eşitsiz ve ayrıcalıklı olduğunu da bir kere daha kanıtlamıştır. Basında yer alan en yüksek puan alan ilk 50 öğrencinin hangi okullardan olduğuna bakmak bile bu gerçeği ortaya koymaktadır.

KONYA

Kimsesiz çocukların mücadelesi

Bilindiği gibi 1979 yılı tüm dünyada uluslararası çocuk yılı olarak ilan edildi. Ülkemizde de 1979 yılı çocuk yılı olarak kutlanmaktadır. Bu nedenle ülkemiz burjuvazisi çocuklar üzerinde uygulanan yoğun sömürü ve baskıyı gizlemek için yürüttüğü demogojiyi hızlandırdı. Onlar biryandan çeşitli vesilelerle çocuklara verdikleri "sevgi"yi ispatlamaya çalışmaktalar. Diger yandan da çocukları faşist-feodal ideolojiyle eğitmeye çabalamaktalar.

Tabi tüm yürütülen demagojilere rağmen ülkemiz çocuklarının yaşam şartlarında hiçbir düzelme olmamaktadır. Aksine ülkemizde çocukların durumu her geçen gün daha da kötüleşmektedir. Çocuklar üzerinde uygulanan sömürü ve baskılar dahada artmaktadır. Çocukların belirli talepler için en ufak bir kıpırdanışı yoğun bir saldırıyla karşılaşmaktadır. Çocuklara işkenceler yapılmakta ve hapishanelere atılmaktadır.

Fakat ülkemizde çocuklar burjuvazinin yürüttüğü demagojilere inanmamakta, her türlü baskıya, işkenceye, dayağa, küfre rağmen mücadeleyi yükseltmektedir.

Bugün ülkemizde çocukların yürüttüğü mücadele içinde en belirgini kimsesiz çocukların yürüttüğü mücadeledir. Onlar KİB-DER'de ve YDGD'de örgütlenmektedirler. Bugün KİB-DER birçok ilde örgütlenmiştir. Diğer birçok ilde ise örgütlenme çabası yürütmektedir.

Örneğin, Konya kimsesizler yetiştirme yurdunda kalan çocuklar ekonomik ve demokratik talepleri için bir yılı aşkın bir zamandan beri bilinçli bir faaliyet yürütmektedirler. Onlar yurtta bugüne kadar çeşitli direnişler yapmışlar ve bazı taleplerini elde etmişlerdir. Onlar yurdun bir salonunu lokal haline dönüştürdüler. Bu lokalde sürekli ve peryodik olarak toplantılar yapılmaktadır. Bu toplantılarda yurtta kalan çocukların sorunları ve mücadele yöntemi tartışılmaktadır. Kimsesizler yurdunda kalan çocuklar sadece yurtta mücadele yürütmemekte, tüm şehirde yürütülen anti-faşist mücadeleye aktif bir şekilde katılmaktadırlar. YDGD'nin toplantılarında ve faaliyetlerinde yer almaktadırlar.

Yurtta yapılan bu toplantılarla ve mücadelenin yükselmesiyle çocuklar arasında dayanışma güçlendi. Komprador-feodal düzenin verdiği bir takım kötü alışkanlıklar (küfür, hırsızlık vb.) ortadan kalktı. Birbirlerine olan sevgileri ve güvenleri daha da arttı. Birlikte mücadele ruhu güçlendi.

Kimsesizler yurdunda kalan çocukların her geçen gün gelişip güçlenen mücadelesi sonucu tüm gericilerin yurda yönelik saldırıları dahada hızlandı. Konya'daki yerel gerici basın yurda saldırılarını yoğunlaştırdı. MHP-ÜGD'li faşistler onlarca defa yurda taşlı, sopalı, silahlı saldırdı. Yurdun camları kırıldı. Çocuklar yaralandı. Hatta, 0-6 yaş arasında çocukların kaldığı bakım evine bomba konuldu. Bir çok kez kimsesiz çocuklar karakola çekilip coplandı, işkence edildi.

Fakat ne cop, ne işkence ne bomba, nede insanlık düşmanı saldırılar kimsesiz çocukların mücadelesini durduramadı. Bugün Konya kimsesizler yurdunda kalan çocuklar tüm *saldırılara karşı direnerek* mahalle halkıyla bağlarını güçlendirmeye ve KİB-DER'i yaşatmaya çalışıyorlar.

İşte kimsesizlere gösterilen ilgi

Konya Kimsesiz Çocuklar Yurdu'nda kalan Faruk Özener adlı çocuk 5 Ağustos gecesi öldü. Faruk'un ölümü bu düzenin çocuklara hiçbir şey vermediğinin ve insanları daha çocukken bunalımlara mahkum ettiğinin, geleceğini kararttığının bir örneğidir. Yine bu olay, kimsesiz çocukların sorunlarına ve sağlığına gösterilen "ilgi"nin de bir kanıtıdır.

Faruk'un annesi, babası tarafından kötü yola sürüklendiği için öldürülmüştü. Annesini kötü yola sürükleyen adam, Faruk'tan ve babasından korktuğu için Faruk'u ölümle tehdit ediyor ve takip ediyordu. Bu, Faruk'u bunalıma sürüklüyordu. Bunun bir sonucu olarak, Faruk 3 Ağustos günü bileklerini keserek intihar etti. Kaldırıldığı Konya Devlet Hastanesinde çok kan kaybetmiş olmasına rağmen sadece yarası sarılıp geri yollandı. Yurtta bakımsızlıktan dolayı durumu ağırlaşan Faruk, doktor yok bahanesiyle tekrar hastaneye alınmadı. Gece durumu iyice ağırlaşan Faruk hastaneye götürüldüyse de o saatte doktor olmadığı için öldü.

Bu, ülkemizde kimsesizlere gösterilen ilginin, insana verilen değerin bir kanıtıdır.

ADANA'DA D.YOL – D.KURTULUŞ ÇATIŞMASI

BU PROVOKASYONA SON VERİLMELİDİR

Adana'da bir süreden beri Devrimci Yol ve Devrimci Kurtuluş grupları arasında ölüm ve yaralanmalarla sonuçlanan çatışmalar sürüyor. Devrimci Kurtuluş'un, belirli bir neden olmaksızın Devrimci Yol'a saldıran bir bildiri dağıtmaya kalkışmasıyla başlayan olaylar uzun bir zamandır sürüyor.

D.Yol taraftarları başlangıçta bu çatışmayı engelleyici bir tavır değil, sürdürmeye yönelik bir tavır almışlardır. Fakat D.Yol taraftarları bir süre sonra olumlu bir tutum takınarak bu yanlış tavrı düzeltmişler ve çatışmaları engellemek için çaba harcamaya başlamışlardır.

D.Yol taraftarlarının bu olumlu tavrı karşısında D.Kurtuluş çatışmaları engellemek yönünde çaba harcayacağına daha da geliştirmeye çalışmıştır. İşi gazetelere telefon ederek "D,Yol şeflerini öldüreceklerini" ilan etmeye, silahlı çetelerle ev ve kahve taramaya, yol kesmeye, baskınlar düzenlemeye kadar vardırmıştır. Bu açıkça bir provokasyon ve karanlık bir tavırdır. Devrimci Kurtuluş bu provokasyona son vermelidir.

Adana gençlik mücadelesinin yüksek olduğu bir yerdir. Faşistler bütün okullardan ve semtlerden sökülüp atılmışlardır. Gençliğin faaliyetlerini sıkıyönetimin baskıları da engelleyememektedir. Gençlik her zaman güçlü yasa dışı eylemler gerçekleştirebilmektedir. Sıkıyönetim atmaya kalktığı birçok adımı geri almak zorunda kalmıştır.

Öte yandan Adana'da devrimci gençlik güçleri arasında birlik giderek gelişmektedir. Örneğin Devrimci Yol, Kurtuluş ve Halkın Kurtuluşu arasında Maraş davasına ilişkin olarak gerçekleştirilen eylem birliği aylardır başarılı bir şekilde sürmekte ve bütün ülkede gençliğe örnek olmaktadır.

Bu çatışma Adana'daki devrimci mücadeleye doğrudan büyük zararlar vermektedir. Adana'da karşı devrimin saldırıları için çok uygun bir zemin ve ortam sağlamaktadır. Öte yandan devrimci gençlik saflarındaki birliğe de zarar vermektedir.

Bu olaylar bir kez daha birliğin ancak devrimci gruplar arasında demokrasi, karşılıklı saygı ve eşit ilişki temelinde sağlanabileceğini; birlik konusundaki sekter, grupçu, bozguncu, saldırgan yanlış düşüncelerin devrime nasıl zarar verdiğini ve provokasyonların kışkırtılmasına zemin hazırladığını acı bir şekilde göstermiştir.

Ankara Kimya Meslek Lisesi staj öğrencileri

Bizler Ankara Kimya Meslek Lisesinde okuyan ve şu anda İSKENDERUN DEMİR ÇELİK fabrikalarında staj yapmakta olan öğrencileriz.

Emperyalizmin içine düştüğü derin ve kaçınılmaz buhranın ülkemizi doğrudan etkilediği zamların, devalüasyonların, işsizliğin ve her türlü çirkefliğin hüküm sürdüğü günümüz koşullarında özelde, İSDEMİR'deki baskı, sömürü ve soyguna bizzat şahit olduk.

Ankara'dan zorunlu staj nedeniyle kalkıp Iskenderun'a geldiğimize rağmen bize yatacak yer, staj parası verilmeyeceğini ve yemeklerin parayla olduğunu söylediler. Bizi sözde teselli ederek geriye dönmemizi söylediler.

Analarımız, babalarımız bizi buraya binbir fedakarlıkla gönderdikleri halde biz geri dönecektik.

Böyle bir şey olamazdı. Her ne pahasına olursa olsun geri dönmemeyi kararlaştırdık, sokaklarda, otellerde yattığımız her gecede sömürü ve soygun düzenine olan kinimizi biledik. Yılmamıştık. Uzun zaman uğraştık ve bir takım bürokratik engelleri yenerek yatacak yer sağladık.

Devrimci işçiler kendilerine zorla verilen yemek fişlerini bize verdiler. Artık yemeklerden yararlanabiliyoruz.

Biz devrimci stajyerler olarak şunu daha iyi kavradık ki, bu devlet, halktan ve bizim gibi emekçi halk çocuklarından yana değil, sömürücü soyguncu asalaklardan yana devlettir.

İSKENDERUN YDGD FAALİYETLERİNİ DEĞERLENDİRDİ

İskendurunlu yurtsever devrimci gençler İskenderun YDGD'nin hata ve eksiklerini tesbit ederek olumlu yanlarını geliştirme,YDGD örgütlülüğünü birimlere dayandırarak sağlamlaştırma için bir bütün olarak İskenderun YDGD'nin faaliyetlerini değerlendirdiler.

YDGD vönetimi önce temsilcilerle birlikte faaliyetlerin değerlendirmesinin nasıl yapılacağını tartıştılar ve nasıl yapılacağını tespit ettikten sonra, birimlerde yapılan toplantılarla faaliyetler değerlendirildi. Genel olarak üyelerin katıldığı bir toplantıda ise şu tespitler ortaya kondu:

1- BİRİMLER TEMELİNDE ÖRGÜTLENME,daha önce birimlerde temsilcilikler oluşturulurken, temsilciliğin demokratik bir şekilde,kitlenin doğal önderlerinden oluşturmaya dikkat edilmezken,eğitim ve üretim birimlerinde temsilciliklerin demokratik bir şekilde ve kitlenin doğal önderlerinden oluşturulması görev olarak tesbit edildi.

2-DOĞRU BİR MÜCADELE ÇİZGİSİNİN İZLENMESİ, doğru mücadele çizgisi yerince kavranamadığından,kitlelerin kendi talepleri uğrunda harekete geçirilmesi,somut olaylarda doğru eylem çağrılarının yapılması gerçekleştirilemedi. Bu eksikliğin giderilmesi görev olarak kondu.

3-DOĞRU BİR ANLAYIŞLA GENÇLİĞİN BİRLİĞİNİN SAĞLANMASI,gençliğin birliğini sağlamanın bir unsuru olan,siyasileşmiş gençliği birleştirme, faaliyeti, halk saflarındaki çeşitli grupların etkisindeki gençlikle çeşitli eylem birliklerinin sağlanmasına rağmen,bu birliğin daha üst boyutlara çıkarılması için yeterli çaba gösterilmedi. Proleter Devrimci Hareketin birlik anlayışının gençlik içinde hayata geçirilmesi görev olarak kondu.

4-PROPAGANDA,AJİTASYON VE SİYASİ EĞİTİMİN ÖNEMİ, propoganda,ajitasyon ve kitlelerin siyasi eğitiminin,kitlelerin eylemini yükseltmedeki önemi yeterince kavranamadı. Ve sürekli sistemli bir faalivet olarak ele alınamadı. Kitlelerin siyasi eğitim için vürütülen faaliyetin daha da nitelikli hale getirilmesi görev olarak kondu.

5-YÖNETİM-ÜYE İLİŞKİSİNİN CANLANDIRILMASI, YDGD yönetimi ile üyeleri arasındaki ilişkinin daha da canlı hale getirilmesi,üyelerle örgüt bilincinin gelistirilmesi ve üyelerin örgüt faliyetlerine doğrudan katılımının sağlanması görev olarak kondu.

6-KÜLTÜR SANAT FAALİYETLERİ,kültür, sanat. faaliveti başlangıcta tiyatro ve folklordan ibaret görüldüğü için,bunda yeterince başarılı olunamadı.Ancak bu hatanın tesbitiyle birlikte kültür,sanat üzerine verilen bir seminerle, kültür ve sanat konusundaki doğru anlayış kondu.

7-EMEKÇİ GENÇLİK FAALİYETİ, Emekçi Gençlik Bürosu'nun kurulmasıyla emekçi gençliğe yönelik faaliyet de hızlandı.Ancak ilk kurulan EGB çalışmasını çıraklarla sınırlayınca geniş emekçi gençlik yığınlarına yönelinemedi. Bu durumun tesbit edilmesiyle yeni EGB oluşturuldu. EGB fabrikalarda ve köylerde faaliyet yürüttü. Yapılan değerlendirmeden sonra emekçi gençliğe yönelik faalivet daha da hızlandı.Bunun sonucu EGB bir çok işverinde ve köyde direniş örgütledi. Zaaflar aşılarak mücadele güçlenecektir.

MAZGİRT YDGD KONGRESİ

Mazgirt YDGD sıkıyönetime rağmen, 27.Temmuz günü kongresini yaptı.Mazgirt'in bir köyünde gerçekleştirilen kongreye 200 civarında emekçi ve öğrenci katıldı.Kongre faşist diktatörlüğe ve sıkıyönetime karşı mücadelede ileri bir adım oldu.

Kongre, Oktay ve Faysal yoldaşların TİKP sosyal-faşistleri tarafından katledilişinin 1. yıldönümü nedeniyle yapılan kısa bir konuşma ve Enternasyonal'le başladı.Daha sonra ülkemizdeki siyasi durum ve Devrimci Gençliğin görevleri tartışıldı.Bu tartışma sırasında Devrim Yolunda Gençlik'in 1.sayısında ortaya konan mücadele platformunun önemide vurgulandı. Bunu takiben gençlik mücadelesinin tarihi ele alındı.Gençliğin yıllardır faşist diktatörlüğe karşı yürüttüğü mücadele.bu mücadele içinde YDGD'lerin doğuşu,YDGD'lerin mücadeledeki yeri ve önemi anlatıldı.Baştan beri YDGD'lere yönelen saldırılar ve bu saldırıların sıkıyönetim döneminde daha çok yoğunlaşmasının nedeni ortaya kondu.Bu tartışmalardan sonra, Mazgirt DYGD'nin kuruluşundan bugüne kadar ki durumu üzerinde duruldu.Mazgirt DYDG'nin nasıl bir örgüt olduğu,üyelerin kendi örgütlerine karşı görev ve sorumluluklarının neler olduğu anlatıldı.Ve bunun örgüt işleyişindeki önemi belirtildi.

Bütün bunlardan sonra ise oybirliğiyle yeni yönetim seçildi.Yönetimin seçimi demokratik bir tarzda yapıldı.Yönetime talip olan üyeler kendilerini aday olarak gösterdi.Oylama yapılarak yönetim oluşturuldu.

Kongre,Ülkemiz Devrimci,Komünist Gençliğinin,Dünya Devrimci,Komünist Gençliğiyle olan enternasyonalist dayanışması üzerine yapılan bir konuşma ve "Yaşasın TDKP"."Yaşasın GKB" sloganlarının haykırılması ve devrim andının içilmesiyle bitti.

Milas YDGD'nin katıldığı kitle gösterilerinden

MİLAS YDGD KONGRESİ

Milas YDGD'nin 1.olağan kongresi 30 Temmuz günü yapıldı.Kongre devrim şehitleri için yapılan saygı duruşuyla başladı.Kongrede derneğin bir yıllık yürüttüğü faaliyet değerlendirilerek hata ve zaaflar tesbit edildi.Bu tesbit edilen hata ve zaafların aşılması ve mücadelenin daha da yükseltilmesi için nasıl bir yöntem izlenmesi gerektiği tartışılarak emekçi gençliği kazanma doğrultusunda yürütülen faaliyetlere hız verilmesi kararlaştırıldı. Kongrede Yurtsever Devrimci Mühendisler ve ANOD adına birer konuşma yapıldı.

GENÇLİK

Bu yazıda Anti-faşist, Anti-emperyalist Gençlik Örgütlerinin sorunlarını ve örgüt içi demokrasi meselesini sınırlı olarak ele alacağız.Son zamanlar bazı anti-faşist gençlik örgütleri kongrelerini yaptılar. Elimize ulaşan haberlerden bu kongrelerin içinde çeşitli eksiklikler ve zaafların olduğunu tespit etmekteyiz. Bu eksiklikler, yanlış uygulamalar ve zaaflar;Anti -faşist Gençlik Örgütlerinin bugün içinde yaşanan ve köklü bir şekilde ele alınarak çözülmesi gereken sorunlardır, bağımsız değillerdir.

Anti-faşist, anti-emperyalist merkezi Gençlik Örgütlerinde bugün; örgüt içi sorunların ele alınışı, sorunların tartışılmasına ve çözümüne bütün örgüt üyelerinin katılımının sağlanması, örgüt yönetimiyle- örgüt üyeleri arasındaki ilişki, örgüt üyelerinin her türlü hak ve yetkilerinin kullanılması örgüt içinde her üyenin özgürce eleştiri ve düşüncelerini ortaya koyabilme ortamının yaratılması, Örgüt yöneticilerinin, bütün örgüt üyelerinin, iradesi ile seçilmesi, üyelerin denetim ve eleştirilerine açık olması ve gerektiğinde görevden alınabilmesi vb vb gibi en doğal ilişkilerde köklü zaaflar, yanlış anlayışlar ve uygulamalar yaşanmaktadır. Bütün bunlar,Anti-faşist Gençlik Örgütlerinde doğru demokrasi anlayışının ve ortamının yaratılamayışı, Gençlik Örgütlerinin Demokratik- Merkeziyetçi işlerliğe sahip olamayışından kaynaklanmaktadır. Bu durum aynı zamanda yurtsever devrimci gençliğin ideolojik olarak geriliğini ve doğru demokrasi bilincine sahip olmadığını göstermektedir.

ANTİ-FAŞİST GENÇLİK ÖRGÜTLERİNİN DÜZELTİLMESİ VE SAĞLAMLAŞTIRILMASI NASIL OLMALIDIR?

Anti-faşist Gençlik Örgütlerinin bugünkü durumunu, içinde taşıdığı sorunları ve bunların köklü bir şekilde aşılmasıiçin görevlerin ne olduğu hakkındaki, değerlendirme ve düşüncelerimizi, gazetemizin önümüzdeki sayılarında kapsamlı bir şekilde ele alacağız. Bu yazıda buna kısaca değinip, Gençlik Örgütlerinde Demokratik Merkeziyetçi işlerliğin bir parçası olan, Gençlik Örgütlerinin Kongreleri, yönetimlerinin seçimi vb. üzerinde duracağız.Bu konudaki Demokratik-Merkeziyetçi işlerliğe aykırı, yanlış anlayış ve uygulamaları ele alacağız. Ancak bu Gençlik Örgütlerinde Demokratik-Merkeziyetçiliği Kongrelerle sınırlı görme anlayışına yol açmamalıdır. Demokratik-Merkeziyetçilik, Gençlik Örgütlerinin temel ilkesi, varlığının şartıdır. Gençlik Örgütünün her zaman, her türlü sorununda ve faaliyetinde uygulanması gereken, yol gösterici ilkesidir.

Anti-faşist Gençlik Örgütlerinin düzeltilmesi ve sağlamlaştırılması görevi, tek başına Kongrelerle gerçekleşecek bir şey değildir.Kongreler bu görevin ancak birer aracı olabilirler. Kongrelerin bu araç görevini yerine getirebilmeleri de, Gençlik Örgütlerinin köklü bir şekilde düzeltilmesi faaliyetinin bütününe bağlı ve onunla uyum içinde ele alınırsa mümkündür.

Gümüşhacıköy Halk Gençliği Derneği 1.Kuruluş yıldönümü kutlanaı

Gümüşhacıköy Halk Gençliği derneğinin 1.Kuruluş yıldönümü yapılan bir toplantı ile kutlandı. Toplantı anti-faşist anti-emperyalist mücadelenin daha da yükseltilmesine hizmet etti.Toplantı bir yıl önce TİKP'li hainler tarafından katledilen Oktay-Faysal yoldaşların ve tüm devrim şehitlerinin anısına yapılan saygı duruşu ile başladı. Toplantıda 1 yıllık faaliyetler değerlendirildi, hata ve zaaflar tartışıldı. Üyeler bu tartışmalara canlı bir şekilde katıldılar. Örgütlülüğün daha iyi bir şekilde ele alınması, faşizme karşı mücadele platformunun kavranması, köylü gençliğin ve emekçi gençliğin kazanılması ve örgütlenmesinin önemi üzerinde duruldu. Faşist cinayet yuvaları MHP, ÜGD, MİT, Kontr-gerilla'nın dağıtılması yolunda propaganda ve ajitasyon faaliyetinin reformizmin ve revizyonizmin teşhiri ile birlikte canlı bir şekilde yürütülmesi kararlaştırıldı.

Bu toplantıya mahalle halkından yeni yeni kişiler de katıldı. Konuşma aralarında bir ozanın saz çalması toplantıyı daha da canlandırdı.

Üyeler oybirliği ile derneğin adını Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği olarak değiştirdiler.

ÖRGÜTLERİ KONGRELERİ ÜZERİNE

Kongrelere bunun aksine bir anlayışla yaklaşmak -bugün kongresini yapan bazı Gençlik örgütlerin de olduğu gibi- kongrenin bir araç olarak görevini yerine getirmesini mümkün kılmaz. Biçimsel bir faaliyet olarak kalır.

Anti-faşist Gençlik Örgütlerinde Kongre, yönetimin seçimi vb. sorunlara geçmeden önce, Gençlik örgütlerinde bugün yaşanan zaafların, sorunların köklü çözümü ve düzeltilmesini nasıl kavramak gerektiğini kısaca şöyle ele alabiliriz.

BİRİNCİ OLARAK;Anti-faşist Gençlik Örgütü saflarında yer alan, yurtsever devrimci gençliğin ideolojik geriliğinin aşılması, doğru demokrasi bilincinin geliştirilmesi,Gençlik Örgütlerinin içinde taşıdığı zaafların,sorunların çözümü faaliyeti, bu temel görevin yerine getirilmesine sıkı sıkıya bağlıdır. Yurtsever devrimci gençliğin, doğru örgüt içi demokrasi bilincinin geliştirilmesi, eğitilmesi görevinden kopuk, bir örgütü düzeltme faaliyeti başarılamaz. Böyle ele alınacak bir faaliyet ya geçici çözümler getirir, ya da; bu çözümlerin bile yanlış bir temelde ele alınarak, zaafların yaşamasını devam ettirir. Çünkü örgüt içi hayatın düzenlenmesi, Gençlik Örgütünün temelini oluşturan, örgüt tabanının, aktif bir şekilde bu göreve seferber edilmesiyle mümkündür. Gençlik Örgütlerinin sorunlarını aşmada, örgütü sağlamlaştırmada dayanılacak temel güç, örgütün tabanı, yani bütün üyeleridir. Gençlik Örgütünün tabanından kopuk, örgüt üyelerine mal olmayan,örgüt içi düzeltme faaliyetinin başarıya ulaşması mümkün değildir. Doğru devrimci düşünceler kitlelere mal oldukça, kök salar ve maddi bir güce dönüşür.

İKİNCİ OLARAK:Anti-faşist Gençlik Örgütlerini Demokratik-Merkeziyetçi işlerliğe kavuşturmak,Örgüt içi hayatta en geniş doğru demokrasi ortamını yaratmak. Gençlik Örgütünde gönüllü birliğin ve disiplinin ifadesi, örgütün iç ilişkilerinde yol göstericisi olan Demokratik merkeziyetçilik sağlanmadan, örgüt içi hayatın düzeltilmesi mümkün değildir. Gençlik Örgütlerinde bugün yaşanan zaafların temeli, bu temel ilkenin işletilmeyişi, ya da yanlış bir şekilde uygulanmasıdır. Örgüt yaşantısını düzenleyen Demokratik-merkeziyetçilik ilkesinin,yanlış uygulanması, ya da bir yanının uygulanıp diğer yanının kısıtlanması, örgüt hayatını tahrip eder, cansızlaştırır. Demokratik - merkeziyetçilik örgütü canlı, dinamik ve güçlü kılar. Bugün gençlik örgütlerinde bu ilkenin hakim olmadığını, özellikle Demokrasi yanının uygulanmadığını söyleyebiliriz. Bu durum, Gençlik Örgütlerinde "Bürokratik-Merkeziyetçiliğin" yaşanmasına yol-açıyor. Bürokratik-merkeziyetçilik, örgüt üyelerinin insiyatifini, yaratıcılığını, canlılığını dinamizmini ortadan kaldırıyor. Örgüt içinde amir-memur ilişkisini egemen duruma getiriyor. Gençlik Örgütü çoğunluğun iradesine göre değil, azınlığın tekelinde yönetiliyor. Bu durum Gençlik Örgütü yöneticilerinin de bürokrat yöneticiler durumuna gelmesine yol açıyor. Gençlik örgütünün her türlü sorununu, bütün örgüt üyelerinin tartışıp, sahip çıkarak, çözümüne aktif olarak katılması gerekirken, bu yapılmıyor. Bu görevi sınırlı sayıdaki arkadaşlar, örgüt yöneticileri, örgüt tabanına dayanmadan çözmeye çalışıyorlar. Haliyle bu görevler yerine getirilemiyor. Çünkü aynı "Devrimin kitlelerin eseri olacağı" gibi, Gençlik Örgütlerinin sorunlarının çözümü de, ancak örgüt tabanına malolursa gerçekleşebilir.

Birbirine bağlı bu iki temel görev yerine getirildiği ölçüde, Gençlik Örgütünün bütün üye tabanı yaratıcı, insiyatifli ve aktif olarak, örgüt sorunlarına sahip çıkacak ve çözmek için görev alabilecektir. Böylece Gençlik Örgütlerindeki zaafların, hatalı ve yanlış uygulamaların, köklü bir şekilde çözümü için güçlü ve kalıcı adımlar atılacaktır.

ANTİ-FAŞİST GENÇLİK ÖRGÜTLERİNİN KONGRELERİ NASIL ELE ALINMALIDIR ?

Anti-faşist Gençlik Örgütlerinin kongreleri yukarda belirtilen, temel görevlere bağlı, bu görevlerin hayata geçirilmesi faaliyetinin, doruk noktasındaki bir aracı olarak kavranmalıdır. Kongre örgütün ve devrimci gençlik mücadelesinin sorunlarının tartışıldığı, bunların aşılması için görevlerin tespit edildiği, mücadeleye ve örgüte ilişkin yeni görevlerin ortaya konup, bütün bunların gerçekleşmesi için, tartışılarak kararların alındığı bir organdır. Kongre, Gençlik Örgütünün en yetkili, en üst organıdır.Çünkü bu organ, yurtsever devrimci gençliğin, özgürce iradesini temsil eden, örgütün ve gençlik mücadelesinin atılım kaynağı olan, doğru kararlar ve görevlerde bütün örgütün tartışarak birleştiği yerdir.

Ancak burada şu noktaya dikkat edilmeli. Gençlik Örgütünün kongre faaliyeti,1-2 gün bütün örgüt üyelerinin (ya da onların temsilcilerinin) biraraya gelip, çeşitli kararları onayladıkları bir faaliyetle sınırlı değildir. Bu sınırdaki bir kongre anlayışı, her ne kadar bütün üyelerin biçimsel olarak iradesini temsil etse de, sözde demokratik, ama gerçekte tam bir bürokratik ve göstermelik bir faaliyettir.Bütün üyelerin iradesini demokratik olarak temsil edecek olan kongre, daha öncesinden örgüt ve mücadele sorunlarının, bütün örgüt tabanında yaygın olarak tartışıldığı, doğru anlayışların yerleşip, buna uygun adımların atıldığı bir faaliyetin doruk noktası olmalıdır. Kongrede alınacak kararlar, 3-5 saat içindeki tartışma sınırında değil, kongre öncesi birleşilen ve bu yönde adımların atıldığı bir faaliyet üzerinde yükselen kararlar olmalıdır. Yani örgütü düzeltme sağlamlaştırma faaliyetinin doruğu olmalıdır.

Bugün anti-faşist Gençlik Örgütlerinde diğer şeylerde olduğu gibi, örgütün kongresi sorununda da, bir dizi yanlış, demokrasiyi biçimsel olarak ele alan anlayış ve uygulamalar yaşanmaktadır. Kongrelerin yurtsever devrimci gençliğin mücadelesi içindeki yeri ve muazzam gücü ve önemi kavranmış değildir.

Gençlik örgütlerinin kongresi; ya formalite, göstermelik bir görev olarak görülmektedir. Örgüt içi hayat ve mücadeleyle ilgili sorunların tartışılmadığı, ya da bunun yüzeysel olarak yapıldığı, örgüt yönetiminde yer alacak arkadaşların göstermelik olarak seçilmesi vb. ile sınırlı bir görev olmaktadır. Kongreyi göstermelik bir görev olarak gören anlayış, çoğu zaman kongreyi, örgüt üyelerinin sınırlı bir kesimiyle yapmakla birleşmektedir. Yani bu kongrelerde bütün örgüt üyelerinin yer almasını sağlamak çabasına girilmiyor, gerek bile görülmüyor. Kimi zaman bu kongreler,örgüt üyelerinin yarısı, yarısından daha az ya da biraz fazlasının katılımıyla gerçekleşiyor. Böyle kongreler biçimsel olarak bile olsa, bütün örgüt üyelerinin temsil edildiği bir yer olmuyor. Bu tür bir kongre anlayışı ve uygulaması, yurtsever devrimci gençliğin mücadelesine güç katmamaktadır. Gençlik örgütlerinin tabanını eğiten, mücadelenin sorunlarında ve görevlerinde birleştiren bir faaliyet olmamaktadır.

Kongre sorununda bir başka zaaf ise şöyledir; Kongreye örgüt üyelerinin bütününü, ya da çoğunluğunu katma çabası olsa bile, bu biçimsel bir şey olarak kalıyor. Bütün örgüt tabanını, örgüt ve mücadelenin sorunlarında birleştiren, demokratik bir ortamda, bütün örgüt iradesinin temsil edildiği vb. şekilde ele alınmıyor.

Kongre sorununa yaklaşmada, bu iki örnekte olduğu gibi, daha benzer birçok zaaf saymak mümkündür. Bu yanlış anlayışların ve uygulamaların temelinde kongreleri, Birincisi; mücadelenin dışında gören, yani biçimsel, göstermelik bir görev olarak kavrayan, ikincisi; bütün örgütün bir sorunu olarak değil de, örgütün önderliğinin, ya da örgütün ileri bir kesimiyle sınırlı arkadaşların sorunu olarak gören anlayış yatmaktadır.

Anti-faşist Gençlik Örgütlerinin kongreleri şu amaçlara hizmet etmelidir:

*BİRİNCİ OLARAK: Devrimci gençlik mücadelesinin daha da gelişip, güçlenmesine hizmet etmalidir. Bunun için kongre faaliyeti: yurtsever devrimci gençlik mücadelesinin geçmişinin, bugünkü durumunun sorunlarının zaaflarının ele alınıp tartışıldığı, devrimci gençliğin mücadelesine atılım kazandıracak yeni görevlerin tespit edildiği bir faaliyet olmalıdır. (Bu, gençliğin birliği, eylem çizgimizi, kitle çizgimizi, mücadele anlayışımızı vb konuların ele alınması gibi olabilir.)

*İKİNCİ OLARAK: Örgütün düzeltilmesine,sağlamlaştırılmasına, gelişip-güçlenmesine hizmet etmelidir. Bunun için kongre faaliyeti, Gençlik Örgütünün geçmişinin ve bugünkü durumunun, sorunlarının, zaaflarının ele alınıp tartışıldığı aşılması için örgüte atılım sağlayacak görevlerin tespit edildiği ve bu kararlar üzerinde örgüt üyelerinin çoğunluğunun birleştirildiği bir faaliyet olmalıdır. (Bu, örgüt içi demokrasinin sağlanması, Örgütlenmemiş gençlik kitlesinin örgütlenmesi sorunu, örgütün yaygın güçlü iç örgütlenmesi ve sağlamlaşması, örgüt yönetiminin ve üyelerinin görevleri, yetkileri vb. gibi konuların ele alınması şeklinde olabilir)

*ÜÇÜNCÜ OLARAK: Gençlik Örgütünün bütün üyelerinin eğitimine ve güçlenmesine hizmet etmelidir. Bunun için kongre faaliyeti, bütün örgüt üyelerinin örgüt ve mücadelenin sorunlarına sahip çıkarak tartışmasına, bu sorunlar ve görevler üzerinde birleştirilmesine hizmet etmelidir. Yani kongre faaliyeti, örgütün ve mücadelenin sorunları ve görevlerinin, örgüt tabanına maledildiği, tabanın birleştirildiği bir atılım kaynağı olmalıdır. Bu da, her üyenin,bütün sorunlar üzerine özgürce düşüncelerini ortaya koyduğu, tartıştığı, yani üyelik hak ve yetkilerini hiç bir kısıtlama olmadan kullanabildiği demokrasi ortamında sağlanabilir.

Bugün Gençlik Örgütleri kongre faaliyetinin üyelerin eğitildiği, üyelik hak ve yetkilerini özgürce kullandığı bir şekilde gerçekleştiği söylenemez. Gençlik örgütü üyeleri büyük ölçüde kongre çalışmalarının ve kongrenin dışında tutuluyor.

Kongre faaliyeti baştan sona kadar, Gençlik örgütü yönetimindeki arkadaşlar tarafından tespit edilen, programlanan şeylerin, örgüt tabanında tardışılmadan - ya da biçimsel bir şekilde tartşılarak - uygulanması şeklinde oluyor.

Bir bütün olarak kogrenin hazırlığına, sorunlarına ilişkin kararların alınması, faaliyetlerin sürdürülmesi sürecine, örgütün bütün üyeleri aktif bir şekilde katılmalıdır.

Kongre öncesi, örgüt üyeleri arasında,örgütün ve mücadelenin sorunları yaygın bir şekilde tartışılmalı, tespit edilen doğru anlayışlar temelinde üyeler eğitilmeli ve birleştirilmelidir Kongrede,üyelerin çoğunluğunun iradesiyle onaylanacak kararlar, böyle bir sürecin-örgüt üyelerinin katılımıyla-doruğunda bilinçli bir şekilde onaylanmalıdır.Mücadele ve örgütle ilgili kongrede bütün örgütü bağlayıcı olarak alacağı kararların, hayata geçmesi örgüt tabanına dayanmakla mümkündür. Bütün üyeler bu görevleri yerine getirmede nasıl ki sorumlu iseler, bu görevlerin oluşma sürecine de aktif olarak katılmaları hem görevleri, hem de haklarıdır.

Böylece bütün örgüt üyeleri egitilerek, örgütün tüm sorunları ve görevlerini hayata geçirmede bilinçli olarak yer alacaklardır.

*DÖRDÜNCÜ OLARAK: Kongre faaliyeti, örgüt ve mücadelenin sorunlarını çözmede, görevlerin yerine getirilmesinde, Gençlik Örgütüne önderlik edecek, bütün örgütün iradesini temsil edecek, arkadaşlardan örgüt yönetimini oluşturmaya hizmet etmelidir.

Bugüne kadar Gençlik örgütlerinde yaşanan en önemli zaaflardan biri, gerek örgüt yönetimleri, gerekse birimlerdeki komite, temsilcilik vb.nin oluşturulmasında, örgüt üyelerinin iradesine rağmen gerçekleştirilmesidir. *Bu zaaf an belirgin olarak iki şekilde yaşanıyor: ya yöneticilerin seçimle değil de, atama ile, örgüt tabanından habersiz, tabanın onayını almadan vb. yöntemlerle, ya da seçimle yapılsa bile, bu seçim göstermelik olarak yapılıyor. Yani üye tabanının üzerine tartıştığı ve onayladığı yöneticilerin, örgüt yönetimine getirilmesi şeklinde olmuyor. Biçimsel seçimler yapılıyor.

Sonuç olarak iki yanlış uygulamada da,örgüt tabanındaki üyelerin iradesine rağmen örgüt yönetimleri oluşturuluyor.

Birinci zaaf anti-faşist Gençlik örgütlerinde, bugüne kadar yaşanan belirgin yandır. Örgüt yöneticileri seçime gidilmeden oluşturuluyor, kimisi görevden alınıyor, ya da ayrılıyor, yönetime yeni arkadaşlar alınarak yönetim genişletiliyor vb. vb. Bütün bunlar örgütün üye tabanının dışında gerçekleşiyor. Bu uygulamalar hakkında üyelerin onayı, düşünce ve önerileri alınmıyor, üyelere hesap verilmiyor. Gene birim komitelerinin, temsilciliklerinin oluşturulmasında da aynı yöntemler uygulanıyor. Örgüt üyelerinin en doğal hakkı olan, örgüt yöneticilerini, birim yöneticilerini seçme hakkı ortadan kaldırılıyor. Bu tutum örgüt tabanının iradesine güvensizlik ve örgütün iç işlerliğini tahrip etmektir.

Diğer yandan göstermelik seçimlerle, yönetimlerin oluşturulması uygulaması da, gerçek anlamda üyelerin iradesini temsil etmiyor. Üyelerin gerek geçmiş yöneticiler, gerekse yeni yönetime aday olan arkadaşlar üzerine tartıştığı irade birliğini sağlayıcı bir şekilde olmuyor. Örneğin seçimlerde adayların tek tek üzerine tartışmak ve oylanarak seçilmek yerine, "çarşaf liste" şeklinde seçimi gerçekleştirmek bile, örgüt üyelerinin bu hakkı kullanmasını ortadan kaldırıyor.

Gençlik örgütlerinin her türlü yönetici kademesi, demokratik bir şekilde örgüt üyelerinin çoğunluğunun onayını alarak mutlaka seçimle gerçekleştirilmelidir.

Kongre'de her üye yönetime aday olma, aday önerme hakkına sahiptir. Bütün üyelere bu olanak sağlanmalıdır.

Örgüt yöneticileri her zaman, üyelerin denetimine ve eleştirisine açık olmalı. Yönetici görevini yerine getirmeyen, bu göreve uygun davranışlar içinde olmayan yöneticileri, örgüt üyeleri çoğunluğunun kararı ile her an görevden alabilmeli, örgüt üyelerinin çoğunluğunun bu hakkı hiçbir engelle kısıtlanmamalıdır.

Kongre'de Gençlik Örgütünün, bütün geçmiş faaliyeti (örgütsel, mücadele, mali vb.) değerlendirilmeli. Gençlik örgütü yönetimi faaliyeti

Dev.Sa.14'te

KAPİTALİZMİN

Baş.Ta.16'da

zalandı bile. Fiyatlar hızla artmaktadır. Verilere göre, 1976-78 yılları arasında temel maddelerin fiyatları hemen hemen 2 kat artmıştır. Köylüler her geçen gün daha çok yoksullaşmaktadır. Artık iş isteyen, ekmek isteyen, özgürlük isteyen Çin emekçileri gösteriler düzenlemektedir. Revizyonist yönetim bunu engelleyemediği gibi, gizleyememektedir.

Kapitalizmin hüküm sürdüğü her yerde varolan ideolojik, ahlaki ve kültürel yozlaşma Çin'de de her geçen gün daha açık olarak gözlenmektedir. Revizyonist yönetim bunu teşvik etmektedir. Çünkü revizyonist yönetim de tüm burjuva ve revizyonist yönetimlerin tuttuğu yolu tutmaktadır. Halkın ve gençliğin muhalefetini, baskı unsurunun yanısıra, ideolojik, ahlaki ve kültürel yozlaşmayı kullanarak bastırmaya çalışmaktadır. Özellikle gençliği denetim altına almaya çalışmaktadır. Batılı diskotek, pop müziği topluluklarının, modacıların Çin'e davet edilmesi, dini yaymak için çeşitli kurumların kurulması, din üzerine konferanslar verilmesi, hacı kafilelerinin yola çıkarılması, Kuran'ın ve İncil'in Çinceye çevrilmesi bunun somut örneklerindendir. Çinli revizyonistler dinin yaygınlaştırılmasına özel olarak önem vermektedir. Konuyla ilgili her fırsatı değerlendirerek insanları ideolist, yoz düşüncelerle şartlandırmaya çalışmaktadır. İşte Çin'de bütün olup bitenler bu gelişmelerin yansımalarıdır. Kapitalizmin kaçınılmaz sonuçlarıdır.

KAPİTALİZM ÇİN GENÇLİĞİNİN GELECEĞİNİ KARARTIYOR

Çin'de kapitalizmin hastalıklarının acısını en çok gençlik çekmektedir. Yoksulluk tüm emekçi sınıflar gibi, gençliği de önemli ölçüde etkilemektedir. İşsizlik ilk planda gençliğin başına derttir. İşsizlerin büyük çoğunluğunun gençlerden oluştuğunu Çinli revizyonistler bile itiraf etmektedir. Resmi açıklamalara göre, sadece Pekin'de 400 bin işsiz genç vardır, İşsiz gençlerin genellikle lise ve üneversite mezunlarından oluştuğu gözönüne alınırsa, eğitimin içinde bulunduğu çıkmaz gözler önündedir. Tıpkı ülkemizde olduğu gibi, okallara gidip mezun olabilenlerin ise büyük çoğunluğu işsiz kalmaktadır. Çin gençliği geleceğinden emin değildir. Kapitalizm onun geleceğini karartmıştır. Bugün Çin gençliği kapitalist düzene karşı hoşnuzsuzluğunu dile getirmekte ve gösteriler düzenlemektedir. Revizyonist yönetim ise gençliğin muhalefetini saptırmaya çalışmaktadır. Gençliği Budizm, İslamiyet, Hristiyanlık, Taoizm, Kamaizm, vb. dinleri incelemeye sevketmeye çalışmaktadır. Bizzat ÇKP bunun için dini dernekler kurmaktadır.

ÇİN'İ BU DURUMA GETİREN YOL

Bugün Çin'de var olan işsizlik, hayat pahalılığı, yoksulluk, baskı, yozlaşma vb. şeyler, kapitalist sömürünün hüküm sürdüğü her ülkede mevcut olan şeylerdir. Bunlardan kurtulmanın tek yolu, kapitalist sömürünün kökünün kazınması ve sosyalizmin inşa edilmesidir. Çni için de durum böyledir. Çünkü Çin'de devrim demokratik bir devrim olarak kaldı ve kesintisiz olarak sosyalizmin inşası gerçekleşmedi. Sosyalizmin inşası proletaryanın uzlaşmaz mücadelesiyle sömürücü sınıfların tasfiyesi temelinde gerçekleşecektir. İktidar proletaryanındır. Proletarya yoksul köylülükle ittifakı sosyalizmin inşası yararına sürdürür. Oysa Çin'deki demokratik devrim böyle bir seyir izlemedi. Çin'de milli burjuvazinin tasfiyesiyle sosyalizmin inşaşı yerine, "milli burjuvazinin sosyalizmle bütünleşmesi" tezi savunuldu ve buna uygun olarak milli burjuvazi iktidara sürekli ortak oldu. Milli burjuvazi sömürüsünü sürdürerek durumunu güçlendirdi. Bu durumda sosyalizmin inşa edilmesi mümkün olamazdı ve Çin'de kapitalizm egemen hale geldi. Çin'i bugünkü duruma getiren izlenen kapitalist yoldur. Bu yolu aydınlatan ideolojik-siyasi hat ise "Mao Zedung Düşüncesi" denen revizyonist, anarşist görüşler karmaşasıdır. Çin'in bugünkü durumu, "Mao Zedung Düşüncesi"nin teori ve pratiğinin bir ifadesidir. Ve aynı zamanda "Marksizm-Leninizmin yeni aşaması" olarak nitelenen "Mao Zedung Düşüncesi"nin de bir iflasıdır. Gerçekler bunu kanıtlıyor.

STALİN

Baş.Ta.8'de

lı kutlanışı dolayısıyla bu belgeyi imzalayan partiler şunu açıklarlar:

Proleterya ile burjuvazi, emperyalizm ile halklar, kapitalizm ile sosyalizm, devrim ile gericilik arasında bir sınır çizgisi olması dolayısıyla Josef Stalin'in adını ve eserlerini savunmak tüm gerçek komünistler için görevdir.

İnsanın insan tarafından sömürülmesine karşı mücadele varoldukça, insanlığın komünist geleceği için mücadele varoldukça, insanlığın kurtuluşu için hazırlık yapanlar hatırlandıkça Josef Stalin'in adı her zaman anılacaktır.

OKTAY-FAYSAL

Baş.Ta.2'de

NEVŞEHİR

Nevşehir'de 30 temmuz günü Oktay ve Faysal yoldaşların sosyal-faşist Aydınlık-TİKP çetesince katledilmelerinin 1.yıldönümünde anma toplantıları yapıldı. Nevşehir YDGD'de yapılan toplantıda yoldaşların mücadeleleri anlatılarak Aydınlık-TİKP çetesinin karşı-devrimci niteliği sergilendi. Bu toplantıdan başka şehrin çeşitli yerlerine asılan duvar gazeteleriyle çete teşhir edildi ve yoldaşların mücadeleleri anlatıldı.

CEYHAN

Oktay ve Faysal yoldaşlar katledilmelerinin 1.yıldönümünde Ceyhan'ın Çaynak, Hürriyet mahallelerinde, Kızıldere köyünde ve Ticaret Lisesinde yapılan toplantılarla anıldı.

Çaynak mahallesinde yapılan toplantıdan sonra sosyal-faşist çete mahallede tamamen tecrit oldu. Halk bu çeteyi kahvelere dahi almamaktadır. Halktan tamamen tecrit olan katiller çetesi faşistlerle işbirliğini sıklaştırdı. Polislerle birlikte afişleri söktüler. Fakat gençlik bu yaptıklarını koymadı ve hak ettikleri dersi verdi. Bu sefer de site karakoluna azılı faşistlerle birlikte giderek üç yurtsever devrimciyi ihbar ettiler. Şimdi bu üç devrimci hakkında gıyabi tutuklama kararı alındı.

Hürriyet mahallesinde 25 kadının katılması sonucu yapılan toplantıda ise bu çeteyi mahalleye sokmama kararı alındı.

Ticaret lisesindeki toplantıyı Halkın Kurtuluşu ve Devrimci Yol taraftarları birlikte düzenlediler. Toplantıda CYDGD ve DY adına konuşmalar yapıldı. Toplantı ortak devrim andının içilmesiyle son buldu.

Kızıldere Köyündeki toplantıya ise 60'ın üzerinde emekçi ve genç katıldı.

gençlik mektupları

Bizler İzmir Narlıdere gecekondu semtinde oturan halkın çocuklarıyız. Mahallemizde tüm gecekondu semtlerindeki sorunlarla karşı karşıyayız.

Dört dönem üst üste Belediye Başkanlığı yapan faşist Ali Fuat Çetinkılıç, mahallemizin sorunlarıyla ilgilenmedi. Son belediye seçimlerinde ailelerimizin ve bizim sorunlarımıza sahip çıkar görünen CHP'li İhsan Erbakış, seçim döneminde bizleri kucağına alarak, okşayarak anne ve babalarımıza şirin görünmeye çalıştı. "Bu yavruları sokaktan kurtaracağım, çocuk bahçesi ve oyun sahası yapacağım" vaadlerinde bulundu.

CHP'li aday belediye başkanı seçildikten sonra, ilk olarak milyonlarca lira harcayıp plaj yaptırdı. Daha önceden parasız olarak denize girilen bir yere "Halk Plajı"nın yapılması üzerine 20 lira giriş ücreti koydu, sonra içinde bir kısmımızın babalarının da bulunduğu 200 belediye işçisini işten attı. Sadece özel arabası olanların gidip içki içtiği, kuzu çevirdiği piknik denilen, çayın bile demlenemediği "halka açık" bir yer yaptırdı.

2 yıla yakın bir zamandır bizim sorunlarımızla ilgilenmeyen belediye başkanı, sahilde stad temeli atmaya gelen Gençlik ve Spor Bakanı Yüksel Çakmur ve çevre belediye başkanlarını piknik denilen yere içki içmeye ve kuzu yemeye çıkardı. Seçimde verdiği sözleri hatırlatmak için yanlarına gittik. Çocuk parkı ve oyun alanı vaatlerini hatırlattık. Önce bizi uyutmaya çalıştı. Kararlı olduğumuzu, kandırılamayacağımızı görünce, kendisi ve adamları bizi kovmaya çalıştı. Direndik ve çıkarcı başkan utansın ve devrimci çocuklar uyansın", "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet", "Kahrolsun Faşist Diktatörlük" sloganlarını yüzlerine haykırdık. Başkan iyice teşhir olunca bize "Siz gelin 2,5 liraya sizi plaja sokarım" demek zorunda kaldı. Çocuk bahçesi yapılacağına dair tekrar vaatte bulundu. "Beni dostlarımın yanında rezil ettiniz" diyerek mücadelemizden rahatsız olduğunu belirtti.

Mahallemizde yaptıklarımız sadece bu değildir. Daha önce Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü olan 1 Mayıs kampanyasında bağış toplayıp, yazılamalar yapıp, afiş astık. 30 kişi Devrimci 1 Mayıs Karşıyaka Mitingine katıldık.

Üç yoldaşımızın Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in darağacında katledilişinin 7.yılında devrim ateşi yakıp, izinsiz gösteri yaptık. Bu gösteride kendimiz keçeli kalemlerle hazırladığımız afişleri astık. Duvar yazıları yazdık. Gösterinin disiplini için görevliler tespit ettik. Gösteriye 25 arkadaş katıldık.

31 Mayıs'ta da ÇEŞME-İZMİR yolunu trafiğe kapatıp gösteri yaptık. Katılan 30-40 kişiydi. Akşam olmasından dolayı birçok arkadaş gelemedi.

Zamanında bu eylemleri gazetemize göndermeme hatasının bilincine vardık. Hepimizin gazetemizin doğal muhabiri olduğunu unutmayarak her eylemden Türkiye'deki diğer arkadaşlarımızı da haberdar edeceğiz.

Devrimci selamlar.

İzmir-Narlıdere'den Devrimci çocuklar adına 4 kişi

GENÇLİK

Baş.Ta.13'de

ile ilgili kongreye rapor sunmalı. Bu rapor üyeler tarafından tartışılmalı. Yönetimin hata ve zaafları eleştirilmeli, yöneticiler bu konularda üyelere hesap vermelidirler.

Ürgütün yönetici kademelerinde görev almak için önerilen adaylar üzerine, bütün üyelerin tartışması olanağı sağlanmalıdır. Her aday hakkında üyelerin eleştiri, düşünce ve önerilerini ortaya koyabilmesinin şartları yaratılmalıdır. Devrimci değerler tartışılarak, savunularak adayların hata ve zaafları eleştirilmeli. Bu hem bütün üyelerin devrimci değerlerle eğitimine, hem aday arkadaşların eleştirisinin üyelere mal olarak, tabanın denetimine açık olmasına hizmet edecektir. Bu aynı zamanda yönetime gelecek arkadaşların hataları ve zaafları ve eksiklikleri gösterilerek, bunlardan arınmaları için güçlenmelerine hizmet edecektir.

Anti-faşist Gençlik örgütleri kongrelerini bu bütünlüklü görevler içinde ele almalıdırlar. Kongreler, Gençlik örgütlerinin düzeltilmesinin demokratik merkeziyetçi işlerliğe kavuşturulmasının bütünü değil, bir parçasıdır. Böyle gerçekleşecek kongreler Gençlik örgütlerine atılım kazandıracak, Devrimci gençlik mücadelesine muazzam bir güç katacaktır.

Gazetemizin önümüzdeki sayılarında gençlik örgütlerinde demokrasi konusunda ve gençlik örgütlerinin taşıdığı çeşitli zaaflar üzerinde geniş olarak duracağız. Gençlik örgütlerinin yönetiminde yer alan arkadaşların yanı sıra, tabanda yer alan arkadaşlar da gençlik örgütlerinde gözledikleri çeşitli zaaflar ve yanlış uygulamalar olumlu örnekler konusunda gazetemize geniş olarak yazmalılar. Gençlik örgütlerinin tabanından gelen eleştiriler bu konunun daha iyi açılmasında ve kavranmasında özellikle yararlı olacaktır. Bunlar gazetemizin hem genel olarak hem de bu konudaki yayınını güçlendirecektir.

yıldız yayınevi

EMPERYALİZM VE DEVRİM (ENVER HOCA)
LENİNİZM NEDİR? (PROLETARYANIN BÜYÜK ÖĞRETMENLERİNİN ESERLERİNDEN DERLENMİŞTİR)
DİYALEKTİK VE TARİHSEL MATERYALİZM (J.V.STALİN)

YAZIŞMA ADRESİ

GAZETEMİZ DEVRİM YOLUNDA GENÇLİK İLE YAZIŞMA İÇİN OKUYUCULARIMIZ AŞAĞIDAKİ ADRESİ KULLANABİLİRLER.

P.K. 8 İKİÇEŞMELİK - İZMİR

DEVRİM YOLUNDA GENÇLİK-15 günlük siyasi gazete- Sahibi:Ahmet Sami Belek-S.Yzi.Md: İbrahim Sarıoğuz-Yön.Yeri:Hürriyet Cad.No107,Gültepe İZMİR-Baskı:S.S.Tükel Gazetecilik ve Matbaacılık,Gazi Bulvarı No 18 İZMİR- Baskı Tarihi 17 Ağustos 1979

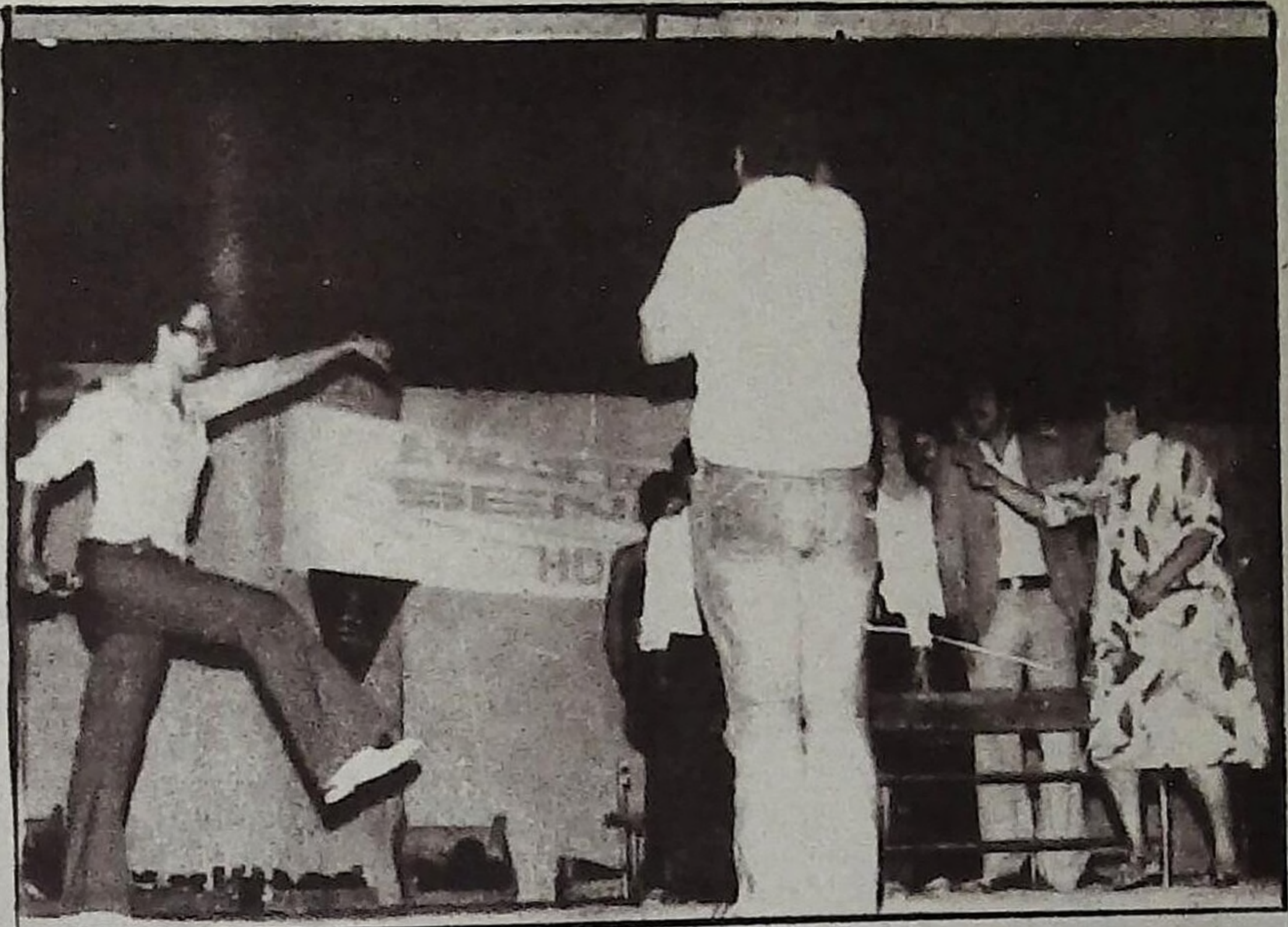

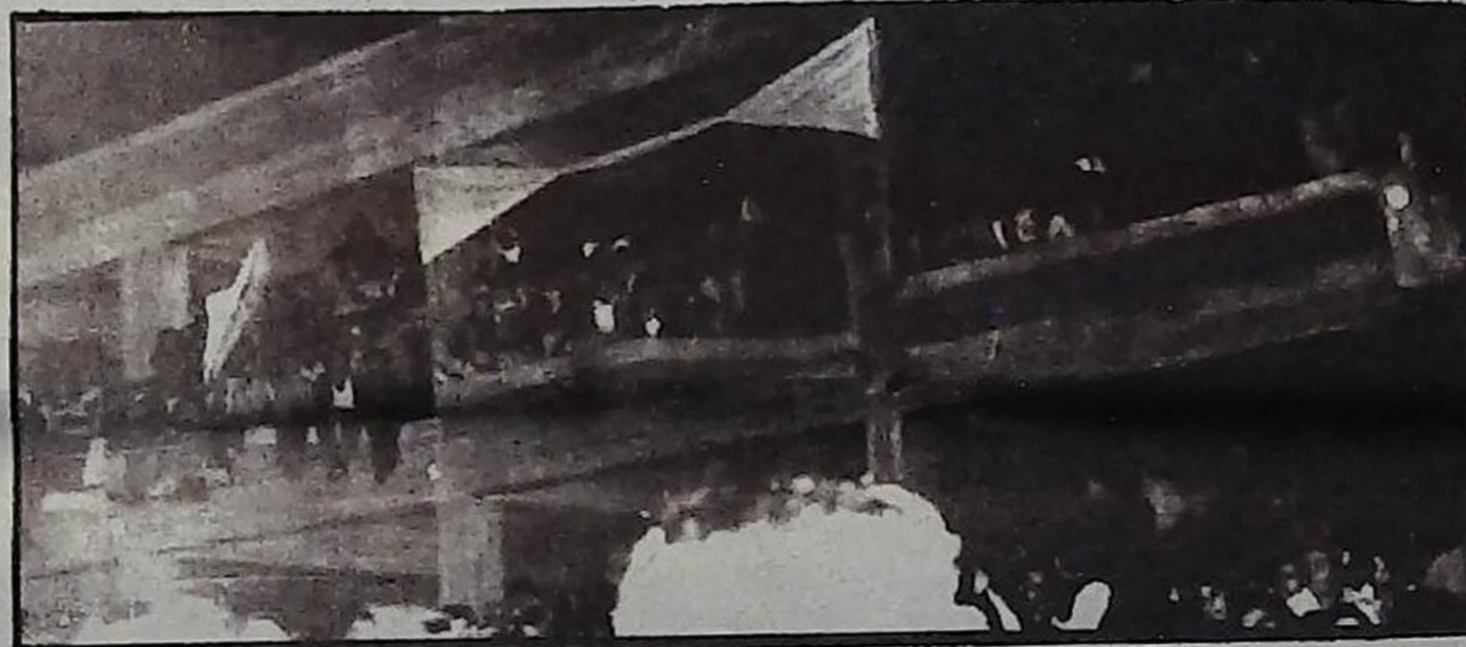
2. Yakacık Kültür ve Sanat Şenliği

Yakacık, İstanbul'da temiz, havası, doğası ve tatlı memba suyuyla tanınan şirin bir yöre. "Halkımızın kültürüne ve ülkemizin sanatına katkıda bulunmak amacıyla" düzenlendiği iddia edilen festivale, Yakacıklı yurtsever devrimci gençlik, sessiz kalmadı ve tüm reformist, revizyonist engellemelere rağmen 16 Temmuz Pazartesi gecesinde iki buçuk saatlik bir program aldı. Ayrıca festival, kolluk görevliliğinden sergilere kadar her şeyiyle, festivale sahip çıkma anlayışındaydı. Bu sahip çıkış, doğru demokrasi anlayışının, devrimcilerin hayatın her alanında halkın bir parçası olarak mücadeleyi kavraması gerektiğinin (özellikle sıkıyönetim koşullarında 2500 kişilik emekçi halkın katıldığı düşünülürse) bir ürünüydü. Her türlü burjuva ayakoyunlarına ve engellemelere rağmen Yakacıklı Yurtsever Devrimci Gençlik adına yapılan açılış konuşmasında çırakların 10-11 saat ağır koşullar altında çalıştırıldığı, sendika-sigorta haklarının olmadığı, aldıkları ücretin son derece gülünç bir rakam olduğu, 400 bin gencin üniversite kapılarında beklediği, komprador-feodal düzenin geleceğimizi karartmaya çalıştığı haykırıldı.

Davul-zurna sesiyle halkın içinden oynayarak gelen Yakacık halk gençliği, geceyi Silifke halk oyunlarıyla başlattı. Gerek Silifke, gerekse daha sonra oynanan Van oyunları, halkın alabildiğine coşkusu ve katılımıyla birleşti. Koro, hem halk türkülerini, hem de devrimci marşları söylüyordu. Özellikle koronun "Ege Denizi" marşına başladığı anda tüm alanda ışıkların sönmesi ve yurtsever devrimci gençliğin elindeki meşalelerle halkın arasından geçerek sahneye gelmesi, halkın coşkusunu had safhaya ulaştırdı. Programın başından beri süren bütün engellemelere rağmen, ozanlarıyla, korosuyla, konuşmalarıyla, halk oyunlarıyla bütünlüklü bir havada süren gece, devam ediyordu. Ancak sıra tiyatroya geldiğinde, reformistler artık yerlerinde duramaz olmuşlardı. Bizzat Belediye Başkanının sahneye çıkıp oyunu engellemeye çalışması sonucunda, IMF sahnesini de oynadıktan sonra arkadaşlar tiyatroyu yarıda kestiler. Bir arkadaş ta başından beri programlarının nasıl engellenmeye çalışıldığını, iki buçuk saatlik programın kısala kısala bir buçuk saate indirildiğini, ancak bütün bunlara karşın Yurtsever Devrimci Gençliğin başından sonuna dek şenliğe sahip çıktığını ve bundan sonra da sahip çıkacağını, çünkü bu festivallerin tümüyle halkın malı olduğunu, reformistler ve revizyonistler tarafından yozlaştırılıp, amacından saptırılmasına izin verilmeyeceğini haykırdı. Daha sonra arkadaşların sahneden inmesiyle birlikte, halkın büyük bir bölümü de programın yarıda kesilmesini protesto ederek geceyi terk etti. Revizyonist ve reformistlerin, şuradan buradan profesyoneller getirerek şenliği geçiştirme çabalarına karşın, Yurtsever Devrimci Gençlik, programını kendi özgücüyle, amatör, kitlevi, yığınsal bir ruhla hazırlamıştı. Bu bakış açısıyla hazırladığı için de halkla bütünleşmiş, reformist ve revizyonistler belli ölçüde teşhir edilmişti. Bundan sonra da Yurtsever Devrimci Gençlik, bu tür faaliyetlere böyle bir anlayışla sahip çıkacak ve gençliğe devrimci alternatifler gösterecektir.

AÇIKLAMA

Bu sayfamızın genç arkadaşların sanat çalışmalarından örnekleri gençliğe sunmak işlevine uygun olarak bu sayımızda bazı çalışmaları yayınlıyoruz. Arkadaşlarımızın gazetemizi bu konuda da güçlendireceğini umuyoruz.

UMUDUN KIZIL GÜNEŞİ

KURUMUŞ BİR DERE NASIL BEKLERSE SELİ
ÖYLE BEKLİYORUZ SENİ BİZ
ÇATLAYAN TOHUMDA MISIN?
ÜŞÜYEN YAPRAKTA MISIN?
SICAKTA SÖĞÜT GÖLGESİ
MAVZERDE MERMİ
DUVARDA TUĞLA VE TER
EKMEKTE HAMUR VE SU
UMUDUN
KIZIL GÜNEŞİ
YÜREKLER YÜREK DEĞİL BİR YARA
TÜRKÜLER TÜRKÜ DEĞİL BİR KURŞUN
YILDIZLAR İNİYOR DAĞLARDAN
BİZ SENİ BEKLİYORUZ
GECENİN İÇİNDE BİR ÇİÇEK
HEM KANIYOR HEM AĞLIYOR
UMUTLAR KAN TER İÇİNDE
YELKEN RÜZGAR AÇTIK
OLUK OLUK AKAN KANDA MISIN?
KANLI BİR KAVGADA MISIN?

T.Sarı
(Trabzon YDGD)

TEMMUZDA ÖLÜM

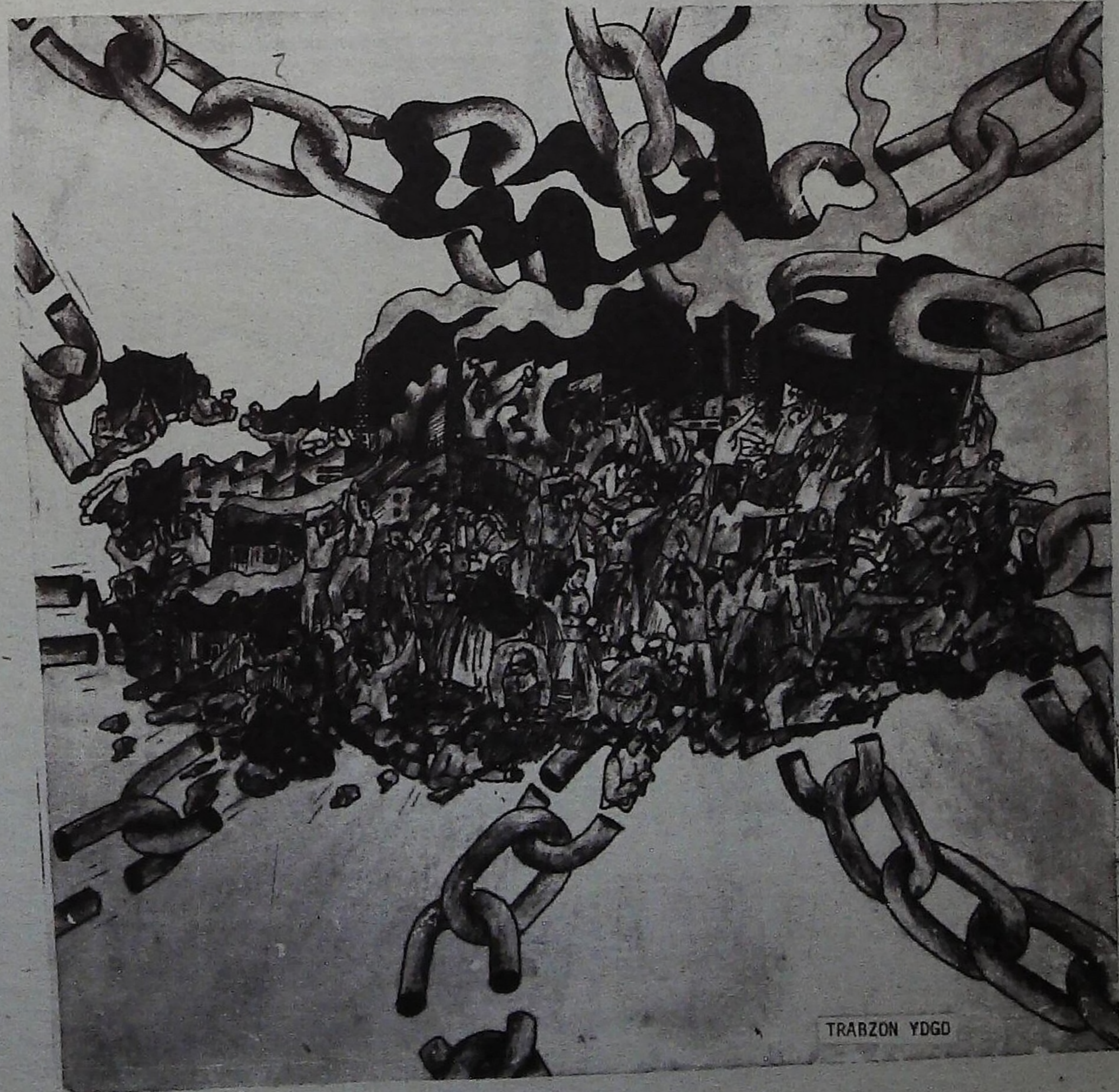
GÜN ÇEKİLİ BAYRAK GİBİ TEPEDE,
ADANA SICAK, KAVGA SICAK
HAVA BURAM BURAM;
MEYDAN MAHALLESİNDE İKİ DAL YİĞİT
GENÇLİĞİNE DOYMAMIŞ İKİ FİDAN,
DEVRİMİ SEVDA,
SEVDAYI KAVGA BELLEYİP
YÜRÜDÜLER DAĞ DAĞ;
YÜRÜDÜLER MEYDAN MEYDAN,
HALKIN KURTULUŞU ADINA,
BİRİ KARAYUSUF'TAN ÇIKMIŞTI YOLA,
BİRİ YEŞİLYUVA KIRLARINDAN.

X X X

GÜN ÇEKİLİ BAYRAK GİBİ TEPEDE
ADANA YASLI, KAVGA YASLI
KATİLLER YÜRÜDÜ DOSTLAR ÜSTÜNE.
BİR ÇİFT KARA SAPLI BIÇAK,
FIRLAYIP KARA DÜŞÜNCELERDEN
SAPLANDI YOLDAŞLAR YÜREĞİNE.

X X X

GÜN ÇEKİLİ BAYRAK GİBİ TEPEDE
ADANA SUSKUN, MEYDAN SUSKUN
HAVA KAN İÇİNDE.
ADLARI AYDINLIK'TI KATİLLERİN,
BEYİNLERİ GECELERDEN KARANLIK
PEKİN KADAR REVİZYONİSTTİ ONLAR,
WAŞİNGTON KADAR EMPERYALİST
VE DE;
DEVRİMCİ GEÇİNEN BİR SÜRÜ FAŞİST.

Kapitalizmin kaçınılmaz sonuçları

Çin'de olup bitenler gazete sayfalarına konu olmaya devam ediyor. Özellikle son 2 yıldır Çin ile ilgili yozlaşma, işsizlik, borçlanma, emperyalist tekellerin yatırımları, gösteriler ve sal dırganlık gazete sayfalarından hiç inmiyor. Ve bu haberler giderek çeşitlilik kazanıyor. Mevcut haberlere şimdi de Mekke'ye gidecek hacı kafilesi, kurulan dini dernekler, yapılan dini araştırmalar ve konferanslar ve Çin işçilerinin dış ülkelere satılması haberleri eklendi. Bu böyle sürecektir. Çünkü bu ve buna benzer haberlerin kaynağı Çin'de mevcuttur. Bu Çin'deki kapitalizmdir. Çin'de kapitalizm hüküm sürdükçe bunlar Çin için kaçınılmaz şeylerdir.

Çin'de olup bitenleri sıralayarak, bunların nedenleri ve yarattığı sonuçları üzerinde kısaca duralım. İşte olup bitenlerden bazı örnekler:

- Çin gerici, faşist rejimleri destekliyor. Güney Afrika'ya 6 milyon dolar ihracat yaptı. Brezilya diktatörlük rejimine 700 bin varilden fazla ham petrol verdi. Şili'ye 200 milyon dolar yardım yaptı. Gerici Zaire rejimine 2 tanker petrol verdi ve 2 tanker daha verecektir. Mobutu, Pinoşe, Somoza, Tayland ve Filipin gerici faşist rejimlerini destekledi.
- Japonya ile 10 milyar dolar, Fransa ile 30 milyar frank tutarında anlaşma imzaladı.
- Bir grup toprakağasının mülkü ve itibari iade edildi.
- Çinli yetkililer dahi işsizliği itiraf ediyor. 20 milyon Çin'li iş arıyor. Sadece Pekin'de 400 bin işsiz genç vardır. İşsizler genellikle lise ve üniversite mezunlarından oluşuyor. Ve zaman zaman protestolar düzenliyorlar.
- İtalyan Ulusal Sınai Yapım Şirketi ile Çin Halk Cumhuriyeti Ulusal Yapım Şirketi arasında Pekin'de yapılan anlaşmaya göre, Çin, İtalya'ya 400 bin işçi gönderecektir. Ayrıca revizyonist Çin yönetimi Japon emperyalistlerine "işçilerimizi daha ucuz ücrete çalıştırabilirsiniz" önerisinde bulundu.
- Çin'de 1976-78 yılları arasında temel maddelerin fiyatları hemen hemen 2 kat arttı.
- ÇKP önderliğinde Budizm dinini araştırmak amacıyla bir dernek kuruldu. Hsinhua ve Pekin Üniversiteleri Felsefe Fakültelerinde Budizm, İslamiyet, Hristiyanlık, Taoizm, Kanaizm üzerine konferanslar başlatıldı. Dini kurumlar ve yayınlar yaygınlaştırılıyor. İncil'in çevrisi elden geçirilirken, Kuran'ın çevrisi yeniden yapıldı.
- Çin bu yıl Mekke'ye hacı kafilesi gönderecektir. Ve Ayrıca Çin, Ağustos ayı içinde Cezayir'de toplanacak olan İslam dini üzerine tartışma konferansına ve ABD'de Princeton'da toplanacak olan Tüm Dünya Din Konferansına katılacaktır.
- Çin'de Coca-Cola üretimi yaygın olarak yapılıyor. Batının diskotek pop müziği toplulukları ve modacıları sık sık Çin yolculuğuna çıkıyor. vb. vb.

Bu tür haberlerin ardı arkası kesilmiyor. Giderek daha çok çeşitleniyor. Öylesine hızla çeşitleniyor ki, kimi insanları şaşırtıyor bile. Çünkü daha düne kadar Çin revizyonizminin propagandası işsizliğin yoksulluğun yönündeyken, bugün milyonlarca işsizin varlığı itiraf edildiği gibi, Çin işçileri ucuz ücret karşılığı dış ülkelerde çalıştırılmaya gönderiliyor. Evet Çin'de işsizlik ve yoksulluk yaygındır. Bunlar gerçektir. Buna karşılık düne kadar Çin revizyonizminin yaptığı bolluk, işsizliğin yokluğu propagandası, kapitalizmi sosyalizm ile maskeleme sahtekarlığıydı.

Bugün gericiler, faşistler Çin'de olup bitenleri sosyalizmin, komünizmin iflası(!) olarak nitelerken, sovyet revizyonistleri ve onların uzantıları ise maoculuğu sahte hedef yaparak aynı şeyi yapmaktadır. Çin revizyonizminin acentası durumundaki revizyonist mihraklar ise Çin'de olup bitenleri "sosyalizmde var olan şeyler" olarak nitelemektedir. Sonuçta bunların tümü, Çin'de olup bitenlerin sosyalizmin birer ürünü olduğu izlenimini yaratarak devrime sosyalizme ve komünizme saldırmaktadır. Onu kötülemektedir.

ÇİN'DE HÜKÜM SÜREN KAPİTALİZMDİR.

Emperyalistlere borçlanmadan işçilerin dış ülkelere satılmasına, işsizlikten zamlara, her türlü yozlaşmaya kadar, bütün bunlar Çin'deki kapitalizmin birer ürünüdür. Çin'de hüküm süren kapitalizmin ve onun bugün derinleşen buhranının kaçınılmaz hastalıklarıdır. Ve yine bunların daha çok yaygınlaşması Çin için kaçınılmaz birşeydir. Buna rağmen maocu revizyonistler hâlâ Çin'i "sosyalist" olarak nitelemekte ve onun taktığı "sosyalizm" maskesinin düşürülmesini engellemeye çalışmaktadır.

Çin sosyalist bir ülke değildir ve hiçbir zaman da olmadı. Bugün onun taktiği "sosyalizm"maskesi bile düşmüştür. Çin"in sosyalist değil, kapitalist bir ülke olduğu her adımda ortaya çıkmaktadır. Bu özellikle son 2 yıl içinde daha hızlı ve daha belirgin bir şekilde oldu. Bunun başlıca nedeni ise, kapitalist-revizyonist dünyayı saran buhranın Çin'e yansımasının yanısıra, revizyonist Çin yönetiminin önümüzdeki 20 yıl için de Çin'i süper emperyalist bir devlet haline getirme planını uygulama çabasıdır. Sözkonusu plan, Çin'in 2000 yılında ABD ve sovyet sosyal-emperyalistleriyle her alanda boy ölçüşebilecek bir gelişmeyi hedeflemektedir. Revizyonist yönetim Çin'in 20 yıl içinde güçlü, modern bir ülke, aynı zamanda ABD ve Sovyetler Birliği'ne yetişeceğini açıkça belirtmektedir. Peki Çin 20 yıl içinde böyle bir gelişmeyi nasıl sağlayacaktır? Öncelikle şunu belirtmek gerekir ki, Çin'in böyle bir gelişme sağlaması olanaksızdır. Bu bir yana. Biz Çin'in süper bir devlet olmak için neler yaptığına kısaca bakalım. Çin hayalindeki gelişmeyi sağlamak için ABD, Japonya ve batılı emperyalistlerden yararlanmayı hesaplamış ve onları dost ilan etmiştir. Bunun sonucu Çinli revizyonistler devrime, sosyalizme ve komünizme karşı bugün şeytanla bile birleşmektedir. Aynı zamanda Çin kendisine rakip olan emperyalistleri zayıflatmak için savaş kışkırtıcılığı da yapmaktadır. O hegemonya emellerini canlı tutmakta ve "üçüncü dünya" dediği ülkeleri hegemonyasına almaya çalışmaktadır. Bu ülkelerdeki gerici, faşist rejimleri desteklemekte ve onları elde etmeye çalışmaktadır. Bunun en somut örneği faşist Şah rejimidir. ABD artık Şahtan umut kesmişken, Çin boşluğu doldurmaya çalıştı. Ve Şah'la elele verdi. Ne var ki, İran halkı ve gençliği onun hayallerini yerle bir etti. Aynı şekilde Somoza'yı da destekledi. Bugün ise Pinoşe'yi, Mobutu'yu, Tayland, Filipin gerici rejimlerini desteklemektedir. Bu konuda Sovyet emperyalizminin uşakları demagoji yapmaktadır. Onlar maoculuğu sahte hedef yaparak devrimcilerin, Marksist-Leninistlerin gerici rejimleri desteklediği yalanına başvurmaktadır. Oysa gerici rejimleri destekleyenler Çin ve Sovyet sosyal emperyalistleridir. Çünkü maocu revizyonistler desteklediği gerici, faşist rejimlere "milli bağımsızlıkçı" payesini verirken, Sovyet revizyonistleri de "ilerici", "sosyalist" payesi vermektedir. Çin'in süper devlet olmak için yaptıkları bunlarla bitmemektedir. O aynı zamada Çin'in kapılarını emperyalistlere tamamen açmaktadır. Çin halkı ve gençliğini azgınca sömürmektedir. Bu yüzden halkın ve gençliğin yaşam şartları her geçen gün daha çok bozulmaktadır. İşsizlik oldukça yaygındır, işçiler dış ülkelere satılmaktadır. İtalya ile 400 bin işçi üzerine anlaşma im-

Dev.Sa.14'te

Amerikan Coca-Cola şirketi Çin'e girince ülkemizdeki Çin-ABD uşağı Aydınlık-TİKP Çetesi "Coca-Cola turistler için üretiliyor" yalanlarıyla durumu kurtarmaya çalıştı. Ancak sosyal pratik onun yalanını yerle bir etti.

Aydınlık kılıf bulamıyor

TİKP'nin Aydınlık adlı paçavrası Çin'de ayyuka çıkan işsizlik, yozlaşma vb.şeyleri artık gizleyemiyor ve uydurduğu yalanlar bunlara kılıf olamıyor. Aydınlık bugüne kadar Çin'de olup bitenler karşısında genellikle sessiz kalmaya çalıştı. Ama sıkıştırıldığı zaman da akla hayale gelmeyecek yalanlar uydurmayı, hikayeler anlatmayı da ihmal etmedi. Şimdi bunlardan birini birlikte görelim.

Aydınlık 15 haziran 1979 tarihli sayısında Ankara'dan bir Devrimci Yol taraftarının yönelttiği sorulara sözde cevap veriyor. Sözde cevap veriyor ama tam bir çeresizlik içinde kıvranıyor. Uyduracak yalan bile bulamıyor.

D.Yol taraftarı, Çin'de diskotek ve Pop Müzik toplulukları vardır ve bunlar televizyonda gösterildi diye soruyor. Aydınlık bunların varlığını kabul etmek zorunda kalıyor. Ama hikaye uydurmayı da ihmal etmiyor. Vardır var olmasına ama buralara yabancılar ve Çinlilerin bir azınlığı gider diyor. Birincisi, sanki başka kapitalist-revizyonist ülkelerde veya ülkemizde bu tür yerlere büyük çoğunluk gidiyormuş da, Çin'de azınlıkmış. Elbette açlık ve yoksulluk çeken büyük çoğunluk bu tür yerlere gidemeyecektir. İkincisi, sanki modacıları, Pop Müzik topluluklarını yabancılar Çin'e davet ediyor. Oysa davetiye çıkaranlar yabancılar değil, revizyonist yönetimdir. Nitekim Aydınlık D.Yol taraftarlarına " Bee-Gees topluluğunun Çin'e çağrılması meselesi hakkında bir bilgimiz yok. En iyisi siz bunu Çin elçiliğine sorun" diyor. Açıkça görüldüğü gibi, Aydınlık uyduracak yalan bile bulamıyor.

Yine D.Yol taraftarı işsiz gençlik var diye soruyor. Aydınlık "Bu konuyu araştırmadık" diyor. "araştırmamışsa" biz duyuralım. Çinli revizyonistler Çin'de 20 milyon işsizin, sadece Pekin'de ise 400 bin işsiz gencin varlığını itiraf etti. Ama Aydınlık adlı paçavra cedbirini(!) eksik etmiyor. Şöyle diyor: Çin modernleşiyor, modernleşince emeğin verimliliği artıyor. Daha önce çok insanın yaptığı işi az insan yapabiliyor. Ve gerisi işsiz kalıyor. İşte Aydınlık adlı paçavranın hikayesi Buna göre, Çin 20 yıl içinde çok daha modernleşeceğine göre, işsizlikte çok daha artmış olacaktır. Oysa bu olgu kâr için üretimin yapıldığı kapitalizme özgüdür. İşte Maocu revizyonistlerin "sosyalizm" dedikleri şey tamda budur. Gerçek sosyalizmde ise işsizlik diye birşey yoktur. Hele hele sosyalizmde modernleşme ile böyle birşey hiç olamaz. Görüldüğü gibi Aydınlık artık sözde bile olsa Marksizm'i savunmaktan vazgeçiyor. Açıkça kapitalizmin yasalarını sanayileşme adı altında savunuyor.

Aydınlık paçavrası bütün adi yalanlarının anlattığı hikayelerin arkasına hep bir cümle ekliyor. Çin'de Pop Müzik, diskotek var ama Rusya'dakine benzemez. İşsizlik var ama Rusya'dakine benzemez. Bee-Gees topluluğu Çin'e davet edilmiş, ama Rusya'daki gibi davet eden bir yönetim yoktur. Aydınlık öyle bir şarlatanlık, öyle bir adilik yapıyor ki, aklı başında insanları bu hikayelere inandıracağını sanıyor. Yaptığı şarlatanlığın Çin'deki yozlaşma, çürümeye kılıf olacağını sanıyor. Oysa bugün Çin ve Rusya'da birbirine benzeyen çok şey vardır. İşsizlik, yoksulluk, yozlasma, hayat pahalılığı ve saldırganlık hep birbirine benzemektedir. Ama birbirine benzemeyen pek az şey vardır.

Şimdi D.Yol taraftarı arkadaşa da sormak gerekir: Çin'deki yozlaşmayı göstererek haklı olarak onun kapitalist bir ülke olduğunu sosyalist olmadığını Aydınlığa söyletmeye çalışıyor. Bu uygulamaların daha âlâsının ve ilerisinin olduğu Rusya hakkında ne diyorsun? Rusya'nın hâlâ kapitalist-emperyalist olmadığını inanarak söyleyebiliyor musun?